

ସମ୍ବଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ସବ ପେଣ୍ଡ
ଜୀବନସୁଧା ପ୍ରଥମରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚରିଥାଏନ୍ତେ ଗାନ୍ଧି
ହେଲେ ନିର୍ଭିମାନ ଆଜି କରିବାର କାହାର
କାରିଶ କି ଆଜ୍ଞା, ଏହିପରି ଅଭିନ୍ଦୁଥର ସାଧାରଣା-
କିମ୍ବା ସହାନ୍ତିର ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଅମେରିକାରେ
ସରଗ ବିଧି ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଥିଲୁ^୧ ଏବଂ ଅନ୍ୟା-
ମନ୍ୟ ଭାଷରେ ଦୋଷାର୍ଥେ କରି କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବିହାରିଗରୁ ସହିତ ବସ୍ତୁରେପ
କରି ତହିଁରେ ଅବୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସେ
ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ ଓ ଉପଦାରର ବିଷୟ ଏହା ଏବା
ଦେଇବେ ବିସ୍ତରିତ ହୋଇ ଅଭିନ୍ଦୁଥର ମନ ଭାବା-
ଦୂରଗର ସଂଖ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି କରିବା ହଙ୍ଗେ, ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଳିକୃତ ହେଉଥିଲୁ^୨, ଅବଶ୍ୟ ଏଥିରୁ
କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ ସେ ଅମେରିକାରେ ଭାବା-
ଶିଳ୍ପର ପକ୍ଷପାତା; ତେବେ କହିବାର ଭାବେଣ୍ଣୀ
ଏହି ସେ ସେବିମାକେ ଉତ୍ସାହିନ ହେଉଥିଲୁ
ସେମାନଙ୍କଠାରେତ ଅମେରିକାରେ ଯଦର
ବିଦ୍ୟୁତ କର ଆରିବା ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନ
କିମ୍ବା ଦୋଷାର୍ଥେ କରି ନିଜର ସବୁ ଶକ୍ତିରେ
ଯାହା ହେବ ତେବେବାମାତ୍ର କରିଗଲେ ଅମ୍ବା-
ନବର ଲତ୍ତବା ସଙ୍ଗାଦନ ହେବ । ସେବିମାକେ
ବିଦାରୀନ ରହୁ ଅଛନ୍ତି, ରହନ୍ତି, ଭରମ ଅବଶ୍ୟ
ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କର ତେବେବା ଜାଗାରବାବୁ
ଦେବ ।

ଏହି ପ୍ରସରାତର ଅମ୍ବମାନେ ଆଜି ଗୋଡ଼ିଏ
ଦିକ୍ଷୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କବହୁଁ, ସାହୁଟି ସମାଜର
କାର୍ଯ୍ୟକ କବିତାରେ ଭାବିଲାର ଭାଜନ୍ୟ କରିବା
ପ୍ରତି ଟିକିଏ କରାଏ କରିଯାଇଥିବା, ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଦେବିମାତ୍ର ଭାବିବାର ଅଛି
ଯେ ଦ୍ଵାଳ ସାହୁମେତିମନ୍ଦିରରେ ଅର୍ଥାତ୍
ହେଲେ ସଜା ମହାବିଜ୍ଞାମନଙ୍କ ଦୂପରେ ଦୋଷ-
ରୋଧ କରିବା ଗୋଟିଏ ବାବି “ହେଉ ପ୍ରତିକ୍ଷାଣ
ଅବଧି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସହାନୁଭୂତି ଯେଥରି ଦେଖାଇ
ସେହିପରି ରଜାମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ” ପ୍ରଥ୍ୟୋକ-
ମୟ ଦେଖି ଘେମାନଙ୍କର ତ ଚିନ୍ତାପାତ୍ର ଅପସ୍ଥିତ
ଯେ ସମସ୍ତେ ଦିର୍ଘମ ଥିଲା ସହିତ ଏହି ସେମାନଙ୍କର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଲିନା ଗରିଲା ବସିଥିବା, “ ସେମାନେ
କାନାଦଗରେ ଲାକା ଅଧିକାୟ କରୁଅଛନ୍ତି,
ଦେଶର ଉପକାର ଲାଗେ କହିବି କିମ୍ବା ସାହ ସାଧକ
କରିବେ,” ସେମନ୍ତ କି ସାଧାରଣ ଲେଖିବେ
କିମ୍ବା ଅଧିକାୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ
ଢୁଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖି ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦେ
ହୁବି ପାଇବେ ଯେ ଆଜି, ଦିନାରେଇ, କିନ୍ତୁ
ତମାଙ୍କ, ଗାତ୍ର, ସବାରେ, ଲାଟିପାନ୍ଡିବରେ ବାଦୁ-
ମାନେ ଯାହା ଅପରାଧୀ କରିଥାନ୍ତି ଯାହା ବଜା-
ମାନଙ୍କ ଅପବନ୍ୟୁର ଅନୁପ୍ରାପରେ ଯଣା ଦୁଇବା,
ଦାର୍ଶିତ କବିତାରେ ଉତ୍ସମାନିଧିକ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟର

ବେଳକର ହୋଇ ବେଳକ ମୁଦ୍ରାଲକ୍ଷର ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ଯାଇବିଥିମାର କଥା ଲାଗିଛି ଅଛି । ଗ୍ରନ୍ଥର
ଉପାଦେୟକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେଖ କି ଥିବାପ୍ରତିଲିପି
ବେଳକ ମୁଦ୍ରାଲ ବ୍ୟୁତ ଯେ କଥାର ପ୍ରକାଶର
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରୟ ହେଉଥିଲା ତାହା ବୁଝା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଯଦି ବେଳକ ପ୍ରକାଶ ବିଭବାର୍ଥ ଉଦେଶ୍ୟ ହୁଏ
ତାହା ହେଲେ ସବୁ ବିଜ୍ଞାନ କରିଦେଲେ ମୁଦ୍ରାଲ
ବ୍ୟୁତ ଲୁଗି କିନ୍ତୁ ରୂପବାଚୀ ପତ୍ରକ ବୋଲି
ବୋଧ ହେଲୁ ଗାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସବ କେତେବର୍ଗଙ୍କର
ପ୍ରକାଶ ସଙ୍ଗେଁ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜର ଗୋଟିଏ
ଦଶାର ପ୍ରକଳ୍ପା କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଆଏ ତାହା
ହେଲେ ସବୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ତାହା ସାଧିତ ହେବ
ନାହିଁ । ଯଦି ତାହା ହୁଏ ତାହାହେଲେ ଆମ୍ବେ-
ମାଳେ ଏହି ହୁଇ ଉଦେଶ୍ୟର ସାଧନ ଉପ-
ଯୋଗୀ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାଵ ଉଚିତର ନିଃସାଧାର-
ଣକୁ ସମୀପରେ ଉଗ୍ରର୍ଥ ଉପସ୍ଥିତି ବରୁ-
ଆଇ ।

ଆମେମାକେ ଦେବାର ବଜା ମହାଶାନାଳକୁ
ଦୋଷ ଦେବାରେ କଷ୍ଟ । ସୁରଭି ଗୁର ପ୍ରଦଶ
କରିବାକୁ ଅନ୍ଧମର୍ତ୍ତ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବା
ଧୂମରୁ ଥରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ
ଠାରୁ ଆମେମାକେ ଯେ ଯେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଅଛୁ
ତାହାର ପ୍ରକୃତ ବିଦିତକାର କୋରିଅଛୁ ବିଲା ?
ପ୍ରାୟ କ ୫୦ ମ୍ବ କୁଣ୍ଡେ ସେବେବେଳେ ଭାଲୁ-
ବାହିଶ୍ୟ ପ୍ରେସ ପ୍ଲାଟିଟ ହେଲ ଗେଟେବେଳେ
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରେସର ବିଦ୍ୟ କାର କିମ୍ବା କରିଥିଲୁ
ଲେ ? ଅବଶ୍ୟ ଭାଲୁକପାହୁଣ୍ୟ ପରିକାର
ସେବାଯ ସମ୍ମାଦକ ବାହୁ ଜ୍ଞା କିମ୍ବା ଅ କରିବାର
ଅହପରେତାପ୍ରି ପହରେ ଏହା ସମ୍ମାଦତ ହୋ-
ଇଥିଲେ ଆହୁ ମହାତ୍ମ୍ୟ ତମିନିର ବନ୍ଦୁ ଜମ ଓ
କଷ୍ଟ ହୀତାର କରିଥିଲେ ସଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଏହା

ବାଲ୍ ଯେଉଁ କହାଇଥିବାଗାମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ସ୍ରୁଦ୍ଧିକ ହୋଇଥିଲା ସେମାନେ
କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିଷଳାଥ କରୁଛୁ ସହ୍ୟ କାହିଁରେ
In dividually) ଦେଇଥିଲେ କି ?
ସେମାନେ ଉଚ୍ଛଳରେ ସାହୁବଳ ଜୀବିତ ନିମ୍ନେ
କାଳ ବରଥିଲେବେ ବିଷଳାଥ ପାଇଁ ସେ ବିଶବ୍ଦି-
ମ ଏହି ପ୍ରେସିର ଅଖଳାଳୀ ହେବେ ଏପରି
ବାଗାମାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ କୁଳକ ? ବିଷଳାଥ
ର ସେ ଜଗେ ପ୍ରାଥମିକ ଦେଶହିତେଣା ସାହୁବଳ
ମନ୍ଦିର ସେଥିଲେବି ଅମେମାନେ ହାତ ନିବଟି-
କୃତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସେଉଁ ଉଚ୍ଛଳରେ ସାହୁବଳନ୍ତି
ପାଠ୍ୟପାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏବେ ଜଣା
ହେବେ ସେ ସେ ଏତେହିନ ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଉଚ୍ଛଳ
କିମ୍ବା ତଳାର ପାରଥରୁ ସେଥିଲେବି ସେ
ବାଦାର୍ହି । ଉଚ୍ଛଳକଣ୍ଠରେ ସାହୁବଳର ହଜା-
ନିମ୍ନରେ ଏହି ପାଠ୍ୟପାନଙ୍କର ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଉଚ୍ଛଳ
Digitized by srujanika@gmail.com

ପାରୁଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଉତ୍ତରାହିତ୍ୟ ପରିବାର
ଲିବରେ ବିଶ୍ଵନାଥ ବାବୁଙ୍କର ସାମାଜିକ କୃତ୍ୟ
ତଳକ ଜାହାନ୍ । ସୁତ୍ରମଂ ପାଇଁ ପର ଜଣେ ଆହିତ୍ୟ
ସେବକଙ୍କର ଅନ୍ଧାବ ମୋରନ କୁଳେ ପାଧାରୀ
ସାହା ଦରିଦ୍ରାର କରନ୍ତୁ, ବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରାଷ୍ଟି ଯେ
ସେ ପୁରୁଷାନ୍ତକମେ ଶ୍ରେଣୀ ତରଫେ ଏହା ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କ କିଏ ଅଭିଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି ଏହା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦୋରି ଦେଖ ଦେବାପାଇଁ । ଏ ଶୁଣେ ଉତ୍ତରାହିତ୍ୟ
ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ସହ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ତରାହିତ୍ୟ
ପ୍ରେସରେ ବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରାଖାନେ ପ୍ରକାଶ ଦରିଦ୍ରାର
ପ୍ରସାଦ କରି ବିଶ୍ଵନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁମୋଦ
କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଦୂର
ବିଦ୍ୟମ୍ବସ ଦେବାପାଇଁ ବାବୁ ଏହି ନାମକ ପ୍ରସାଦ
ରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦେବେ ଜାହାନ୍ । ଉତ୍ତରାହିତ୍ୟ

ଦେବମନ୍ତ

ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ବାକ ମହାପାତ୍ର ଜର୍ଣ୍ଣ
। ସା । କିମାପତ୍ତା । କ୍ଷା । ରେବନାସା
ଦଲେଜ ଶର୍ତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ଏଥେ
କି, କୁ ଧର୍ମାନ୍ତମ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବିମ୍ବ ସଂଶୋଧନ

ତା ଶିଖାଏ ଦେଖଇ ଉଚ୍ଛଳପାତିକାରୁ ମନ୍ଦିରାଧିକାର
ଦିଲା ଗଲାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଉଚ୍ଛଳପାତିକାର
ଜାଳିଦିଲା ସୁକହମଣୀ ଟ ତ ଆ ପଣ୍ଡା ହେବ ।

ଦୂର୍ଲମ୍ବିତ ।

ମାତ୍ର ମାନ୍ୟମି ସାମଳ, ସର୍ବଜ୍ଞ । ୧୯୫୨ । ୫୯

୧. ବନ୍ଦୁକଥୁଲୁଗ୍ରା ଲୁଗଇଲ ୩୫
 ୨. ବୁଦ୍ଧ ଉପସ୍ଥିତ କମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅତିଥି କଲିବାଟ ୧୫
 ୩. ମଧ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିର, ସ୍ଵପ୍ନର ୩୯
 ୪. ଶୁଣୁଥିଲ ଯେବେ ଯେବେ ବଢ଼ିବ ୩୦
 ୫. ନିଜମୋହିତ ପାତାଦୁକ ଛଳିଲ ୩୦
 ୬. ଶାରୀର ପ୍ରାଣର ଲେହା ଜେଲ୍ପେଇଲ, ସ୍ଵର ୩୫
 ୭. ବୃଦ୍ଧର କିବେଳ, ପ୍ରେସ କରିଲ ୩୯
 ୮. କିମ୍ବା ପ୍ରାଣ ଅଛି କାହିଁ କେବର ୩୯
 ୯. ଅବତୁଳ ସାରି କେ, ନାହିଁ ୩୯

ମେଘଦୁର

ଅନ୍ଧବିକ୍ଷଣ, ପାତିଦାସଙ୍କ କୁଟ ମୂଳ ବହୁତ
ଓ ଗାଢ଼ାର ଲୁଜାର୍ଥ ସହି ଦେଖି ଦେଇ
ଦକ୍ଷକ ପ୍ରଦୀପିନ୍ଧାରିର ସ୍ଵପ୍ନକାଳରେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ
ଦେଇଯାଏ ।

ଦେଖିଲୁ
କୋଷିରେ ମାତ୍ର ଭାବରେଇ
ହେଲା

ଗୁରୁତ୍ୱ

ଏକବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତାନରେଣୁ ଜିଗାଇ ଦିଆଯାଇ-
ଅଛି ସେ ଏ କଥାରେ ଏକଗୋଡ଼ି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କରେ
କାହା ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ କଞ୍ଚା କହୁଥିଲୁ, ଯେତେ
ତାକୁ କେହି ମୋକ୍ଷ ମାର ଦେନ କେବେ ସେ
ହୁ ୧୦୦ ହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଧ୍ୟାନ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର

ସାହୁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।
THE UTKAL DIPIKA.

四
七

CUTTACK. SATURDAY THE 27th April 1907.

ଅଶ୍ରୀନ ଟ ୫୮
ପାତ୍ରଦେଶ ଟ ୨

ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚୟ ଦିଲାଇଲାର ପାଇଁ ବାରାର ହେଲା
ତମିଠିରେ ଦୁଇ ଶାର୍କ ଦୋଷାଦ୍ସ, ଯଥା—
ପରିଚୟ ପରିଚୟ ଆପଣୁଠି କିମ୍ବା ଏହିପରିଚୟର
ଶୁଣିବି ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଶୈଳିରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଗେତେ ହେଲା
ଦେଖିବେ ଏହିର ଜାତି କିମ୍ବା କାହା କାହା ହେବ ନାହିଁ
ଶୁଣିବି ଏହିର ପରିଚୟ ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ଅବଶ ଦେବା ଏ
ହୀଦିନ ପରିଚୟ ଦେବ ! ଅଧିକ କିମ୍ବା ଏକ ବକାଶେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଖିବେ ଦେଖାଇବକି । ଏହିପରିଚୟ ଦୂରି ବଳିପରିଚୟ
କିମ୍ବା ପରିଚୟ ଦେବ !

Settlement office. None need apply who has not passed the Entrance Examination of the Calcutta University. Preference will be given to a candidate having sufficient knowledge in correspondence and account works. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 30th April 1907.

ଟ ୦ ୯ ଯେଉଁମାନେ ୧ ଲକ୍ଷ ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ
ଉଚ୍ଛାବରଣ୍ୟ ସେମାନେ ୮ ୦ ୯୭ ଡାକ୍ଟିକ୍
ପଠାଇଲେ ପୁସ୍ତକ ଗ୍ରଲ୍ଲଘାସ୍ତବାସ ପଠାଇବ ।
ବୈଦେଖୀର ପୋଃଥୀ } ଶା ଉକ୍ତାଧରନେଶ୍ଵର ଶର୍ମୀ
ବାବୁ ହଇବ }

**APPOINTMENT.
ADVERTISEMENT.**

Wanted an experienced undergraduate for the post of the Third Master, Kendrapara H. E. School on a salary Rs. 32 per mensem. An Uria or a domiciled Bengalee will be preferable. Apply to the Secretary.

A fourth class of the Entrance standard has been formally opened for the Kanpur High English School in Thana Salepur. Charges easy and living cheap sanitation good. Eight boarders (Hindus and Moslems) can be accommodated for.

P. O. Salepur } Consult Secretary
Syed Ekram Rasool
Secretary Kanpur
School

APPOINTMENT

WANTED a Head clerk on a salary
of Rs. 35 per month for the Angul

ADVERTISEMENT.

Applications are invited for the lease of the monopoly to purchase and export skins, hides and bones from the native State of Gangpur in Orissa. Particulars may be obtained from the office of the Feudatory Chief of Gangpur.

Sunder Garh P. O.
Via. Jharsugada B.N. R.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କୋଣାର୍କ

ପାଇଲାକୁବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶିମାର୍ଦ୍ଦେସକ
ବରବା ନିମ୍ନେ ଲମ୍ବଗଣ ଘରୁଣ୍ଣା ଅମୀନର
ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନେ ପ୍ରିଜମାଟିକ ବନ୍ଧୁଷବୁ
ସର୍ବେ କରିବାକୁ ଜାଣ୍ଯବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବେଳକି ମାସିକ ଟ ୫୦ ରହାଛୋଏଁ ପାଇବେ
ତା ୫୫୦୦୭ ମସିହା ସ୍ଥା ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରତିକ
କରୁଣୀବ । ଦରଖାସ୍ତ ଶୀଘ୍ର ନିମ୍ନ ସ୍ଵାମ୍ୟରଙ୍କାରିଙ୍କ
ଲିଙ୍ଗର ପାଇବ ।

ମେଳିଲ ଅର୍ଥ } M. YUSUF.
କି ଧାରିଦ୍ରତା } ମେଳିଲର କି
ତା ଧାରିଦ୍ର } ଧାରିଦ୍ରତା

ପାତ୍ରବିନ୍ଦୁ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଉନ୍ନମଣିଦାସଙ୍କଟାସ ସରଜ ଉତ୍ତମ
ଶରେ ଭବିତ । ଏଥରେ ଅନ୍ୟରେହେବ ଓ
କୁଳି ବିଷୟ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ-
ଛି । ଏହାକୁ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ପାଠ କରେ ନିଷ୍ଠୁର
ବିଷୟର ଲାଗ ହେବ । କଟକ ପ୍ରିୟ ଜାନମ
ପ୍ରକାଳସ୍ଥରେ ପ୍ରାପ୍ତବିଶ । ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଅଶ୍ଵକ
ଓ ନକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ।

୨୨୭ ଜାନ୍ମ ଅପ୍ରେଲ ବର୍ଷ ୧୯୦୭ ମସିହା

ଦିଲ୍ଲିପତିକା।

ବିଜ୍ଞାପନ।

ସନ୍ଧାଦକ ପାତଳ ଥିବାରୁ ଏହି ଗାନ୍ଧି ପ୍ରାନ୍ତ
କୁଣ୍ଡଳ କରିବା ସକାଶେ ଜଣେ ଉପରୁରୁ ଲୋ
କର ଥିବା ଥିବାରୁ ପଦ୍ଧତିକା ଚିହ୍ନଟକ ସକାଶେ
କଲା ଅଛି ।

ସମ୍ବଲପୁର } ଶାଶୁକଦେବ ପତ୍ରା
} ମେନେଜର
} ଦିଲ୍ଲି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେସ୍ ।

APPOINTMENT.

WANTED a Sub Overseer for the Kanika Raj temporarily for 6 months with prospect of being made permanent. The pay of the appointment is 35 rising to Rs. 50 by annual increment of Rs. 3 with a fixed Travelling Allowance of Rs. 15. None need apply who is not qualified under the rules in force under Government and District Boards. Preference will be given to a native of Orissa. Applications with copies of testimonials will be received by the Manager, P. O. Ganja, District Cuttack up to the 7th May 1907.

ପ୍ରଦେଶର ବୁଦ୍ଧି ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ । ଅନ୍ୟଦିଗରେ
ବିମେର, ବଙ୍ଗ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ ଭିତ୍ତି
କେବେହେଁ ମୂଳ ସପ୍ରାଦିତାରୁ ଭାଗ ପଢିଥିଲୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନର ରାତିର ଜଙ୍ଗଳ ସମ୍ବଲପୁର
ଶିକ୍ଷାକାର କରିବା ଓ ମାତ୍ର ଧରିବା ବିଷୟରେ
ପଶୋଧନ ନିୟମାବଳୀ ଗତ ଜା ୧୦ ରୁକ୍ଷର
କଲାକାର ଗାନ୍ଧିଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲୁ ।
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ପୁଷ୍ପାଶ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲାକାର
ସ୍ଥାନୀୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଗରିଷ୍ଠାନ କରିବାର ଏହି ପୁଷ୍ପାଶ୍ରମ
କରିବାର ଆଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେବୁ କଲା ପାଇସରେ
ଶିକ୍ଷାକାର କରି ପାରିବେ କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ପାଗଳଖାନା
ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ଅନେକ ଦିନରୁ ଶୁଣା
ସାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ୧୯୦୭ ବସା (ମା ୩୦୦
ଶର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ) ଜମେ ସରକାରୀ ବ୍ୟୁତରେ ଜରଦ
କେବାର ବିଜ୍ଞାପନ କଲାକାର ଗାନ୍ଧିଟରେ ବାହା
ଥିଲୁ । ବଙ୍ଗଦେଶର ସମସ୍ତ ପାଗଳ ଏହଠାରେ
ରହିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରେଟଲେଟ ବାହାଦୁର ଏବଂ କଲା
ସମ୍ବଲପୁର ପରିଭାଗ କରି ଅଧିକ ପ୍ରାକଃଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ସମୟରେ ବିଶେଷ କେଳାଗାତହାର ଦାଦାତାରେ
ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସାହେବ ପହୋଦପୁ ଗତ ଜା ୧୦୦
ଦିନ ତାରୁ କା ୧୫ ରିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଟକା ଓ
ଦୁଇବିମ୍ବର ଜମେଦାରୀ ପରିଦର୍ଶକର ପ୍ରସର
ଥିଲେ ।

ଗତ ଦା ୧୩ ରୁକ୍ଷରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେବୀ ସପ୍ରାଦିତ
ରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ସାହାସ୍ୟ କେବଳ ବିଜ୍ଞାପନରେ
ବିଅସାଧ୍ୟତା କି ୨୭୦୧ ଶା ପାଦାରୀ ପାଇସରେ
ଥିଲେ । ତହିଁ ଦୁଇ ସଥାହାରେ ଶାନ୍ତି ପାଠ୍ୟ
କେବଳ କାହିଁ କାହିଁ । ସୁତରଂ ୨୯୩ ତାରୀ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାହାର ପୁରୁଷ ବଙ୍ଗରେ କାହିଁ
ଏ ଅନ୍ୟ କହନ୍ତି ଜରିବା ପାଇଥିଲେ ।

ଗତ ମାସ କା ୧୩ ରୁକ୍ଷରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବୀ
ସପ୍ରାଦିତ ରୁକ୍ଷରେ ପେଲେଗରେ ୨୫୪୭୨
ମୁଦ୍ରା ପଟ୍ଟିଥିଲା । ତହିଁ ଦୁଇ ସପ୍ରାଦିତ ମୂଲ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କରିବାର ଅଟେ । ଏହା ସପ୍ରାଦିତ
ରୁକ୍ଷରେ ୨୫୪୭୨ ରୁ ୨୫୪୯୭ କି ୩ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ
ପରେ ୨୫୪୭୨ ରୁ ୨୫୪୯୭ କି ୩ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ

ଶାନ୍ତିମାଧ୍ୟକାରୀକାରୀନାମାବଳୀ ଆବେଦନରେ
ମାନ୍ଦାଜ ଗାନ୍ଧିମେଧ ମାତ୍ର ମାରତ ମାତ୍ର ରା କା
ମାନ୍ଦାଜ କା ୨୫୩ ମୂଲ୍ୟ ଦେବୀ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇସର
ଆବେଦନ କରିଥିଲା କରିଥିଲା କରିଥିଲା କରିଥିଲା
ତେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ
ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ
ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ ବେବେବେ

ନରେ କଲୁଳିତା ବିଷ୍ଟିତିଥିଲାପୁର ପ୍ରବେଶିକା
 (Entrance Examination) କୁ ଅଧିକ
 ସେବଣେ ଅଥବା ମାତ୍ରି ଛାତ୍ରରେ ସମ୍ମାନ
 ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ନିୟମରେ
 ଉଚ୍ଚଶାଖ ଶ୍ରଦ୍ଧାକେ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶିକା ମାସ
 କରି ମାନ୍ଦାଳରେ ପଡ଼ିବାର ସୁଧିଧା ପାଇଲେ ।

ଭାବିତବାରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା-
ଏହି କାଳିକାର ସମସ୍ତ ଅଧିକରେ ତେଜିଗୁ
ରମ୍ପରା ଓ ତେଜିଗୁରୁଙ୍ଗା ବିଶ୍ଵତୁଳ ଦେଉ-
ଥିଲା । ଶାନ୍ତିପୁରୁଷେବ ସମ୍ମତ ତେଜିଗୁର
ରମ୍ପରାଙ୍ଗଜ ସହ ସମ୍ମତ ତେଜିଗୁରେ କରିଥାଇଲା
ଏହା ଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳ ପୃଷ୍ଠାରୁ
ହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ଦନଜନକ ହୋଇଥାନ୍ତା
ତେଜିଗୁରୁ ରାଜୀର ବିଶ୍ଵତୁଳ ତେଜିଗୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧର
ବିଶ୍ଵତୁଳ ତେଜିଗୁରେ ନ କହ ଅନ୍ୟ ବୁଝାରେ
କହିବା ବଢ଼ ହୁଅର ବିଶ୍ଵତୁଳ । ପୂର୍ବକାଳର
ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମାତ୍ରାବାରେ କାଗଜ ସହ ରମ୍ପରା
ଥିଲେ ଗେନ୍ ପ୍ରତି ଗଢ଼ିନାରେ କରିଗାମାନଙ୍କର
କଷତି ଅଛି ଓ ସେମାନେ କଷତିରେ ଅଛନ୍ତି ।
ତେଜିଗୁରେ କାଗଜ ରମ୍ପରା ନିୟମ ପୁନର୍ଜୀବିତ
ଦେଲେ ବୁଝା ଓ ଜୀବର ମହିନେ ରହିବ ।

ହୁନ୍ତୁ ପେଟ୍ଟି ଅଟରେ ପ୍ରକାଶ ସେ ଲଙ୍ଘକାଷା
ପରି କାର ସୁଦ୍ଧାଖଳୀରମାନଙ୍କ ସହରେ ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥିବା ଅନୁଭବଣୀ ଓରୁ ହୃଦୟକର କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦ
ବର୍ଷ କରି ଦେବସ୍ଵାଧାରଣର ଧନ୍ୟକାବର ଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ସବୁର ଯହରେ ଅନେକବ୍ରଦ୍ଧି ଏବଂ
ଧର୍ମଗୋଲି ପ୍ରାଚିକ ହୋଇଥିଲୁଛି ଓ ଆଜି କୃଷକମୁଦ୍ରା
ବଢ଼ାଇବାର ତେଣୁଠା ହୋଇଥିଲୁଛି । ଦିନର ଗର୍ବ
ଆଖିନେଶ୍ଵରରେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ଶତା କିର୍ତ୍ତା
ଗଣ ପଞ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ ଅବିନ୍ୟାସ ହୃଦୟକର ଅଟେ
କାହା ଏହି କିମ୍ବିଦାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ-
ନିବ ସେମାନେ ଆପଣାଙ୍କ ବନ୍ଦକାର ପଞ୍ଚଅକ୍ଷ
ଜ୍ଞାନ ଆଦାତ କରିବା ଗଛର ବ୍ୟବସଫଳ
ବଢ଼ାଇବା ଏକ ଗୋଟିଏ କୁଳମାନେ ଦୂର
ଦେଶର ବିଶ୍ୱାସର କାର୍ଯ୍ୟ ମୂଳାଳ୍ୟରେ କରିବାକୁ
ସ୍ଥାନିକୁ ମେମାନଙ୍କୁ ରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
କାରଣ ଦିଶ୍ୱାତ ଦେବନାରେ ସହିବାକୁ ଦେବନେ
କୁମିଦାରିଜାନେ ଓ ଜଳକସାଧାରଣ ସଭାର ସଦ-
ନ୍ତ୍ରମୁନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଶମ୍ଭୁ ଭାଷାର
ସତ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଦେବ ଏବଂ କର୍ମ-
ମାନର ଦୂର ଲିଖିବା କହିବ ଜାଣୁ ।

କଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟ କମଳ ଲୁଗା ଦକ୍ଷିଣ
ଯାଦା ରହଗଲୁ ଅଧିକ ଲାକ୍ଷ ଦଙ୍ଗଳାର
କଲ୍ପନା ବର୍ଣ୍ଣନ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସୀବା
ଦମ୍ଭଜେ ପାଞ୍ଚୀମେଷରେ ପୃଷ୍ଠ ଥିଲା ଦୋଷ

ଥିଲୁ । ଚହିର ଦୂରରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରେସ୍‌ଟ
ସେବେହୁଣ୍ଡ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶକରେ ଯେ
ଦୂରରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରାକ୍ତରୁ ମାର ଅଥବା ଯାଇ
ଥିଲୁ ଏବଂ ବଜଳାକୁ ଯେ ମାର ଅପିଆକୁ
ତହିଁରେ ଅଛିଆକୁ ମାର ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଯାଏ ।
ଏହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହୁଳ । ପଳକଟ ଫଲମୁଖ - ବର୍ଣ୍ଣନା
ନିୟମରୁ ବିଳାଗର ପ୍ରକାଶ ବଜଳାକୁ ଅଧିବାର
କିଛି ତଣା ହୋଇଥିଲେହିଁ ସମୟ କଣ୍ଠାଲିମାନଙ୍କ
ଏକ ନିୟମରେ ପ୍ରତିକ୍ରି ରଖି ନ କରିବାକୁ
ତହିଁରେ କିଛି ବିଶେଷ ଧଳ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ
ଭାବରାସୀ ସମୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିକ୍ରି ନ କରିଲେ
ବିଦ୍ୱାସୀଙ୍କରେ ବିଳାଗ କହାଯି ହତିବ ନାହିଁ ।
ବିଳାଗ ହନ୍ତୁ ବା ନ ହନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କେ ଦେଖିଲୁଗା ପଢିବାକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଦଶ୍ରାଗରମାନେ
ମୁଠୀ ଶାଇବାକୁ ପାଇଲେ ଏତିବି ସୁଅର
ଦିପରୁ ।

ଶ୍ଵାରଅଧି ଉତ୍ତଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି କେନାଳ
ଗୋଟିଏ ଅର୍ପିଥିଲୁ ଆୟୁଜ୍ଞ ଭବଳୁ, ଏକ,
ଗୋଟିଏ ଅମଳରେ ବେର୍ଷ କାଳ ସଜ୍ଜ ପ୍ରାୟ
ଟ ୫୦,୦୦୦୯ ଲା କରିଥାଏ ଅଥବା ଅଳ୍ପାଳିଙ୍ଗ
ବେର୍ଷ ଘେରେ ସାରହିପିବନ୍ତ ଜାଗା ହେଉଥିଲା
ତହିଁର ଅଧେ ମୁଣ୍ଡା ଜାଗା ନ ହୋଇ ସମସ୍ତ
ପାଉଣା ଆଦାୟ କୋରିଥାଏ । ଆମ୍ବୋମାନେ
ଏଥିରେ ଗୋପ ମଦାରଦୂତର କୃତାହ ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ
ଜୀବନର ଫଳ ଅଥବା ଦେଖେଅଛୁ । ଗତ ବୁଦ୍ଧିବର୍ଷ
ନିଜାତ ସାନ୍ତୋଷି ହେଉ ଲୋକେ ନିରୂପାୟ
ହୋଇ କାଳଜଳର ବହୁଲସ୍ତ୍ର ବରୁଆଇନି
ଏବଂ ଏକିବ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ କମେ ଅବଗ୍ୟାଚ
ଓ କାଳଜଳର ଉତ୍ସବାରତାରେ ବିଶ୍ଵାସ ବିଶ୍ଵି-
ବାର ଜଣାଯାଏ । ଜଳକର ବରୋଦାସ୍ତ୍ର ଭାର୍ଯ୍ୟି
ପ୍ରାୟ ସମୟ ବାରକମାସ୍ତ୍ର ମହିମାଦାରୀ
ହୁଅଛା । ପରକୁ ଶୈଖିତ ପ୍ରସାଦରେ ଗୁପ୍ତିମାନଙ୍କର
କର ଆଦାୟ ପରରେ ଜୀବନା କାହିଁ ଓ ଧାନର
ଦର ଦୂରହାସ ଅହୁର ସବ୍ରାମ ହୋଇଥାଏ ।
ଏ ଅଦ୍ୱୟାରେ କାଳ ବର୍ଷାସ୍ତ୍ର ହୃଦି ଓ ସଫଳରେ
ଆଦାୟ ହେବା ବିଜ୍ଞ କିମ୍ବା ନହେ ।

— * —
ଏହି ସ୍ନେମବାଲ ଗେମନଦମୀ ପଦେଖ-
ପଲକେ କୋଠିଷ୍ଠବାତାରେ ମହନ୍ତି ବିଶେଷନିଧି
ଆରଦ୍ଧନାଥ ପୁଣ୍ୟ ଗୋଦାର୍ଜୁ ଉତ୍ସମରେ ସମ୍ପଦ-
କର ବାହୁଳ୍ୟ କମଳାଚିତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତଯାମୁନ ଚେଲେଖ୍ୟ
ଜଳା ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । କାନ୍ତ-
କାରନ୍ତିଷ୍ଠର ସମ୍ପଦ ପାଇ ଏହି ସହସ୍ରବୁ ଜର୍ବି
ସାଧୀ ବୁଝୁ ବୋଲିଥିଲେ । ଅଭିନେତରମାନେ
ପହଞ୍ଚ ଦୂରାଢି ସହିତରେ ଅଭିନ୍ୟା କରି
ଦେଖିବାକବକ ବର୍ତ୍ତ ପାଗରରେ ଉପାଦ୍ୟଲେ ।

ଥିଲେ ଏହି ଅଭିନୟ ଦେଖି ପ୍ରେମାନନ୍ଦରେ
ସେମାକଙ୍କ ଚଶ୍ମର ଲୋକକଥାରୁ ବିଗଳିତ
ହେଉଥିଲା । ଅତ୍ରେବାର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଗଦକାଳୀ, ଲଗାଇ,
ମାଧ୍ୟାର, ରୋତଳୀ, କେପିମନ୍ଦରଜୀ; ଶ୍ରାନ୍ତବାପ
ଓ ଶବ୍ଦବାଳକରୁନ୍ଦର ଅଭିନୟ ଦେଖି
ହୋଇଥିଲା । ସମାଧେଣା ଥବୁଥିବାମାତ୍ରରୁ
ଗାତରେ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ବିମୋହିତ
ହୋଇଥିଲେ । କୋଠପଦ ଅଛନ୍ତରେ ଲୁଣୀ ଓ
ମୂଲିଆ ଶୈଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବୁ
ବିଶେଷ ବାସ ଥିଲା । ମବନ୍ତ ମଦେବଯୁ ଦୟା-
ବହି ସବୋପଲକେ ଝନା କରି ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ମ
ଲୋକଙ୍କୁ ପେଟପୁଣ୍ଡର ରେଖନ ଦେଇ ଧର୍ମଧାରୀ
ଦାର୍ଢ ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ସବେଳେ ହିତେଜୀବୀ
ଲୋକଙ୍କର ସାଥୀ ଦେଖରେ ସେବେ ବୃଦ୍ଧ
ହୁଏ କେବେ ଦୟା ।

ଭୁଲକବାସିରେ ଶାଠ ଦଳୁ ତ ଗଞ୍ଜାମ କୁହ
ପୁରର ଖାଲିବୋଟ କରେଇ କରିଛି ମେମର
ଜ ୧୯ ଶାହିରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ତେଣୁ ମେମର
ସୁଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଷ ବିଦ୍ୟାଲୟର ନୂତନ
ନିଯମାନୁସାରେ ଜ ୧୦ ଶାହିର ମେମର ରହିବାର
ସ୍ଥିର ହୁଅନ୍ତେ ଅଧିକା ଦୂରକଣ୍ଠର କମିଟାର
ଆବସ୍ଥକ ହେଲା ଓ ସେହି ପୁର ଜଣ ଉପରେ
ଜଣେ ମାତ୍ର ତେଣୁ ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମୁହଁରା କେବଳ ଚୈଲଙ୍ଗ ମେମର ଜ ୩ ଶା
ରହିରେ । ସହ୍ୟୋଗୀ ଏଥରେ ଗଭାର କୁହୁ
ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତର ପ୍ରକାଶର ନି-
ମନ୍ତ୍ରେ ତେଣୁମାନକୁ ଦିଶେ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଦୃଢ଼ ପ୍ରକାଶ ଏକାନ୍ତ ବାଜୁ
ନାୟ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କ୍ରିଷ୍ଣପ୍ରକାଶ
କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତରେ ତେଣୁ ବଜା ଅନୁଗ୍ରହିତ
ଅଧିକାରୀ ଏକାନ୍ତ ଏକାର୍ଥିରୁ ଅଧିକ ତେଣୁ ।
ସେଠାର ଏକମାତ୍ର ତୁଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶାଲିବୋଟ
କଲେଇ ଏକ ଜାହା ଜଣେ ତେଣୁ ବଜାର
ବିଶେଷ ଅନୁକଳ ତଥା କାଳିକାରେ ମଣେଷଙ୍କ
ତେଣୁକର ବିଶେଷତା ନିଯମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚିତ ଅଥବା
ସେହି କଲେଇର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାତାକାରୀ କମିଟୀ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଧୂକା ତେଣୁ ନାହିଁ ଏଥିରୁ
ଅଧିକ ଅଧିକାରୀ କବନ୍ଧୁ ଆଦି ବହୁରୂପାରେ
ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ସହିତ ତେଣୁ ହେବା ହିତିତ ।
କେହି ଏମନ୍ତ କରୁଣାରେ ସେ ଯେ ତେ ଅଧିକାରୀ
ତେଣୁ ତୁଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ ମଧ୍ୟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ ଯୋଗି ଦିଲ୍ଲି ବର୍ତ୍ତର ମୁହଁ
ମାତ୍ର ହୁଏ ବୁଝ ଜଣ ସେ ଅନୁଯାୟୀ ତେଣୁରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନାନ୍ଦର ଏକାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାର
ଯେ ନିର୍ମାନ ଭାବରେ ମାନେ ଅବେଦନ କରେ
ମାଦାକୁ ବାହୀମେଦ୍ୟ ସହିତ କରିବେ ।

କାରୁ ଭଲାସ ମିଶ୍ର ପୁସ୍ତକ ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନ
ଅଳ୍ପ ଓ ସମ୍ମାନକଷ୍ଟ । ଗାନ୍ଧିର ଜଣେ ଗୁମା
ଶୋଟିଏ ପାଇଗନ୍ଧାର ଧାଳ ଅସୁଧାର କରିଥିଲେ
ମର୍ମରେ ପୁସ୍ତକ ପୌଜିବାଶରେ ଅଳ୍ପ ଗୁମା
ହାର ନାହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ସାଥେ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କିମ୍ବରପତି ଦିପେ
ମେଳେଶ୍ଵର ଆସାମୀପ୍ରତି ବିଜିମାସ ଦାରଦା
ଓ ଟେଲ୍ ୩୦୦ କାର ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ବିଧାକ କରି ବ୍ୟାପକ
ଟଙ୍କା ଭକ୍ତା ମିଶ୍ରକୁ ସମ୍ମିଳନ ଦିଥରେବା
ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ଆସାମୀ ଅପିଲକରିବାରେ
ସମ୍ମାନପତ୍ର ସରକାର ଉଚ୍ଚକଳ ଦିପ୍ପିତ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଜେ ଥାଇଁ ସରକାର ଉଚ୍ଚକଳ
ପରମର୍ମ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ନିଜସାହେବ ଉଚ୍ଚ
ମୋଦକମା ମିଥ୍ୟା ଖବାର କହି ଆସାମୀକ ମୁଦ୍ରା
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସାହେବ ମହୋଦୟ ବୟାପ୍କରେ
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ ଆସାମୀ ନିକଟରେ ଥିବା ଧାଳ
ଅନ୍ଧଗମାସାରୁ ଦୁଃଖଦେବା କାରଣ ମିଶ୍ର
ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜୁଲାମାସରେ ତାହା
ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପ ଗୁମାପ୍ରତି
ମୁଦ୍ରିବଳ୍କ ନିକଟରେ ବାଜାରକରିବା ସମୟରେ
ଆସାମୀ ନିକଟରେ ଆହୁଗୋଟିଏ ପାଇଗନ୍ଧାର
ଧାଳ ଖବା ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ଏମନ୍ତ ଦେଖିବାରେ ସେ ଆସିଲା କାଗଜପତ୍ର
ପରେ ଦେଖିବାରେ ଜଣାଗଲ ସେପେ ବହୁ ଧାଳ
ବହୁ ଦୂରକୁ ଆସାହାର କରିଥିଲା ମାତ୍ର ତାହା
ଦେଖାଯା ଅକାଲଗତ ଦିଶ୍ୟ । ଫରନ୍ତି ତାହା
ନିମାରେ ଦୂରଗୋଟି ପାଇଗନ୍ଧା ଖବା ବିଷୟ ମିଥ୍ୟା
କାହାରୀ ମିଶ୍ର ଜଣେ ଧରିବାରୁ ଓ ସମୁଦ୍ରକଷ୍ଟ
ଏବଂ ଆସାମୀ ସହିତ ତାହାର ଅସାବର ପ୍ରମାଣ
କି ଖବାରୁ କିମ୍ବାଦାଳର ତାଙ୍କ କଥାରୁ କିମ୍ବା
କହିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା ମୋଦକମାଟ ମିଥ୍ୟାଥିବା ବିଷୟ
ସରେ ଆହେବ ମହୋଦୟର ଅତୋ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଜନ୍ମସାହେବଙ୍କର ଉଦ୍‌ଘର୍ଷହେଲୁ
ଆମେମାନେ ଅନନ୍ଦର ହେଲୁ । ମିଶ୍ର ମହାଦୟକୁ
ଧର ଧରା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜୋକମାନେ ସାବଧାନେ
ଧରିବୋ ମୋଦକମା କରିବେ ପେମନ୍ତ ଓ
ସେମାନଙ୍କ କରିଦିରେ କଲକୁ ନ ଜାଗେ ।

ସମୟରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ଖୋରଧା ସରତ୍ତି
ଜଳ ମାନୁଷେଣ୍ଟ ମଣିତ ସାହେବ ଓ ପୁଲଶ
ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ରଥ ଟଣାଇଥିଲେ ।
କଟକର ଅଧିକାଂସ ସାହୀ ରଥ ସଙ୍ଗେ ଚାଲି
ଦେଇବ ଶତ ଶ୍ଵେଷକଳୁ ବାହାର ଅସିଲେ
ଥୋକାଏ ମାନ୍ତ୍ରାଜ ଡାକଗାଡ଼ିରେ ପ୍ରାନାଗାବ
ହେଉ କଷ୍ଟରେ ଟିକଟ ପାଇ ବାହାର ଅସିଲେ
ଧୂଶ ଡାକଗାଡ଼ି ଆମିଲ୍‌ବେଳକୁ ଅନୁଧନ ହୁଇ
ହଜାର ଲୋକ ଶ୍ଵେଷକଳାରେ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷ ପରି ବିଶେଷ ଗାଉର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏ ସାହୀ
ଦିପଲିଙ୍ଗ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଧୂଶର ଡାକଗାଡ଼ି
ସଙ୍ଗ ଅଧିକା ଗାଡ଼ି ଦେବା କାରଣ ତୁବନେ
ଏବରୁ ପାରହାର୍ତ୍ତା ଗଲେ ହେତୁ କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ
କେବଳ ରୁହଣୀର ସାହୀ କଟକରୁ ନେବା
ବାରଣ ସମାଦ ଦେଇ ନିହିନ୍ତି ହୋଇ ରହିଲେ ।
ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଭାଇ ଭାଇ ଟିକଟ
କେଇ ପାରିଲେ ଏବ ଏହି ରୁହଣୀ ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ନିଠକରୁ ଅଧିକର ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲୋକେ ହୋଇ କାବରରେ ଶ୍ଵେଷକଳାରେ
ପଡ଼ି ରହିଲେ । ସବାଲକୁ ଆହୁରି ସାହୀ ଗତି
ପଡ଼ିଲେ ଏହି ସବାଲ ଗାଉରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ଅସି ନ ପାରିବାରୁ ଏଠାର ଜୀବ ଗାତ୍ର ସାଇ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେନିଥିଲା । ସାହୀ ପକ୍ଷ
ସମୟରେ ନେବା ଅଧିକ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି
ଯୁକ୍ତା ଯେ ରେଲ କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ ବିଶେଷ ଗାଉର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅଗର୍ହ୍ୟ ବିକରେ ବଜା ତୁଳାର
ବିଷୟ । ଦରଖା କରୁ ଚେଳ କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ
ଦିପଲିଙ୍ଗରୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ କଷ୍ଟରୁ
ବିଜ୍ଞାପନ କରି ଶ୍ଵେଷକଳର ଟିକଟ-
ମାନୁଷର କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ ଲୋକ ହେଲେବୁ ବଜା
କରା ଲୋକ । ଭାଇ ସମୟରେ ଟିକଟ କରିମ
ହୋଇ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନିବନ୍ଦିତ କରି
ଥିଲେ ଆମେମାନେ ଅଧିକର ଯୁଝା ହୋଇଥାନ୍ତୁ
ଶ୍ଵେଷକଳାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ପୁନଃ ଓ
ଅଳ୍ପ ବର୍ମର୍ଗପରମାନେ ସବର୍ବଦ୍ଧବହାରହାର
ନେବା ଅଧିକର ରହିଥିଲେ ।

ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବିତ ହୋଇଥାଏ କି ନାହିଁ, ଏଥର
ଭିତରରେ ମାନ୍ୟନାର ଜୀବିଧୋଷ ସାହେବ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ସେଠା କିମ୍ବାକର ସାହେବ
ସେହି ଆବେଦନପତ୍ର ଖଣ୍ଡିବ ଯଠିଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ
ସେ ଅନ୍ଧଳରେ ମନ୍ୟପାନ ବୃଦ୍ଧି ଦେବା କଷ୍ଟସ୍ଵ
ସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଏ । ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ ଓ ପ୍ଲାନ୍ୟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନେ ତାହା ନିବାରଣ କରିବା ସକାଳେ
ବନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । — ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ବାନାନ୍
କର ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ୟ ଏବିଟି ଯେ ଏବା ବାହି ବାହିରେ
ସବୁ ମନ୍ୟପାନ ଏକା ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଅବଶ୍ୟକ ଅଧିକରୁଥେ
ବନ୍ଦ୍ରଜଳ ଏବଂ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଦୋକାନ
ନାମର କୋର୍ଟର ନିଯୁମାନ୍ୟାୟୀ କ ହୋଇ
ସେଇ ଠାରେ ଲଜ୍ଜା ସେଠାରେ ହେଉଥିବାରୁ
ଏବଂ ଘଟିଥାଏ । ମନ୍ୟପାନ ନିବାରଣୋଦେ-
ଶ୍ୟରେ ଖୋଲା ଖୁଣ୍ଡି ଛାତିବାଲୁ ଏବଂ ଫିରୁଛିମନବ
ମେଦିମାୟରୁ ଥଣ୍ଡାଯାଇ ସଥେଷ୍ଟ୍ଵ ବହିର ହେଉ
ଥାଏ । କେବେଗୁଡ଼ିଏ ଦୋକାନ ବଜାରରସହାଯ୍ୟ
କୁଳରେ ସାମାନ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନମାନକୁ ବରକୁ-
ନିକଳ ହୋଇଥାଏ । ତାହିଁ ଉପରେ ପୁଣି ଉତ୍ସନ୍ନ-
ବନ ସର୍ବଧ ଏଠା ଗୋଥ୍ଯେ ବଜାରର ଦେଖା
ବ ଦୋକାନ କିକଟରେ ଆହୁ ଗୋଟିଏ ଲଞ୍ଚିଲା-
ବର ଦୋକାନ ଏହି ମାତ୍ରର ଅଭିମର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ିଥାଏ ।
ବାର୍ତ୍ତର ନିଯୁମାନ୍ୟାୟୀ ବଜାର ମନ୍ୟରେ, ବଜାର
ଶ୍ୟରେ, ଖାତ ନିକଟରେ ଅଥବା ସାଧାରଣଙ୍କର
ବାଣୀ ସ୍ଥାନ, କୁଳ, ଧର୍ମମନ୍ଦିର କିନଟରେ,
ମନ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଘାଟ ବା ପାରି ଆଗବା ପ୍ରାକରୁ
ନ ବାଟ ନିକଟରେ ମନ୍ୟ ଦୋକାନ ହେବାର
ନୁହେ ଏଠା ମିଳନସିଧାଳିଟ ମନ୍ୟରେ ନୁହନ
କାଳ ହେଲେ ମିଳନସିଧାଳିଟର ଔନ୍ମୁକ୍ତ
ଦାରୁ ହେବ ଏଠା ଗୋଧୁଳାବଜାରର ନୁହନ
କାଳ ସକାଶେ ମିଳନସିଧାଳିଟର ଅନୁମତି
ସାଇଥିବା ବିଷୟ ଆମ୍ବାନକୁ ଜଣା ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋକାନ ବନୋ
ଏ ଭାବ ଖାତ ପ୍ରତି ସେ ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି
ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋକାନ ଆମ୍ବାନେ ମନ୍ତନ
କୁଳ ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ିବାରେ ସେପରି ଅନୁମତି ପ୍ରେ

ମନ୍ଦ କିଳିର ଅନନ୍ତାପୁ ସୁବିଧା ।

ତେଣା ଓ ପ୍ରକଟନାଗ୍ରହର ପ୍ରକଳିତ ମାଲିନୀ
ବର ବାରୁ ଜାଲୀଧତ ଘୋଷ ବଜାୟ ବନ୍ଦରୁ-
ଏହି ସମ୍ବରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ସେ ବାହାରେ
ମଦ୍ୟପାଇଁ କି ମନ୍ଦିର ଚିତ୍ରାନ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ
ଏଠା ଅଧିକରିମାନେ ଘାତ୍ର ଜାହେନଙ୍କ
କେତ୍ତିରେ ଘୋଟିଏ ଦୃଢ଼ତ ସମ୍ବର କିମ୍ବା
ମନ୍ଦିର ଜାନିଥିବା ମାତ୍ରରେ ମଦ୍ୟପାଇଁ କିନାରାଙ୍କ
ଧରାଣେ ରକ୍ତମେଳାନ୍ତ ପ୍ରକାଂ ଅବେଦନ କରି
ପଠାଇଥିଲେ ତସମନ୍ତେ ବହି ବନ୍ଦନ ଏହି

ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳେ ତରୁଯୁ ମଦର ହେଲାନ ସେ ପ୍ରାକ୍ତରୁ ତଟିଯିବା ହେଲା : ଅଳ୍ପଥାମନ୍ତ୍ରଜୀବ ସଙ୍ଗକୁ ଯେ କି ତାଙ୍କର ଏଥୁରେ ସନ୍ଦେଶ ଗାହୁଁ ।

ଧାନ ଗୁରୁତର ଦର
କଳ୍ପିତ କଦମ୍ବଶ୍ରାଷ୍ଟକ ସାଇର ଏକ ଅଧିବେ-
ଷନରେ ମାନ୍ୟବର ଦାରୁ ରୂଥାତରଣ ପାଳ ଧାନ
ଗୁରୁତ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ କି ଗଜ ଛିନ
ବର୍ଷରେ କଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ କେତେ ଶାଇଦ
ଧାନ ହୋଇଥିଲା, ସମୁଦ୍ର ବାଟେ କେତେ ରୂପ
ଭାଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷମାନ ଗତବର୍ଷଠାର
ଗୁରୁତର ଦର ଯେପରି ଗଢା ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁର
ଗାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ନିବାରଣର ଉପାୟ ଗମନ
ମେଧ କରି କରିବେ କି ଏ କଳ୍ପିତ ଶକ୍ତି-
ମେଧ କରି ପ୍ରଥାନ ଖେଳେଟିଲୁ ମାନ୍ୟବର କାର
ଲାଭର ପାହେବ ଉପର ଏବଂ ଉତ୍ତମାନର ନିମ୍ନ
ଲିଖିତ ଗାଲିଚା ଉପରେ କରିବାକାରୀ :—

୭୪୭

୧୯୦୩	୬୮,୧୫,୨୫,୩୦୦	ଦିନର
୧୯୦୪	୮୮,୧୫,୨୫,୨୦୦	"
୧୯୦୫	୮୮,୧୮,୨୮,୩୦୦	"
୧୯୦୬	୧୦,୧୮,୨୯,୨୦୦	"
୧୯୦୭	୧୨,୧୯,୨୯,୨୦୦	"
	ଇପକାଳ	
୧୯୦୧୦୪	୪୫,୨୮,୪୨୪	ଦିନର
୧୯୦୧୦୫	୫୮,୨୫,୧୦୮	"
୧୯୦୧୦୬	୬୮,୨୫,୦୦୮	"
୧୯୦୧୦୭	୭୮,୨୫,୦୦୮	"

ଏହି ଦେସାକ ଦେଇ ସେ ଜହାନେ କି କରି-
ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ନ ଦର ଦୃଢ଼ି ବିଷୟ ଗବଣ୍ଠିମେଳ୍ଲ
ଅବଶେଷ ଦୋଷ ଜହାନେ କାରଣ ଜାଣିବାକୁ
ତେଣୁ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅକଳିକିମ୍ ପ୍ରବେଶର
ଏହି ଅଳ୍ପାକଳ ଦ୍ରବ୍ୟର ଜାନା ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ୱର
ବିଶ୍ୱବା ବିଜ୍ଞା ଏହି ଅନୁସରାକ ଧରନ ହେବାର
କୁଛି ଉଥାର ଗବଣ୍ଠିମେଳ୍ଲ ଏ ହିସ୍ୟରେ ଅନେକ
ଅନୁସରାକ ଦେଇବେ । ଗବଣ୍ଠିମେଳ୍ଲ ଦିବେତକା
ଦରନୀ ଓ ଆଗାମୀ ବର୍ଷାରାତ୍ର ସୁଧାଳକ ହେଲେ
ଏହି ରୟ ରହିବ କାହିଁ । ଦର ଦୃଢ଼ିର ଯୋଡ଼ିଏ
କାମଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟମାକ ରହିଥିଛି ଏଥିରେ ସମେତ
ନାହିଁ । ଯୋଡ଼ିଏ ଅନେକ ଟଙ୍କାର ଖୋଟ ଦିନୀ
ଓ ଅନେକ ଲୁଣିକର ସାବଧାନମାତ୍ର ଖୋଟ ଦିନ
କିମ୍ବେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଗୁ ଦେବାଦୀର ପୂଜ୍ୟ
କଣୀ ଓ ଆମାମୁଦ୍ରିତେଇର ଏହି କଣ୍ଠ ପ୍ରଦେଶର
ଦେଶେକ ଅଂଶର ମେଲାକଳ ଖରି ଏକ
ଜଳକ ଜମାର ଗନ୍ଧ ଦୃଢ଼ି ଥିଲୁ ଏହି ଅନେକ
ମୋହି ଅଧିକାର କରି ନିମ୍ନେ ଯାଥେଲୁ
ଥାର ନାହିଁ କାତରେ ରଖିଅଛି ଓ ସାହୁ

କରେ କିନ୍ତୁ କରୁ ଲାଭାନ୍ତି । ଦେଶକୁରକୁ
ବାହାରୀବା ହେଉ ମହିଳ ଦୂର୍ମଲ୍ୟ ହେବାର
ଅନମନ ସଙ୍ଗକ ହେଉ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ହରେ ଜୟନ୍ତ ଓ ବନ୍ଦିଗାନର ସେ କାଳିକା
କିଆସାରଥକୁ ରହି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସବର ପରିମାଣ
ଅବଶ୍ୟ ଆନୁମାନିକ ଅଟେ । ସରକାରୀ କୃଷିବିଦ୍ୟ-
ଗର ଅଧ୍ୟସ କିନ୍ତୁ କରେକୁରମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ
କେଇ କାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ରହିଲୁ ଦେଖା
ଯାଏ ଗରବର୍ଷ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଭଣି
ପରଲ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଗର୍ଭତାମା ହେସାବ
ଠିକ ଥିବା କଷ୍ଟପୂରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇ ନ ପାରେ
ଓ ସେଇବେଳେ କୁଞ୍ଚ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ
ଗରବର୍ଷର ରଫତାମା ରହି ପରା ବର୍ଷର ଅନ୍ତର
ପ୍ରାୟ ଥାଏ ଅଟେ ତେବେଳେ ରଫତାମା
ଅଧିକ ହେବୁ ମୂଲ୍ୟ ଅବଧିରୁ କରିବାର କଥା
ସଙ୍ଗତ ହେଉ କାହିଁ । ଏକ ବିମର୍ଶା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଲାଗି ହେବା ଓ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଝୋଟର ଲାଭ
ଦାର କୃଷିମାନଙ୍କର ଜରଗ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ
ଯିବାରୁ ଯାହାର ଧାନ ହୋଇଥିଲା ସେ
ସର୍ବ୍ୟ କର ରଖିବାରୁ କଳାଇକୁ ଅଧିକ ଧାନ ନ
ଅସିବା ହେବୁ ମୂଲ୍ୟ ଲାଗି ହୋଇଅଛି ଗୋଲ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେମା ସାହା ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କାହା
ନିବାନ୍ତ ଅପଙ୍ଗର ନୁହେ । ଗୁଣୀ ହାତରେ ଅଧିକ
ଧାନ ନ ଥିବାର କୁହାଗଲେ ମହାଜନକ ହାତରେ
ଅଛି ପୀକାର କରିବାକୁ ହେବା । କୋହିଲେ
ଧାନ ଗୁଡ଼କ ଅପାପ ଜେଇଥାନ୍ତା ଓ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା, ଏହେ ବଜାରର ଜୟନ୍ତା ଲାହିଁ ।

କାଲେଘର ବାନ୍ଧବ ସମିତି ।

ବାଲେସର ଉତ୍ତଳ ପ୍ରମିଳାର ପ୍ରଥମ
ବାର୍ଷକ ଅଧିବେଶନର ବିବରଣୀ ଏହି ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷକ
ବିବରଣୀ (ଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଶୁଣୁ ସ୍ଵର୍ଗବା
ଆକାଶରେ ମୁଦ୍ରାର) ଶାରକାର କୃତକରା ମହିଳା
ସ୍ତରର ବରୁଥରୁ । ବାର୍ଷକ ଅଧିବେଶନ ଗଜ
ଯାତ୍ରା ଟଙ୍କା ୫୭ ରଙ୍ଗରେ ବାଲେସର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ମନ୍ତ୍ରପରେ ହୋଇଥିଲା । ବାଲେସର ଜଳ ମାଲ୍‌
ଫ୍ଲେଟ ଗ୍ରା ସକା ମୁୟଦକୁମାର ଅଗ୍ରତ୍ତ୍ଵ ସର୍ବପରି
ଆହନ ଭବନ କରିଥିଲେ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ମାଲା
ଜମେଦାର, ଉକ୍ତାଳ, ବନଦିପାଦୀ ପ୍ରକଟ ପ୍ରାୟ ଧାଇ-
ଶତ ବ୍ୟାଲେକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଶେଷ
ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାଳୟର କେତେହି ବ୍ୟାଲେକ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାଇ ସହାନୁକୂଳ ସ୍ଵର୍ଗକ
ପତ୍ର ଲୋକିଥିଲେ । ନନ୍ଦନାରାଜର ଶ୍ରୋଜ ପାଠ
ପାଠ କାନ୍ତିପାଲମୟ ସହିତ ଗୀତ ଆଜତ୍ତାର
ସର୍ବର କାର୍ତ୍ତିରମ୍ଭ ହେଲାରୁ ବାର୍ଷକ ଉପୋଷତ
ପଠିବ ହେଲା । ଶାଖା ବାହାଦୁର ସର୍ବର ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟା ଶାଖାବାହିନୀ ଦାନାକଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରାହାର କଲେ
ଏବଂ ବାହୁ ଚାଲାକାଥ ସାମନ୍ତରୀ ଓ ବାହୁ ପଞ୍ଜା-
ରମୋହଳ ସେବାଧାର କରୁଥାହାର ଗ୍ରାହିଙ୍କାର
ହିନ୍ଦ, ସମାଜର ମସ୍ତକ ଦେବାକାରୁ ସେ
ଲାଜର ଉତ୍ସବ ଉପରେ ସମାଜର ଉତ୍ସବ ନର୍ତ୍ତକ
ବରୁଥିବାର ପ୍ରକଳ୍ପର କଲେ । ଶ୍ରୀ ଶୁଭ୍ରମଧ୍ୟସୁଦାମ
ଦାସ ସୀ, ଥର, ରୁ, କାର୍ଯ୍ୟବିଧିତଃ ଛାଲମରେ
ସମ୍ଭାବେ ଉତ୍ସବ ଦେବାକାରେତେ ବହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ
ସହାଯୁଦ୍ଧର ପରି ସହାୟ ଟ ୩୦ଙ୍କୋ ସାହାଯ୍ୟ
ସଠାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଖୁବ୍ ମଠର ମନୁଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷମନ ସମାନ୍ତରୀଦାସ ଟ ୫୫ଙ୍କା କାର
କରିଥିଲେ । ପରେ ସାଧାରଣ ମନୀଷୟ ଏବଂ
ତପଦେଶଧୂର୍ମ୍ଭେ ବରୁତା ଲଭ ସମିତିକୁ ସଥ୍ୟା-
ଚିତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୋହର୍-
ଲାର ପ୍ରାନ୍ତୀ ଶାଖା ସମିତିମାନ ବସିବା
ଏବଂ ବଡ଼ୁ ପ୍ରାତିଶୀଳ ଜମିବାରମାକେ ଏହାର
ପୃଷ୍ଠାଫୋଟକ ଦେବାର ଅଣ୍ଟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ପରିଶେଷରେ ସାଧାରଣ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଉତ୍ସବ ମସିନ୍ଦ୍ର
ଏବଂ ସେବକ ଶବ୍ଦବୂନକୁ ଧର୍ମଧାର ଦାନାର
ସର ଉଚ୍ଚ ଦୋଷକାର ।

ଗାଁର ବିବରଣେ ପ୍ରକାଶ ଯେ ତ୍ରାନୀ
ସନ୍ତୁଜମାନଙ୍କୁ ସମୀକ୍ଷାତାନନ୍ଦାର ସେମାନଙ୍କର
କରୁଥ ଗଠନ ଏବଂ ତ୍ରୟୀ ତ୍ରାନୀଙ୍କ ସମାଜର
ଦ୍ୱାରା ସାଧନ ଏହି ସମେତର ମୂଳତକେଣ୍ଟ
ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ସାଧକ କିମନ୍ତେ ସମୀକ୍ଷାତାନନ୍ଦ
ନିର୍ମିତ ଏବଂ ଗର୍ଭବ ଶୁଦ୍ଧିକର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟୁତାର
ପ୍ରତିକାର ଓ ତହେପାଇଁ ଅର୍ଥ ସମ୍ଭବ ପରିବ
ଆବଶ୍ୟକ । ସମେତ ସନ୍ତୁଜ ପାଲ ୧୯୦୫ ସାଲ <ପ୍ରେଲ
ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ
ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟ ବିଷ ଶେଷ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଛି ।
ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ବିବରଣ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରେଲାରେ
ଲେଖା ଅଛି ଯୁ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଭ୍ୟାସ ମାତ୍ର
ନାହିଁ । ଲେଖନ ଦୂର ଛାନ୍ଦଗାନ୍ଧିଜଙ୍କ ସାହାପଣ
ମାଦ୍ଧ୍ୟଭାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଅଛି ଯେ ପ୍ରେଲାଙ୍କର
ମଧ୍ୟରୁ ଲକ୍ଷେ କରାଯାଇର ପ୍ରୟେ ଯେତେବେ ଏ
ଲକ୍ଷେ ସମବନ୍ଦ ଗୋଲରେ ପଢ଼ାଯାଇ ।
ଆଉ ଏହି ଲକ୍ଷେ କରାଯାଇର ସନ୍ତୁଜଙ୍କ ମୂଳର
କ୍ରେବିଂସ୍ ଲରେ ପଟିବାପ୍ରାୟ ଟଙ୍କ ୩୦ଲୋ ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଅଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଯାଏ କିମ୍ବା ସେ ଟଙ୍କା
ପରିପୋଷ୍ୟ କରାଯାଇ । ହେସାଦଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ମାସର ଲାଖିଟି ଏହି ଏକକାରୀନା ହେବା
ଟଙ୍କ ୨୫୫୫ ମାଥାରେ ଦାନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ମନ୍ତ୍ରିତଣା ଟ ୩୦ ଲୋକ୍ଟା ମାତ୍ର ଟ ୧୦୫/୧
ଅର୍ଥ ଓ ଆହୋରା ଦାନ ଟ ୨୫୫୫ ଟ ମନ୍ତ୍ରିତଙ୍କ
ଦାନରୁବେ ଟ ୨୫୫ ମାତ୍ର ଟ ୨୫୫୫ ଟ କିମ୍ବା
ହୋଇଥିଲା । ସୁଭବ୍ରତ ମନ୍ତ୍ରିତଙ୍କ କରିବାକୁ
ନାହିଁ କରିବାକୁ ଅଛି । ଲେଖାକାରୀଙ୍କ ଟ ୨୫୫

କେ ୮୦ ଶ ପେମାରୁଙ୍କ ମଥରେ ଗଡ଼ିରତ୍ତଦାର
ବୌଧୀଶ୍ଵର ମନଧାରା ଟ ୨୦୯କୋ, ପୁଣ୍ୟ ଦିବ୍ୟ-
ସିଂହ ପଣ୍ଡ ଓ ନାଶୀର ସାଧାରୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରାଟି ଓ
ବସ୍ତାର ଅର୍ଦ୍ଧାଶ କହିବାହୁ ଟ ୧୫୯ ଟଙ୍କା ଲେ-
ଆଏଁ, ଆର ଉଚିଜ୍ଞଶ ଟ ୧୦୯ ଟଙ୍କା ରେଖାଏଁ
ଓ ଅବଶୀଷ୍ଟ ଟ ୨ ଟୁ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ରେଖାଏଁ
ଦେଇଥିଲେ । ଏକଟକାରୁ ଜଣା ଦେଇଥିବା
ନ୍ୟାକୁକର ନାମ ଶତ ଦିଅ ଯାଇଥିଛି । ଆୟ ଓ
ବ୍ୟଧି ଭବ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ଜନନ ଦୁହେ । ଅର୍ଥ
ସାହୁଯଥିଁ ଭୂର୍ବାବ ଓ ଅଗ୍ରହର ପ୍ରଚୂର ପ୍ରମାଣ
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ନିତାନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଦେଖି ବୋଲି
ବାକୁ ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କର ସର୍ବମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପ୍ରତି ଲାଗୁର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଅକାଶରେ
ସାଦା ଆୟ ହେଲା ରହିର ଏକ ଦଶମାଣରୁ
ଅଧିକ ପ୍ରଚୂର ଦିନେଶ୍ୟ ସଥଳ ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ସାହୁଯଥ
ମାନରେ କଣ୍ଠ ନ ହେବା ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁ ଲାହୁଁ ।
ବସ୍ତାର ଦିନା ସତିତ ରହିବାକୁ ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହେବ
ଓ ଉପକାରିତା ଲୋକେ ବୃଦ୍ଧିପାରିବେ ଓ ସାହୁଯଥ
ଦାକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ।
ଜମା ଉତ୍ତିବାରେ ବନ୍ଦ ଘନ ଲାହୁଁ ।

କାନ୍ତିପୁର ମହା

କନ୍ତୁ ସାଧୁ ଓ କବିରଜ ବାଲକୁଟ ଦାସ ଥିବେ
ହନୀକ ଡାକ୍ତର ସ୍ଵରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସମ୍ବାଦପତ୍ର
କଲିତଗାର ମହାଧରର ମୋଖ୍ୟନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲା । ସମ୍ମ ଦିଗନ୍ତରେ ପାଠହେଲାରଙ୍କରେ
ଡେହାଡ଼ଦାର ଜମିଦାର ଡକ୍ଟରଙ୍କର ରାୟ ମହା-
ଶବ୍ଦ ଓ ଶୈଳାକାଳର ଥାଃ ମାନେଜର ଜଗ-
ମାଧ୍ୟ ଦତ୍ତକ ମୃଦୁଖରେ ସରା ଶୋକ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ । ସରାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସରାର କାମ୍ପାନ୍ତାରେ
କଲିତବର୍ଷ ସକାଶେ ସରାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ନିଯୋଗ ଦିଲାରେ ଶା ସୁଲ୍ଲ ବାବୁ ନାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ପ୍ରଥାଦ ମିଳି ଫର୍ମ୍ସର୍କ କ୍ରଦଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବଳକା
ପ୍ରକାଶ କଲ ଉତ୍ତରେ ପ୍ରତି ହେଲା ସେ ତେ-
ଶାର କନ୍ଦର ପ୍ରାନର କାମ୍ପାନ୍ତାଙ୍କ ନକଟକ
କଲିତଗାର ସରାର କାମ୍ପାନ୍ତର୍କାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ପଦର ସହି ଯହ ପଠାଯିବ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବିଦାଦ-
ବିଷ୍ଟ ସଂଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇ-
ଥିଲା । ବରବର୍ତ୍ତର ବରପଣ ଦାଢ଼ କରିବା ବର୍ତ୍ତ
ନହିଁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତେ ହାତର କଲେ ସୁବା
ଏହି ମହିନାରକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିବର ରହିବା ସନାତ୍ନେ
ତେଣ୍ଟା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ବରାତ୍ରେରେ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ପ୍ରବଳବେଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱବାରୁ ସେଠା
କାମ୍ପାନ୍ତର ପ୍ରତିକାର ସହାଯେ ସତ୍ତା କରୁଥିଲା
ଏହି ସମ୍ମନିତ ସମ୍ମନାୟ ସେଥିର ବିଷମ୍ୟ ଧଳ ଥିବା
ହୋଇ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦେଶରେ
ଯ ଏହି ମନ୍ଦଧ୍ୟଥା କମେ ବରୁଅଛୁ । ବିଷମଳ
ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ନାହିଁ କରିବା ଉଚିତ ହେବୁ
ହି । ବସ୍ତପାଇଁ ଏ ଦନର ସରାରେ ଏହି ନିର୍ଭାବ
ହୋଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ବିଦାଦରେ ବର-
ର୍ତ୍ତ କଲିତାକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରପଣ ଦାଢ଼ କର
ଲବେ ସେ ବିଦାଦରେ କାମ୍ପାନ୍ତାଙ୍କ ମୋଖ୍ୟ
କରିବେ ଦାହି । ଏ ନିର୍ଭାବର ଉପର୍ଫିର
ଯେତେକିଛାଏ ଏହା ମନରେ ଆଯଦ ହୋଇ
ଏ ଦିନ ହେଲା । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଏ ନିର୍ଭାବଙ୍କ
ହିତମ ବୋଲି ଜୀବ କରୁଁ ଓ ଆଶାକରୁଁ
ଯ ସମୟ କାମ୍ପାନ୍ତର ଅନ୍ତରୁ ଓ ଦୁଃଖର ସହିତ
ଧାଳକ ବରବେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟହାର ସମାଜର
କରା ଦେଖାଇବେ ବିରମାତ ସମୟରେ
ଯେତେହାର ଅଛି ଏହି ସମୟରୁ ସହିତନବର
ଧୂର ସାହସିତକାର ଓ କଳ ଦେଖାଯାଇ ଦୁଇର
ଦିଅକ୍ଷର । ଉତ୍ତମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସନାତ୍ନେ
ଦେ ଛାଇ ହାତିର ଉପର ନୁହେ ଓ ଘର୍ରେ
କ ଦୋଲ ହିଂସା ମେହରେ ଗୋପନୀୟ ତଳ
ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାର ନୁହେ । “ଯାହା ନିର୍ଭିର
ନି ନଦୁବା ନବାପ ଦେବ କାହିଁ” ଏହି

ନାହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଅବଧି
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇପାରେ ।

ସାମାବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ

ଏହା ସାହେବ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ଭାବ ଥାର୍ଫା ବିବେ-
ରନା କର ଏତାରେଲକେ ଚଳିଗଲେ । ସମ୍ଭାବ
ଅନଳେଖାପାଦ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଗର୍ବଶ୍ରମେଷ୍ଟରୁ ଲୋକିବାରୁ
ଗର୍ବଶ୍ରମେଷ୍ଟର ଥିଲେଣିବେଳେ ତାମରକୁଟର
ସାହେବ ବାରେନରଠାରେ ଉଛଳସମ୍ଭାବ ସମ୍ଭାବ
ମାକର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସାମାଜିକ ବରିବାକୁ ଉଛଳସମ୍ଭାବ
କରିବାରୁ ଉଛଳ ସମ୍ଭାବରୁ ମନୋକାଳ
ଦେଇଥିବା ସମ୍ଭାବକୁ ଯଥରୁ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସୂଚନ
ଦାସ ସ ଅର ର, ବାରୁ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦତ୍ତ,
ଦ୍ୱାରୁ ବନବିହାରୀ ପାଇସ ଓ ଦାତ ଶମନାଥ ବିବେ-
ବ୍ୟୁ ବାଲେଶ୍ୱରଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ଉଛଳମାଧ୍ୟ
ତା ୬୮ ରଙ୍ଗ ସକାଳ ଏ ଏ ପମୟରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ପଦକୁଟ କାଞ୍ଚିତରେ ଟ୍ରେନ୍‌ଟ୍
ହୋଇଥିଲା । ତାମରକୁଟର ସାହେବଙ୍କ ଉଛଳ-
ମାଧ୍ୟ ବାରେନରଠାରେ ଜାଗିଥିଲେ ସମ୍ଭାବ
ଦକ୍ଷ ଦ୍ୱାରୁ ଦ୍ୱାରେନର ସରକାର ଓ ସରଳ କାହିଁ
ଉଛଳମୋହନ ସରକାର, ଦ୍ୱାରୁ ଉଗଦାଳଗନ୍ଧୀ
ଦାସ, ଦ୍ୱାରୁ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ପାନ୍ଦୁର, ଦ୍ୱାରୁ ଲକ୍ଷ-
ମୋହନ ଦାସ, ଏ ଦ୍ୱାରୁ ଉଛଳମାଧ୍ୟରେ ମନାପାତମାତ୍ରେ
ଉପରୁତ ଝୁଲୋ ସରକାର ଏ ୫ ମାତ୍ରରୁ ଅପ-
ରାହି ଏକଦିନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗର ରୂପଭାବରେ
ସମ୍ଭାବ ବିଷୟ ବର୍କିତର୍କ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏ ସମୟ ଅମ୍ବେଳାରେ ପାଠିମାକର୍ତ୍ତା ଯଥା-
ନାମ ଆପଣା ମନୋମର ସହି-
ଜଣାଇରୁ । ବାଲେଶ୍ୱର ଜାଗିଥି ସମ୍ଭାବ
କର ମାର୍କିମାତ୍ର ଏ ୨୭ ରଙ୍ଗରେ ସମ୍ଭାବ
କର ସରକାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଚେତ୍ୟରେ ଏ
ଅନିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଉଛଳ
ମାଧ୍ୟ ପଶ୍ଚରୁ ମଧ୍ୟ ଏକମୁଦ୍ରାରେ ପଢ଼ି ପଦ୍ମବିହାରୁ
ମରକାରଙ୍କ ପଶ୍ଚରୁ ଦ୍ଵାରେନକୁ ସାହେବଙ୍କ
ପଠାଇ ଯେମାକର୍ତ୍ତା ସମାପନ ଶୁଣିବାର ସେ
କୁପାଦ୍ୟ ହେଲା ଏଥରେ ଅମ୍ବେଳାରେ ସରକାର
ଦକ୍ଷନେବିରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୁଦ୍ରା ଦେବା ପଦ୍ମବିହାରୁ ନିୟ-
ମାବଳୀ ପ୍ରପୁର କର ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋମର
ଦ୍ୱାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ନହିଁଥିଲେ ଅମ୍ବେଳାରେ ଅବମୁଦ୍ରା
ଦର ସଙ୍ଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଲୋକେ ଧୂମରୁ
ପ୍ରମୁଦ୍ର କୋଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅମ୍ବୀକର ଉତ୍ସବ
ସାଥେରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର ଦ୍ଵାରାରହି ଦରବର କରି
ପାରି ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ନିୟମାବଳୀ ମାତ୍ରରୁ
କରଇବା ଦୂରେ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ଦେବା ଏବଂ
ଦେବକୁ ନିୟମମାନ ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ଅତିରି-
କୁରି ସ୍ଥାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଜର୍ବା ଦେବାର
ସେ ମୁକୁତା କଥା ମନ୍ଦିରମ୍ଭ ଦରବରରେ
ପରାଇଥାଏ । ପ୍ରବୃତ୍ତ ର ଅମ୍ବୀକରାତ୍ମେ ମୋ-
ପଥରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରବରାକୁ ହେବେବା

ଜୟର ମୋକଦମା ଭ୍ରମ୍ପୁତ ହୋଇଥିବି ଏବଂ
ବନ୍ଦିହାର ଅମୀଳକୁ ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ଅଛି । ମାତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ଶୈଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କେତେବେ ଅମୀଳ ଶତ ଟଙ୍କା ଅନୁଭାବ ଗମ୍ଭୀରେ
ମନାର୍ଥର ଲାଗୁ ପଠାଇବାର ମଧ୍ୟ କର
ପଡ଼ିଥିବି । ଏ ଗତ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାନସାରରେ
ଅବଶ୍ୟ ଅପିବ ଏକ ଝର୍ଣ୍ଣ ଓ ପାର୍ଚିର ବଥା
ସୁକଳାର ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟ ଅନୁଧାବନ ଉଚିବେ ।
ଫଳତଃ ଯେଉଁ ଖେଳାକୁ ଡରି ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟ
ଠଙ୍କା ଭାଜୁରେ କାର୍ଯ୍ୟକରମ୍ବ କଲେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲକୁ ବନ୍ଦିହାର ପହାଦମ୍ବ । କ୍ଷୟସାରି
ହିତିକ ଶାସନାଧୀନରେ ଅମ୍ବାନାକୁ ସେ ମାତ୍ର
ମେଲିବାକୁ ଦେଇଥିବି ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟ
କହୁଛି ବନ୍ଦିହାର କରିବିବି ଏବଂ ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନାକୁ
ମାନେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପରମ୍ପରାରେ କରୁଥିବୁ । ବଜ୍ରାଂଶୁ
ଭାବରୁ ବନୋବସ୍ତୁ କଲେ ବୁକାବେଳିକରେ
ଆନେବ ଝର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର ମେବେ ଗବର୍ଣ୍ମମେ
ନ୍ଦିର ଅଶକ୍ତା ଥାଏ ତେବେ ଆମ୍ବାନିଙ୍କର
ଏବଂ ବନ୍ଦିହାର ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯେଉଁ ଜର
ହେଉଥିବି ଏବଂ ହେବ ଯାହା ମୋଟ କଲେ
ତହୁଁ କରିବି ଅଥବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଲୋବେ
ଦରଶଣ ଓ ଅବେଳାରିତ ଦେବାକୁ ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟକରେ କଲାଙ୍କ ବଢିବ । ସ୍ଵରଳିପି ସଂରକ୍ଷଣ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୨୫୫ ମୟୋଦିହାର ଆୟ ଇକ ଥକୁ
ଯାୟି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଆମ୍ବାନାକୁ ବିଜ୍ଞା
ଅପର୍ଦ୍ର ନ ସ୍ଥିତ ଏବଂ ତହୁଁ ଅଭ୍ୟାସକ
ଏବଂ ଝର୍ଣ୍ଣକୁ ଦେବାର ଆବୋ ବାରଣ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟ କହୁଥିବାକୁ ସେ ଆମ୍ବାନ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ନାହିଁ । ସ୍ଵରଭାବ ଏକାବେ
ଲାଗେ ସାମ ସ୍ଵରଳିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ କେଲେ
କଲିବ ନାହିଁ । ଏଗୁନର ସ୍ଥାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ବନୋବସ୍ତୁ ଓ ମାପ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥିତ ଏବଂ ବନୋ
ବସ୍ତୁ ମିଥ୍ୟର ଶୈଶ ପରିମ୍ବନ୍ତ ଲୋକେ ଯାହା
କ ୨୦ ମୀ ଲାଙ୍କିଟ ହୋଇ ବହିବାର ବିଅ
ସ୍ଥିତ ଯାହା ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ଵାକ୍ଷରି
କିଷ୍ଟର ଏବଂ ଲୋକେ ଯାହା ଅଭ୍ୟାସକ
ଦୋଷ ଦର୍ଶନରୁ ତହୁଁ ଅକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵବାର ଆମ୍ବାନାକୁ
ବିଜ୍ଞାପିତା କରିବ ଅସ୍ତିତ୍ବ କରିବ ।

ସାଧୁତିକସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ ମେଟ୍ରୋ

ପଥମ ହେତୁର ଯୋଗୀଙ୍କ ନିରଣ୍ୟର ଶ୍ରୀପ୍ରଜାନ୍ମନ୍ଦିର ଲାଭକୁ, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ଦିର ଏଥି ହେତୁର ପୂର୍ବମନ୍ଦିର ହାତରେ ବ୍ୟାକିତି ପୂର୍ବମନ୍ଦିର ପଦମନ୍ଦିର ହେତୁର ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ବେଳେଇ କେ, ବେଳେଇ ବାରୁ ଦେଇଲୁଛି ମହାତ୍ମା ମା ॥ ମହାତ୍ମା ମାନ୍ଦିଲା ।

ପୁରୁଷ, କଲେଶର ବାବୁ ଏଟିଲାହୁଳ ଦୋଷ
ନିଜକ୍ଷେତ୍ର ଶାକର ଖି, କଲେଶର ପଦରେ ଯିବୁ
ହେଲେବା ।

କାନ୍ଦିର ଜେ, ମାତ୍ରକେ କାହିଁ ବାଲମୁକୁଳ କାହିଁବା
ପ୍ରଥମ ଶୈଦାର ମାତ୍ରକେ କେ କମକା ବାଲିବା ।

ତୁମ୍ହାକୁହେ ସବୁରେବିନ୍ଦୁର ବାବୁ । ଉଚ୍ଛମାନଙ୍କା
ଏହୁ ଲଜ୍ଜାରେ ସବୁରେବିନ୍ଦୁ ପଦରେ ବାବୁ ଶୁଣାଯା
ତୁମ୍ହାକୁ ତୁମ୍ହା ବାବୁରେ ମୁଖବା ଅଥ ଏଠେସ ପରିଷଳ
ଦେଖୁ ହେଉ ।

ବାକୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ଥଳୟର ମୁନ୍ଦିଲେଖାଲିଟାର
ସର୍ବ ପଦରେ ଉଚ୍ଚାତତ ଦେଲେ ।

ମୁହଁମାନ୍ଦ କବିତାର ରେଖାରେ ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚିଲୀ ପଦ୍ମମନ୍ଦ
ବଜେଦୁର ମୋହନ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନ୍ଦମନ୍ଦାର ତେବେ
ମହାମନ୍ଦର ବାବୁ ତେବେଶୁଭାବ ବୋଷର ଅଳ୍ପବିଭିନ୍ନ
ବାଲକର ପଥର ଯାହା ପରମତମ ସର୍ବିଜ୍ଞ ତେବେ ୧୦
ମେହିମାନ୍ଦ ବେହାଲଗ୍ନ ରେଖାରେ ୧୧ ମହାମନ୍ଦ ମାର୍ଚ୍ଚିଲୀ
ବୁଝାବେ ମନ୍ଦର ତେବେ ।

ସବ ଜୀବତା କଲେବର ଦାନ୍ତ ଶ୍ରୋମାଧିକ ଭାବର
ଏହି ପ୍ରକାଶର ବାକି ହେବାରୁ ଏହି ଅନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମି କିମର କହି ମାରନ୍ତୁଙ୍କ ଓ ତୋ ବଳବଟି
କାହିଁ କରୁଥିବୁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଲକ୍ଷ ରତ୍ନମାର ହସ୍ତ ଅଧିକତ ଧରଣୀରେ କୋଟି
ଅଶା ବଢ଼ି ଅଳ୍ପ ଦୋଷରେ ଓ କହୁଥିଲେ କୋଟି
ସୁର୍ଯ୍ୟ ପଦର ହୋଇଥିଲା ଏହିକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଥିବାକୁ ଦେଖିଲା କଲ ଓ ବୁଝିଲା କଲ ଯାଇ
ଅଛି ।

ଏ ସମ୍ବାଦର ଅଭିନନ୍ଦରେ ପ୍ରଥମ ଏହି ହୋଇଥିଲା
ଗର୍ବକାର ଅସତ୍ୟକ ବର୍ଷା ଛର୍ବତ୍ତୁ ମେଘ ଧର୍ମକୁ ଘର୍ବ ତେ
ଶତମାନ ଦୀପ ଦୀପିଥିଲା ।

୧୦ ପଦମାତ୍ରାକୁ ସନ୍ଦର୍ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଗୀତ
କେହିବେ ଯେବୁ କଥା ରହିବାର ହାମସଂହାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ମେହରିର ବିଷୟ ମୁହଁରେଣ୍ଟି ମୁଖଭାବ ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରା
ଭାବେ ବିଜ୍ଞାନକ ପ୍ରଫେରାବ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାଧା
ଦେବାନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧରେ ଏକାଏ ଦେଇଥିବ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମୋହନୀ ପରପରାର ସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
୦ ୧୧୬ ଓ ୦ ୧୧୭ ଟା ମାତ୍ର ଲୁଙ୍କ ତଳେକାବ
ଏବଂ ପ୍ରମୁଖର କାହାର ଯେମେହିତରେ ପ୍ରମାଣିତ
ଅସମୀକ୍ଷା କି ୦ ୮ ଟା କରମାତ୍ର ଛାଇଅଧିକ ।

ଅରଜେ ସମ୍ବାଦ

ଯଦି ହୁନ୍ତିପାଇଁ ସୁମଧୁର ହେଉ ଏକିଲେ ଶ୍ରୀ ଅଧିକାରୀ
କୁଠା ଉଦ୍‌ବିଧାରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥାର ବିଷୟରେ
ମୁଁ, ତହିଁର କୃତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦୋଷପର ଉଚ୍ଚମନ୍ଦିର
ବେଳେ ଦେଖିଯାଇଛେ । ସୁମଧୁର ତହିଁ ଏକ ଜୀବଜୀବନର
ଅର୍ଦ୍ଦରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ ପରାମର୍ଶକରଣ ପଥାଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପଲକରେ ବସନ୍ତାପରିଷର କର୍ମଦିନର ଚମ୍ପା
ଏଥା ମନ୍ଦିରରେ ହାତ ଧରିବାକି । ଅତିଥି ଅପରିବା
କରିଯାଇବା ପଠିବା ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗମନ୍ଦ
କରିବାକି ଆଜିର ପାଇଁ ।

ପାତ୍ରଙ୍କ କୁଣ୍ଡିକୁ ଦୂର ଦସେ ହେଉଛି, ଏହାପାଇଁ
ସରେ ଦେଖିଲେ ପଢ଼ିପରିବି ହେବା। କେବଳ ଦୟା
ରହିଥିଲେ ଏବେଳେବେଳା ଅନ୍ୟଦୂର ଦୟାରେ ଦେଖିଲୁ
ମହିଳା କଥାପକ୍ଷୀତା ।

ଯାଜପୁର-ସମ୍ବାଦ

ଅହ ଟାଇଲ୍‌ର ଅଳକ ଦୁଇରେ ଝା-ସିଂହାଥ ମହାଦେ
ବନ ମରେ ନିଷଟ ଟେବରଣୀ ଜୟ ଦୁଇରାହିମା ହୋଇ-
ଦକ୍ଷାରୁ ପ୍ରକର୍ଷ ଅଶୋକାମୁମା ଏହ ସେଠାର ଏକ
ମେଲା ତ୍ରୈ । ଏହ ମେଲା ଯାଏ କମ୍ପି ପର୍ବତୀ
ରହେ । ଏକଷି କେତେ ମେଲରେ ଧ୍ୟାନ ଦକ୍ଷାର ଯାଏ
ଦେଉଥିଲେ ରାଜାକା ବର୍ଷ କରୁଣା ମେଲା ଘରେ
ଅଶୋକାମୁମା ମେଲା ଦେବଦକ୍ଷାରୁ କାରୁଣ୍ୟ ମେଲାର
ଦୋଷମୋଳେ ଅଶୋକାମୁମା ମେଲାକ ଯାଇଥିଲେ ମାନ
ଏ ବର୍ଷ ଗତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତରେ କାରୁଣ୍ୟ ମେଲା
ହୋଇ ସମ୍ବଦକ୍ଷାରୁ ଦିଦ୍ଧିତା ଦୋଷମୋଳେ ଦୂର ଯାଏ
ଦେଇ । ଅଶୋକାମୁମା ପରେ ଏକି ସେଠାର ମେଲା
ଦୋଷମା ବଞ୍ଚା ହିତ ଦେଉଥି ।

ଏଠା ସ୍ଵଭବତିଳଙ୍କ ଯଦି ସର ଏକାଟେଣ୍ଡେଣ୍ଡ ବାବୁ ବାବୁ—
କିମ୍ବା ସାଥୀ ବାବୋର ସିରପ୍ରାତାର ସଦରେ ନିଷ୍ଠା ବିହାର
ବିହାରୁ କାହିଁ ଶ୍ଵାସରେ ଖେତା ଏକାଟେଣ୍ଡେଣ୍ଡ ବାବୁ
ମଳମଳି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏଠାରୁ ବିଲଳା ବାବୁ ଅଧିକାରୀ ।
ବାଜାରିକଥା ବାବୁ ନିମାକୁ ଶାକ ପ୍ରକୃତ ଲୋକ ସବାବୁ ଏଠାର
ତାକମ୍ବୁ ଲୋକେ ବାବୁ ବାର୍ଗୀରେ ଉଚ୍ଚକ ଲୋକ ।

ଅନ୍ତରେ ଶାକର ଦିଲାକରାଣୀ ଶିକ୍ଷାସମୟ, ବହୁଧାରୀ
ସମ୍ପଦବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାମରେ ଗୋକୁଳମାନ୍ଦ ଏବଂ ଦେଖି ହେଉଥିବା
ଯେ ମେରୁ ଫେରୁର ସେ ଦେଖି ଧ୍ୱନି କାହିଁ ଦେଖି ପାଇୟା
ଯର ପଦ ବୁଦ୍ଧ ହେବ ନ ଯାଇ କିମ୍ବା ହେବ ରହୁଥିଲୁ
ତାହା ମୁହଁରୁ ବାଲି କିମ୍ବା ପାଇୟା ତ ସେ କିମ୍ବା ଆର୍ଥିକ
ପାଇଁ ଦିଲ ଦିଲିବା ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରାନ୍ତରେ ।

ଧେନ୍ଦ୍ରଶାଳା ଆଖି ଲୁହଗା ପ୍ରେଟିଲା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଏବଂ ଯେ—
କୁ ବ୍ୟବସାୟରେ କୁର ହେବାରୁ ସେ ସେଠିରୁ ଅସାଧ୍ୟ
ବରତ୍ତୁ ସଲାହ ଆବି ବୋଲାରେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରୁ ଏତାର
ପ୍ରେସ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ପ୍ରସାରିଥିଲା ଯୋଜନା ଗ୍ରାହକ ସମ୍ପଦ
ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସେଠାରେ ବୋଲାରୁ ସେ ସେଠାରେ ଯାଇ
ଯେ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାରେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ବିଭାଗ ବିନ ଅନ୍ତରେ
ଏ ସେ ଯେତେ ଯକ୍ଷମ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ କର ଘରର ସଂଗ୍ରାହକ
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କେବଳ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ।

କେତେବେଳେ ସରବର ହୋଇପା ଏଠାରେ
ଧର୍ମର ସରବର ଦେଖିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ ମନୀର ଯଥାତ୍,
କାହିଁ ରହିବ ଓ କେବେଳେ ଅଛି ନିଃଶ୍ଵର

ଦୋଷ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାଧି ହେଲା ।

ପଞ୍ଚପ୍ରକଳ୍ପପୁଣୀ

ଜନେକ ପ୍ରଜାହୃଦୀଶ— ବାମଧାରାଦୀ
ଅତୁଳ ହେଉ ଅଗାଧ ।

ଏହି ପି,— ସାତମହେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ନ
ଦୁଇ ଧରି ପଥଦରିର ଦୂର୍ମୁଖଦା ଗବଣ୍ଠିମେଲୁଛି
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦେବେ ଅଗ୍ରଦୟ !

ଶ୍ରୀ ଧରମାନନ୍ଦ ସାମଲ—ପୁନଃ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପକାଦ ଓ ଅନନ୍ତର୍ଥକ ଥର ପାର୍ବତ ଓ ସୁରୁତି ଦିବୁକ୍ଷ ପହି ପ୍ରକାଶ କରିଗଲୁ ଶ୍ରୀନ ଯୋଗାନ୍ଦ ନ ଧାରା ।

କମ୍ପୀସାର କାର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପୋସା ସଙ୍ଗେ ହାର
ଦାର କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୁଇବେ । ସଦିକ୍ଷା
କେହି ଯତିଶ୍ୱର ବନ୍ଦୁ ନିଜେ ଗହାଣ କରେ
ଏହି ସାଧାରଣ ହିତାର୍ଥେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଭିନ
କଳାଯାଏ ତେବେ ତାବା ପକାଏ ହୋଇଗାନେ ।

ଶ୍ରୀ— କମ୍ପୋନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜି ପଦ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେଖୁ ନାହିଁ ।

ସାହୁଙ୍କ ସମାଜ ଓ ସାରଥକ ସିଦ୍ଧି, ଜନଶୀ
ସହ୍ୟ—ସାହୁଙ୍କ ସମାଜର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ତ୍ରୁମବନ୍ଧନ
ବାବୁ ମଧୁସୁଦନ ଗଣେଶ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶ୍ରୀଯୁତ କିଳ
ମଦେବ ଦର୍ଶି ସର୍ବପତି ହୋଇଥିବା ଓ ଅଳୟ-
ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସଙ୍କ ରୌପ୍ୟ ପଦକଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ଗ ପଦକ
ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ କଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ
ବିଷୟର ସକଳେଖ ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବାକି
ବିରିଗୁଡ଼ୁ ଉପେରୀତ ହେଲା ।

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧତି

ପ୍ରଦେଶୀକାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସକାଶେ ଆମ୍ବେମାନେ
ଦାୟୀ ନୋହଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶା ଉତ୍ତଳ ସାହେବ
ସମ୍ମାଦକ ମହୋଦୟ ସମୀକ୍ଷେ
ମହାଶ୍ରୀ !

କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତାଳ ଆଜା ପ୍ରାୟ
ଅଛି ଅନୁମତି ପ୍ରଳ, ବହୁରେ ଏକମାତ୍ର ଜଗତ
ଶିଖା ଲାଗିଥିଲୁ ହିଧୟ କରନବସରରେ ଥିବା
ଶୋଷିଯ ମଧ୍ୟ ଲଂଘନ କରିଥାଇଥିଲୁ । ଇହୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରାୟ ବ ୨୫ ମୀ ଦେଇ ତାର ଶିଖା ଗୋପିକାଥ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତକାଶ ପ୍ରାଣିର ହୋଇ ଥିଲେ କୁରବାନ୍ତା
ଭୋଗ ଦରି, କେବଳକ ବାର ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରାୟ
ହୋଇ ପୁନଃ ତେବନା ଲାଭକର ଏ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ
ପ୍ରାଣ ଧାରଣ କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରୀ
ସାହାଯ୍ୟ ନୁହନ କରଣ ସମସ୍ତରେ ଭାଙ୍ଗ କରି
ଫୁଲଟ କିମ୍ବା କରିବାକାହିଁ ମାତ୍ରଦର ତଙ୍କୁ କି-
ବୋର୍ଡ ଆବେଦ ଦେଇଥିଲା । ଏହ ମରନରେ

ଅପଣକର ଗର ବର୍ଷ ତିଥମର ମାସର ନିଃଶ୍ଵର
ପଦିକାରେ ବାରୁ ଦରେହୁଙ୍କ ଜାନୁଳଗୋ
ଗୋଟିଏ ପଦ ଲେଖିଥିଲେ ଓ ଡାଳୁ ବିଷୟର
ସାରବାରୁ ଅନୁମୋଦକ କର ଅପଣ ଯେଉଁ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଲାଭିଲେ ବେଳୁଳଗି ରହିଥା
ସମୟ ନିର୍ମିମାନେ ଅପଣକଠାରେ ଚରଣୀ ଏ
ବୋଧ ହୁଏ କହିରେ ଜାଇ ବୋର୍ଡକର ତୁମ୍ଭୁ-
ଆପ ହୋଇଥିବ । ଅମରା ଜର ସମାଦର ପଢି-
ବାରେ “ଅପରପ୍ରାତମେଳ ସୁଲ୍ଲାଙ୍କ ସକଷେ
ତଞ୍ଚୁ ବୋର୍ଡର ସାହାଯ୍ୟ” ଏହି ଶାର୍ଣ୍ଣକର
ଏବନରେ ଯେଉଁ ମର ନିଃଶ୍ଵର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
ମୋହର ଶୁଦ୍ଧ ବିବେତନାରେ ରହିଥିଲୁ ଓ
ଆର୍ଥ । “ଷେମାତଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କି କରି

କମ ବ୍ୟାପରେ ଘର କରିବ ଦୋଷ ସେମାନଙ୍କ
ଅଭ୍ୟାସ ହୁଏ କରନ୍ତୁ, କମ୍ ଯେଉଁ ଶାମାଳିଖ
କୁଟୀରେ ବାଲକମାନେ ଶିଶ୍ରୀ ଜଗ କରୁଥିଲୁ
ତହୁ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶେଷ ନ କରି ବାଲକମାନଙ୍କ
ଦୂରକରୁ ଦୂର୍ବ୍ଲି ଦେଇ ଦିଶାହିତ କରନ୍ତୁ,
ବାହିନୀ ଉଚିତକ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୂର୍ବ୍ଲି ନ ଦେଇ ମାନ-
ଦିକ ଉଚିତ ସାଧନା କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି
ପ୍ରତ୍ୟୋଗ କରିନା ସବାଦୌ ବର୍ତ୍ତନ୍ଦ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ
ସୁଚନାରେ ଏହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଅଛିରେ, ସତ୍ୟ
ଓ ବୋଧ କରେ ଅପରାଧମେଣ୍ଟ ସ୍କୁଲ ବୃଦ୍ଧ
କାହିଁକି ମଧ୍ୟରେ ଜାଗ ବନ୍ଧକମ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ
ସେମାନ ସବାଂଶରେ ପ୍ରସ୍ତରିତ ।

ଶ୍ରୀଗୋକୁ ଆନାରେ ସଙ୍ଗଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଜ୍ରଜୀ
କର ବିଥିର ବିରଳ, ପୂରୀ ଅଳେହ ଏ ଶର୍ମିଲୀ
ବଦ୍ୟା ଶିଶ୍ରାର ପାତା ହୃଦୟବ୍ଲାସ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ତେଣୁ ସୁଲି ଶୁଦ୍ଧ ପୂନଃ ନିର୍ମାଣ ନମିତ୍ର ବନ୍ଦୁଳ
ସ୍ନାନୀୟ ଚନ୍ଦା ପ୍ରଧିର ଥାଣା ବଜ୍ରମନା ମାତ୍ର ।
ଏହି ହେତୁ ଗତ୍ତଳାତର ସେହିଁ ପ୍ରଧାର
ଶିଳାମାଳକୋଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟ-
କାର ପ୍ରଧିର ଥାଣା କରେ ଏବଂ ସେହିଁମାନେ
ବୃଦ୍ଧ ଶିଶ୍ରାର ସାପଳ୍ୟ ସମ୍ମୂଳୀତ୍ୱରେ ହୃଦୟରେମ
କରି ଶେଷା ବସ୍ତାର ଭ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରକା କିର୍ତ୍ତ-
ଶେଷରେ ଅର୍ଥାନ୍ତକଳ୍ପ କରିବାରୁ ଚହୁର ବେହି
ନ୍ଦୀବାରରେବା ରଜା ଓ ମହାରଜାଙ୍କ ସାହୀଯମ
ପ୍ରାର୍ଥକା କରିବା ବିଷୟ ଉତ୍ତର ସୁଲଭ ପୁନଃସ୍ଵ
କମିଟୀ ପ୍ରିର କରିଥିଲେ କବନ୍ଧିତା ଜଣ୍ମିବ ଥା-
ଦେବନ ପଞ୍ଚ କେତେକ ରଜାଙ୍କ ନିରକ୍ଷି ଯାଇ
ଥିଲା ନିର୍ବାକନକହିଲ ହେଲା ପ୍ରବର୍ତ୍ତର ନ
ପାଇବାରୁ ଆଣା କାଳେ ନାରାତ୍ରରେ ଘରଖର
ହୃଦୟ, ଏହି ଅଶ୍ରୁକା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ
ପରଦା ବ୍ୟକ୍ତିକର କରିଅଛି ।

କଟକ

ଅଧିକାରୀ ଦକ୍ଷତା
ବନ୍ଦମତ
ଶ୍ରୀ ବିପିଲଙ୍କର ହାସ
ବନ୍ଦକୁମୁର ମଧ୍ୟାଂଶୁଳ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଜନେକ
ମୃଦୁଲୀଙ୍କ ଛତ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କହୁ ମନ୍ତ୍ରପୂଜା ମିଶ୍ର,	ସବୁଲୁ	୫
„ ଦୁରୁଷୋତ୍ସମ ମହାତ୍ମ, ବନ୍ଦି ସମ୍ବର	୫	୧
„ ଦେହକୁ ମହାଦୀନ, କୋରତାଳ, ମୁଖ	୫	୨
„ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାପତ୍ର ଯକ୍ଷମଣ୍ଡଳ ବିକଳ	୫	୩
„ ଅନୁଭବରେ ଥୟ ପଲସ୍ସେବକ ଚକ୍ରଟୋଳ	୫	୪
„ ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ରମ ମହାତ୍ମ ଯୋଗିଲୁ	୫	୫
„ କାମବ୍ଲଙ୍ଗ ଦିନ କାମବ୍ଲଙ୍ଗ	୫	୬
„ କୌଣସିବୁନ୍ଦୁ ପୁରସ୍କରଣଶାଖା ଭବିତବୁ	୫	୭
„ ଶ୍ରୀରାଧାରୁ ମହାଦେବ ପ୍ରାପ୍ତିଶୋଭାମନ୍ତର	୫	୮
„ ଦୂରାକାଶରେ ଯତ୍ରା ସାହାରା, ମାନ୍ଦେଶ୍ଵର	୫	୯
„ ଗୋରା ଲଭିତବାକ, ମାଲୁମିଷା ମୟଗନ୍ତ	୫	୧୦
„ ଶୋଭିତବାକ ପାଞ୍ଚପାତକ ବିକଳ	୫	୧୧

APPOINTMENT.

Wanted an experienced Overseer for the Public Works Department of Ranpur State on a salary of Rs. 10 (ten) per mensem. None need apply who has not passed the Survey Examination from the Cuttack Survey School. The candidate must submit his age and health certificate with his application to the undersigned by the 31st Instant.

P.O. Ranpur Dist. Puri } Raja of Ranpur
Orissa Dist 1-5-07) State

NOTICE

WANTED a Sub Overseer for the Kanika Raj temporarily for 6 months with prospect of being made permanent. The pay of the appointment is 35 rising to Rs. 50 by annual increment of Rs. 3 with a fixed Travelling Allowance of Rs. 15. None need apply who is not qualified under the rules in force under Government and District Boards. Preference will be given to a native of Orissa. Applications with copies of testimonials will be received by the Manager, P. O., Ganja, District Cuttack up to the 7th May 1907.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କଣ୍ଠୀରୁ ଥାଳ ଘନର ଦ ହେବ ପା
ଏତେବୁବୁ ସମ୍ମାନପରିଷକୁ କିମାର ପିଲ୍ଲ
ଯାଇଅଛି କେ ଜଳର ମନୋମ ତା ଓ ଶଖାତାର
ବା କଥ ରଙ୍ଗ ପରିଷକୁ ଏହି କଗଜର ଚାନ୍ଦ
କୁକୁରମାନ ମଧ୍ୟକର ଥବେଇ ହୋଇଥାଏ
ସହି କେବେ କୁକୁର ଘୋଡ଼ାକି, ଭେବେ
ସେମାନେ ଘେରା କୁକୁରମାନଙ୍କ ଥାବର ନର
ବନ୍ଧିବେ ନରେହ ତାଲକଥ ବୈଳ ଶଟ କମ୍ପ
ତର୍ମର ବବନ୍ଦୁଲଗ ପଟି ବେଗରେ ଦେଇ ହୁଏ
ଧାରିବେ । ୧ ଏହିକବଳ ବନ୍ଧିତ ଓ କିମାର
ପଟି ବିମା ଥିଲାକଥ ତରମାନ ଦେଇ ପରିଲେ
ଦିକ୍ଷା କୁକୁର ଘୋଡ଼ା ବୋଲି ଜ୍ଞାନକଷା ଲ ଯାଇ
ମନ୍ଦିର ।

1916-17-18-19 } J. N. Bose
Chairman.

ବିଜୟନ୍ତି
ଏଠା ପେରୁମିଶ୍ଵାଲଟାର କଳହରେନଷ୍ଟ
ବଲଦୂମାରଙ୍ଗ ଖୋବି ହଇ ଏ ଉତ୍ତାପଣ
ଯୋଗାଠା ମଧ୍ୟାମେ ଜିଗେ କରୁଛି
ଏକବର୍ଷ ସଜାପେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷା । କେ କି ଘାତକେ
ଏ ବଧର ସର୍କିରେ ଦୂରବେଳେ କଳପାକ
ପ୍ରକୋପ ମାଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଘାରିବେ ଘରୀ ମେଲେ

ଛକ୍ରଲବୀପିକା ।

ବର ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୦ ଦିନରେ ଶେଷ
ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୃଦୀର ସାହାଯ୍ୟ ପୂର୍ବସ୍ଥାନ୍ତ ପରି
କେବଳ ବରୀ ପ୍ରଦେଶରେ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।
ତା ୨୨୦ ସାହାଯ୍ୟ ପାରଥିରେ । ମୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
୨୭୪୦୯ ସାହାଯ୍ୟ ପାରଥିଲେ ମୁଗ୍ଧ । ଅଛି
ହୃଦି ହୋଇଥିଲା । ସାହାଯ୍ୟ ଦିନିକ୍ରି ସଙ୍ଗ୍ୟ
ଦିନି ଅନ୍ତରୁ ଉଚିଥତା । ଏହାହାତୀ ଧୂର୍ବଲଜ୍ଞରେ
କେବଳ ତାଙ୍କ ଜଣ ଅନ୍ତରୁ ବନ୍ଧୁ କବସବ ପାଇଁ
ଥିଲେ ପୁନଃ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜେ ଗାଁ ଏ ସ୍ଥଳେ
ସୁତ୍ରବ୍ସଂସଂଖ୍ୟା ଅସ୍ଥିରୁ ।

ଗଲ ମାସ ତା ୧୦ ରଖିରେ ଶେଷହେବ
ସପ୍ତାହରେ କ୍ରମିକରେ ୨୨୯୫୨
ମୁଗ୍ଧ ଘଟିଥିଲା ତହୀ ଦୂର ସପ୍ତାହରେ ୨୫୫୨୨
ଥିଲା ବର୍ଣ୍ଣିତ ସପ୍ତାହରେ ୧୬୮୦ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ-
ଥିଲା ମାତ୍ର ଚତୁର୍ଦ୍ଵାରା ସପ୍ତାହରେ ୧୩ ଦିନର
ବୁଦ୍ଧିଥିଲା ବୁଦ୍ଧିର ବୁଦ୍ଧି ସମାନ୍ୟ ହେଲେଛେ
କେମ ବୁଦ୍ଧି ଅଢ଼ିଲୁ ମୁକୁତ ! ସତ୍ତ୍ଵଦେଶରେ
୧୫୫୭ ରୁ ୧୫୫୭ ୫ ପଞ୍ଜାବରେ ୧୫୦୮ ରୁ
୧୫୫୭ରୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି ଦୂର ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଏହି ସପ୍ତାହରେ ବଢ଼ିଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ସପ୍ତାହରେ
ବଢ଼ିପରିବର୍ତ୍ତରେ ଆସିଥିଲା ୫ ପଞ୍ଜାବରେ ବଢ଼ି-
ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦେଗଲାରେ
୧୫୨୮ ୫ ଦିନରୀରେ ୧୫୨୮ ମୁଗ୍ଧ ଘଟିଥିଲା ।
ଅନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହି ସତ୍ତ୍ଵରୁ କିମ୍ବାକା

କରିବାର ଜ୍ଞାନନାୟୀ ମହାକାଳୀ କବିତା
ଲୟୁର ପ୍ରଦେଶୀ ମାତାଙ୍କ ପଦାରାଣୀ ଉପରେ
ଗଢ଼ ଅପ୍ରେଇମାସ ଛା ୨୦ ରଙ୍ଗ ଗନ୍ଧାର ପ୍ରାଚୀଃ-
କାଳରେ କଲିବିଶାତାରେ ଯହ୍ୟାମ ପରିପାବ
କରି ଯାତ୍ରାକର ଧିମାର ମେଳର । ଧାରିଗାରେ
ମନ ମାଣ ଜାଲଦେଶ୍ୱରା ଏମନ୍ତ ଲିଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵା
ଭାବରେ ମେଳିନା ଦୂର । କ ଉପାୟରେ ଶୀଶେ
ଚଲାଇଲେ ବେଗର ମଞ୍ଜଳ ଏହ ଦର୍ଶନର
ସମୟକୁ ହସନ ହେବ ଗାହା ମାନ୍ଦୁ ଜୀବାଖ୍ୟାନ
ଏହ ଅଳକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏଥର ସେମନ୍ତ
ସୁଷଳ ଦେଖାଇ ନାହିଁ ଗାହା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ

କନକ ଅଞ୍ଚଳ । ଲାଙ୍କର ସ୍ତର ଅଥବା ଉଚ୍ଚିକ
ବାହୀ ଲୋକ ବଜାୟଦେଶରେ ନାହିଁ । ଏହା
ଏହାକ ମୁଗରେ ସେ ଦେଖିର ଲୋଟିଏ ମହିଦ-
ନାନ୍ଦ ପଟ୍ଟିଲ ଏଥରେ ସମେତ ନାହିଁ ।

ଆମେମାକେ ଅର୍ଦ୍ଧନୀ ଦୁଃଖରସତ ଅବଶ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେ ମୟୁରଭାବ ସ୍ଥିତିକଳେକୁଠିପଣ୍ଡିତ
ଗ୍ରା ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦାଧାରୀ ଦେବଶିମା ଗନ୍ଧ
ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୮ ସତ୍ତା ରବିବାର ଦିନକୁ
ହଠାତ୍ ଉତ୍ସାହମ ପରିବାର କଲେ । ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରେରିତପଦବୀ ଗାନ୍ଧର ହଠାତ୍ ମୃଦୁର
କାହାର କହି ଅନ୍ତରେ ମିଳିଥିଲା । ବିଜା ରୋଗରେ
ହଠାତ୍ ବାୟା ପରିଚାର ନରଙ୍ଗ ମନ୍ଦାଧିତୁଷ୍ଟଳ-
ତାରେ ଦେଖାଯାଏ । ପଣ୍ଡିତ ମହୋଦୟ ଓଡ଼ିଶାର
ଶିଶ୍ବଦୟଗରୁ ମୟୁରଭାବ ସ୍ଥିତରେ ନାନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମ୍ନ ହୋଇ ପରିଶେଷରେ କ୍ଷେତ୍ର
ସେହେତୁଷ୍ଟକ ଭୂମିକାର କରିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧର
ହଠାତ୍ ମୃଦୁରେ ମୟୁରଭାବବିମାନେ ହୁଣିଗ
ଓ ଦୁଃଖଚଷ୍ଟା ସବୁଧି ଜାଥେଷ ସବୁ ନେଇ ପର
ଦିନକୁ କିନ ହୋଇଥିଲା । ଆମେମାକେ ଉଷ୍ଣରକ୍ଷ
ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଁ ଯେ ଉତ୍ସାହରିତ
କୁଳ ପରାମର୍ଶକୁ କୁଦୟରେ ଶାନ୍ତିବାର
ସେତନ ଦିନକୁ ଓ ଗାନ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ସତ୍ତାତ୍ ଦିନକୁ

ସନ ୫୯୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରୁ
ଜୀବତରେ ପ୍ରେସରେ ହେଲାଦେଇ ସନ୯୦୭
ମସିହା ଦିବ୍ୟକୁଳାସ ମୁହା ଜ ୪୫୮୪୨ ଶବ୍ଦ
ଜୀବକୁ ଜଳିଲେବାରୁ ଘେନି ଯାଇଥିଲା ।
ଜୀବକରେ ପ୍ରଥମ ଜଳିଲାର ଅଛି ନିଶାରିଲେ
ମୁଦ୍ରଣଖାତ ୧୦ ଲକ୍ଷ ହୋଇଯିବ । ସନ ୧୯୦୪
ମସିହାରେ ଏହି ଚାଗର ପ୍ରକାଶ ଅଭିନ୍ଦନ, ଅଧିକ
ଥିଲା ଏହି ସେହିବର୍ଷ ଜ ୧୦୨୨୦୦୩ ଲେବେ
ଏହି ସେହିବର୍ଷ ମରିଥିଲେ ।—ପ୍ରେସର ସେହି
ଜୀବକୁ ହେଲେ ଶ୍ଵତ୍ସ ଭଗନାର ଜୀବନି
ମାତ୍ର ଏହି ସେହିବର୍ଷ ମରିଥିଲା ଲେବିଲେ
ଅବସ୍ଥା କରୁର କରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷବାସୀ ସେବକ ଓ
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଆଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ କରିବାର ସେ ତହିଁ
ନାହିଁ ଏଥିରେ ଧନେବ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ରିତା ସେହିପରି ତଥିବାବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ରଂଭଳ
ନା ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିର ପ୍ରକାଶ
ଆଦୋ ଜାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ କୃତ । ସଙ୍ଗକି
ଅମ୍ବାବୁ ଶେର୍ମନେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବାନ୍ଦୁ ସେବନ ବା
ପରିବୃତ୍ତ ମୁକରେ ରହିବାକୁ ଅଛମ ଏବଂ ଦୂରି
ଆଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିବାରେ ଅଧିକତଃ
ସେନମାରକ ମଧ୍ୟରେ ଏ ମେରା ଅଧିକତଃ ବନ୍ଧୁଙ୍କ
କରେ । ପରକର ଏ ବିଶ୍ୱାସ କିନ୍ତୁ କରି ଲେବେ
କର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର କରିପାରେ ଯହିଲାଲ

ଦେବତା କି ? ସବୁରାବାନାବ ଟିକ୍କଣ୍ଡ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଦଳ କର ଲୋକରୁ ଯଶୁ ଅଛନ୍ତି ସବୁ ମାତ୍ର
ଲୋକ ଅକାରଙ୍ଗ କଳାସମ୍ପର୍କୀୟତା ହେଉ ହେଲା-
ରାବ ସେଇ ଅପଣାର ଦୂରବସ୍ତୁ ଧାରିବାରେ
ହେଲା ନରୁ ନାହାନ୍ତି । ଫଳଟା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେଉ
ନୂହୁଁ ସଜା ଓ ପ୍ରଜା ଦାୟୀ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ
ମୋରାର ବିସ୍ମାରହାର ଏଥର ବେଶରେ ହିରାର୍ପି
ଦୋଷାରେ । ପ୍ରଜାକିରଣ ଯେତେ ଧନ ଚାହିଁ
ହେଲା ସହିଷିନ୍ନା ପ୍ରସ୍ତରରେ ଗେଗେ ଘୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଯାପାଳର ରେସମ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵାସ ।

ପାଠ୍ୟମାନର ସୁରଖାତ୍ମକ ଜିଲ୍ଲାବିଭାଗ
ଛଙ୍ଗଳ ଓ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କା ସମିତିର ସାଥୁ ଚେଷ୍ଟା ଓ
ବ୍ୟାସରେ ବୁଝିବାରେ ବନ୍ଦ ଘେରୁ ଧୂରଜାଯୁ
ସ୍ଵବିମାନେ ଲାଗା ବିଶେଷରୁ ଖେଳାଦ ଶିକ୍ଷା
କିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ ଚହାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବାରୁ ମନ୍ଦେଶ୍ଵରରୁ ଧୟ
ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ଏ ଯାମାନଙ୍କ ରେଷମ କଥାର
ସାଥୀ ଶିକ୍ଷା କିମନ୍ତେ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯାଏବ ମାରିବ
ମାପ ଡା ୯ ରଙ୍ଗ ଲକ୍ଷିତ ଜଣ୍ଠି ମହିନେ ଆଣ୍ଟେ
ମାନେ ଯାଉଥିବୁ ଓ ବହିରେ ସେ ଯାପାନର
ରେଷମ ବନ୍ଦିଯାମୂର ଅରମନ୍ତୁ ଯେତାହିନ୍ତି କବ
ରଜ ବର୍ତ୍ତମାନର ଶିଶ୍ବ ପ୍ରଗାଢ଼ି ବନ୍ଦିଯାମୂର
ଛନ୍ଦର ପଦକ ରଂଘନରେ ବସ୍ତାଇବ ଏବଂ
ମନୋହର ରୂପେ କର୍ମିଳି କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଯଥ
ପର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେବେ ସଥା ସ୍ଥାନେ ପ୍ରକାଶ କର
ତହିଁର କଣ୍ଠେ ମର୍ମ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶକରୁ ।
ସଥା:—ରେଷମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଖାଲ୍ଲାଦର
ଅଛେଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତୀଜ ବଜାରେ
ପ୍ରତିକିରିମୁଳ ଓ ସେମାନେ ବିଶେଷ ଅନ୍ଦକ
ବନରେ ଯେତ୍ତି ଗୋପକ ବର୍ଣ୍ଣିଥିଲେ ସେ ପଦକ
କାମରୁବାର ଭ୍ରମ୍ୟ କି ଥିଲା । ଖାଲ୍ଲାଦର ଯୁ
ଦରାକିର୍ବେ ତୀରର ଜଣେ ଶଳକର୍ମାର ଯଶ-
ତ୍ର ଆଚି କଷତି କରେ । ସେ ବିହୁ ବନ୍ଦକ
ବା ପୋକତମ ସଙ୍ଗରେ ଆବଶ୍ୟଳେଯେ ବହୁବୁ
ରେଷମ ପ୍ରୋକ ବନ୍ଦାରରେ ପରେ ଥିବା ଜୁଣେ
ତୀର ବଜରୁମାର ବେଳେଜର ରେଷମ ବୁଝାରା
କୁଣ୍ଡା ସଙ୍ଗରେ କେଇ ସାପାନରେ ଥାଏ ବନ୍ଦକ
କିମନ୍ତେ । ଏହିରୂପେ ରେଷମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ତହିଁରେ
ଲୁଗା ବୁଝା କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହୋଇ ବଜ
ଭସାଦରେ ନମ୍ବେ ବ୍ୟାକ ହେଲା ଏବଂ ସେହି
ବନ୍ଦକମୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାଂଶୁ ଦୃଶ୍ୟର ଲାଗା ଭ୍ରମ୍ୟ
ଅବଳମ୍ବନ ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନରେ ଏହା
ରେଷମ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କାହାର ଏକଟା
ପୁରୁଷ ଥାଏ । ଏ ଛତ୍ରା ପ୍ରାୟ ପ୍ରକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାନ୍ତ
ମ କିମ୍ବେ ପ୍ରାୟ ସଙ୍ଗେ ରେଷମ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା

ଦିକ୍ଷାରୀଏ ପୁଣେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଜାର୍ଯ୍ୟ ହାତରେ
ହେଉଥିଲା । ଉତ୍ତାନ୍ତ ଲାଲ କାରଖାଳା ସାବ୍ଦ
ଯାଗେ ଯାର୍ଥି ଉବ୍ଦି ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଗଢ଼ୀ
ବାତ ବନ୍ଦକସାୟୁକ୍ତ ପତ ହେଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାମ
ମାନୁକରେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ବୁଝି ଶୀରାନେ ଚେତ୍ତା
ସୂଚା କାହାର ଦବନ୍ତି ଏବଂ ପାରାଗିଥି ତନୁରେ
କୁଗା ବୁଝନ୍ତି । ଗର୍ବ ଘରେ ଶୀରକ ଏହା
ଗୋଟାଏ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦକସାୟୁ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ନିଜର
ବନ୍ଦକାର ଦିନକ୍ରେ ଗାହା କରନ୍ତି । ଯାପାନର
ବିସ୍ତର ହେବମ ଓ ରେସମୀ ଲୁଗାକିବେଶକୁ ରପା
ଗାମ୍ବ କୁଆଲାର୍ପାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅଜି କରିଥାଏ ।

ଅମେରିକା ଏ ପ୍ରକାଶ କଢ଼ି ଖରୁଥିବାର ।
ଏହା ଅମେରିକା ଦର୍ଶରେ ସେବେ ଆଗିନ
କରେ ପ୍ରାଚୀ ଏହା ଯାଥାକି ମେଷି ହେତେ ଜାଗିବ
କରିବା । ବିଦେଶୀ କ୍ରିଯଳ ଲିବାରେ କରୁଥିବା
ବିଧିକ ଅଛିଣ୍ଟା ନାହିଁ । ସକ ୧୫୦୪ ସାଲରେ
ଯାଥାକିବୁ ଏହା ଲାଇସେନ୍ସ ଟକାର ରେସମ
ରଧାଜାନ ହୋଇଥିଲୁ ସେ କହି ମଧ୍ୟ ଏହା
ବାବର ଶତ ଲାଇସେନ୍ସ ଟକାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।
ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତକୁ ସେବନ ଦେଇଲାଏ
ଟକାର ରେସମ ଅସିଥିଲା ।

ବ୍ୟାକ୍ ଏ ପ୍ରାଚୀଲିନ୍ ହେଉଥାଏ

ବର୍ତ୍ତନାଳ ଜୀବିତ ଜୟନ୍ତ ଅପ୍ରେସକ ଦୂର୍ଲଭତା
ଦୂର୍ଗତ ପ୍ରତି ଏବେଶର ସମ୍ମାନ ଲୋକଙ୍କର ମନେ
ଯେତେବେଳେ କର୍ଣ୍ଣା କର୍ଣ୍ଣା କର୍ଣ୍ଣା ବେଶ ଆମେମାହେ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । କୃଷିପ୍ରତି ଦୂର୍ଗତ ସମାଜର
ଆସୁ ଆବେଦି ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଆମେମାନେ କହୁ
କାହାଁ । ପ୍ରତିତରେ ଦୂର୍ଗତେଣର ଅବ ଅମ୍ବ
ଲୋକ ଦୂର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜାବନ ଧାରଣ ଲାଗିଲା ।
ଯେହି କେବୁ ଦୂର୍ଗତ ଦୂର୍ଗତ ଏ ଦେଶରେ
ହେଉ ନାହିଁ । ପରିବ ଦୂର୍ଗତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ଯେ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କେ ଦୂର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀକ ଉଚ୍ଚମେ
ସେ ପରିମାଣେ ବହିର ଛାପିଲ ଓ ଦେଖିଲ
ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ଆମେମାକେ ଆମନ ସହିତ
ଅବଗତ ଦେବୁ ଯେ ଦେବାଳ ଏଗିଲାଗିଗଲାଇ
ଜାଦୁ ଧାରମ ନାମରେ ଘୋଟିଏ କମାଳ
କଲାତାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବୃକ୍ଷର
ଦୂର୍ଗତ ସଧଳ ଓ ଗୋପାଳନ ଏହି କମାଳର
ବ୍ରଦେଶ । ଏହାର ମୂଳ ଧନ କୁଳଶ ଟଙ୍କା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମ୍ବ ଟ୍ୟୁନ୍କାଲେଜାଏ ଫେରାବ
ଅଂଶରେ ବହଳ ହୋଇଥିଲା । କମାଳର ଅଧିକା
ରଣ ୨୫ ପରିମା କାପସାରା ଓ ସ୍ଥୁତ୍ରାମରେ
ଏକଦିନାର କରା (ପ୍ରାସ ମା ୩୦ ଟଙ୍କା) କାହିଁ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବରଗାର ସବୁ କରିଥିଲା ।
ଏ ପରି ଏ ଗୌଧୀୟ ଶ୍ରୀ ସବୁ ବି ଉଚ୍ଚତାରେ

ଶାନ୍ତିବନ୍ଦୋଧ୍ୟ ।

ବାଲେଖର ଲାଗୁନ୍ତର ମର ମାର୍ଗ
ଗ ୨୭ ଦିନର ଅଧିବେଶନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ
ସ୍ତରେଖର ଅନୁଷ୍ଠାନ କୋଣ୍ଟରୀଙ୍କ ସାମା ବନୋବ
ବାର୍ଷିକ ଦେଅଇଲା ଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି
ତାମରେକୁ ସାବେବ ମହୋଦୟ ଉଚ୍ଛଳିତ
କରିବାରେ ପ୍ରକାଶକରି କହିଲେ ଗ
ସ୍ତରେଖ ଅରଜ ତ୍ରୈତାଙ୍କ କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
ଦୋଷାର୍ପେ ଅଭିନ୍ନ ଗୁଡ଼କର କ୍ଷାପାର ଅତିରିକ୍ତ
ମାତ୍ର ଗାହା ସେ ବରୁପେ ଦେଆଇଲା ହେବାର
ଗାହା ସେ ହୃଦୟକୁ ଅନ୍ତରମ୍ । ଗବର୍ଣ୍ମେ
ବନୋବସ୍ତର ମିଥବ ବ ୩୦ ର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳକ୍ଷତି ଏ
ସେବେବେଳେ ମର୍ମ ବଜୀପୁ ପ୍ରକାଶକୁ ଆରମ୍ଭ
କର ବ ୧୦୨ ଟା ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଵର୍ଗପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାର ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵରର ଅଧିକାର ଥିବାପ୍ରତିନି
ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର କେ ବିଷୟ କଞ୍ଚିତନ କରିବା
ବଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ବାର୍ଷିକର୍ମ ହୋଇ
ଅଛି । ସୁତରଂ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ ବରୁପେ ଅରଜ
ତ୍ରୈତାଙ୍କ କରେ ଗାହା ସେ ହୃଦୟକୁ ଅନ୍ତରମ୍
ଦ୍ୱାରାମାନେ ଗାହା ଦୁଃଖରେବେଳେ ସେ ଅରଜ
ଦ୍ୱାରାନ କରିବାରୁ ଏକମାତ୍ର ଦେଆଇଲା ବାର୍ଷିକ
କ ଥାର ତୌଣେଷ ଅରଜଦିଲା ବାର୍ଷିକ କରିବା
ସୁକା ଦେଆଇଲା ଅଟେ । ସେଇଁ ସର୍ବଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉ ବ ୩୦ ର୍ତ୍ତ ସତାଶେ ଗଜିଶାବ ବନୋବସ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ଗାହା ବ ୩୦ ର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରବଳ
ରହିବ ଏବଂ ଗାହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନ ହେବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବାଳମ୍ବାନକରେ ଅଲକାନ୍ତୁଗ୍ରାୟା
ବିଶ୍ୱାସ ବୋଲି ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସୁବେ ଗାହା କିମ୍ବାନ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶକ
ଅଲକର ସମ୍ବନ୍ଧ ସର୍ବାଧିକହାନ୍ତି ଗାହା ଅଧିକ
କର ରୁପେ ଦୃଶ୍ୟତି ହୋଇଥାଏ । ସେ ବନୋବସ୍ତର
ମିଥବ ମିଥବ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ବିମ୍ବ ଗାହା
ଇବ ଦୂରାଧାର ନାହିଁ । ଏମନ୍ତପ୍ରକେ ସେ ସୁର୍ବୀ
ଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତମାନରେ ପ୍ରକଳନ ଅଛି । ସେଇଁ ଯେଉଁ
ତାରେ ଗାହା ଦୂର ଥିଲ ପରାମାରକ ଅବାଳମ୍ବରେ
ସଜ୍ଜାତ ନେଇଥାଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକେ ଅଧିକ
ଦୂର ଗାହାର ନାହିଁ କ ଯାହା ସେଇ ଗବର୍ଣ୍ମେ
ମେଷ ମେଷ ସେ ସର୍ବଲିପି ଏକାବେଳକେ ରହ କରି
ଦିବିବେ । ସର୍ବଲିପି ରହ ଦେଇବେ ବନୋବସ୍ତ ନନ୍ଦ
ରହ ଦେବ । ମାତ୍ର ଦେଆଇଲୁ କ ଯାର ଗବର୍ଣ୍ମେ
ମେଷ କରିବି ସର୍ବଲିପି ସର୍ବାଧିକ କରିବାରେ
କିମ୍ପୁ ହୋଇଥାଏ । ରହିଥୁବେ ସର୍ବଲିପିରେ
କରିବେକ ଦୂର ଥିବାର ଦେଆଇବେଲେ କରିବେ
କିମ୍ବା ପାହେମରାନ୍ତି ସର୍ବାଧିକ କରିବା
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ ଗାହା
ଦେଖାଇବ ହେବାପ୍ରତି ନାହିଁ ତମେ । ଗାହା

ବୋଲିଥିଲେ ଏବେଳକ ସମ୍ବଲରେ କଳ ତୁଳ
ସାରଥାଙ୍ଗୀ ମାତ୍ର ଆଜନର ଅପ୍ରୟୁ ନେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଳେ କହିରେ ମଳେଶ୍ଵରୀ ନେଇରେ ଭାବୁ
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵରୂପି ବଦଳାଇ-
ବାବୁ ସାର କାର୍ଯ୍ୟତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵରୂପି ରହ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳେ ଗଲେଟ ଅବାଳୁ
ଲୋକେ ପାଠ କରି ଏହି ଗଲେଟରେ ତଳ
ବିଜ୍ଞାପକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ
ଗାହା ଜଗା ନ ସୁଖ । ମାତ୍ର ଗାହା ପ୍ରକାଶ
ଦେଲେ ସୁତା ବାର୍ଷିକ୍ତା ଥାଇନ ସାର ଦେଇ-
ଦୋଳେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲି କି ପାରୁଁ । ଏ
ବାର୍ଷିକ ସମ୍ବଲରେ ଜାଗ୍ରୟ ସର୍ବ ପଥମ ଆବେଦ-
ନରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁଁ । ଘରୁରାଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁଁ
ପ୍ରକାଶକଲେ ସ୍ଵରୂପି ସର୍ବଶର୍ମ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଳଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟଚେ ଏହି ସେହି ଦୂରେ
ଏହିରେ ପଣନା ସ୍ଵରୂପ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।
ସେବେବେଳେ ଆଜନହୋଇନାହିଁ ପଣନା ସ୍ଵରୂପ
ଗୋଟିଏ ଅଭିନ ପଣକ ବାର୍ଷିକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବୁଝାନୁରକ୍ତ କରିବା କହୁପା ତୁରିବ ନୁହେ ।
ବୁଲିପି ସର୍ବଶର୍ମ ସକାଶେ ଆଜନ ହୋଇଥିଲା
ଆଜନ ହେଲିବେଳେ ନାନାପ୍ରାଣର ମରାନେ
କଥିଲେ ଲୋଭାପାନଥିଲା । ଲୋଭାପାନ କ
ିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁଁ ଅବଶ୍ୟ ଗାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ
କାହା ମନେବିରୁଥିବେ । ସେ ଅଭିନ ଅନୁଯାୟୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିହାରରେ ହୋଇଥିଲା ଏବି ସଙ୍ଗଳ
ଦଳ ବାହି । କାହିଁବ ଯେ ସଫଳ ନ ହେଲା
ଗାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର ଦିହାଦାନ୍ତି ।
ଏହି ଆଜନର ଦୋଷ ଅଥବା ସେଠା ଲୋଭି-
ତ ଦୋଷ ଅମ୍ବେମାନେ କହି ନ ପାରୁଁ । ମାତ୍ର
ତିଥାରେ ଥରେ ଗାହା ପଣନା ତରୁଥିଲେ
ଏହି ହେବା ନ ହେବା କଥା ଅବଶ୍ୟ ହୁଏ
ପେ ତଣା ସାମାନ୍ୟାନ୍ତା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳଙ୍କ ପରବୁ
ବିଷୟରେ ଡେଣାରେ କୌଣସି ପଣନା କ
ାହାର ଏକାବେଳିବେ ସ୍ଵରୂପି ସର୍ବଶର୍ମର
କଥିଅ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପଲରାହ ସେମନ୍ତ କର-
ିବ ହୋଇ ଆଜନ ଜୀବ ହେଲା ତେମନ୍ତ
କର ଭୁବରେ ଘାହା ଦେଇବାର କରିଗଲା ।
କାହିଁଏ ଆଜନ ପରିବହନ୍ତୁ ହେଲେ ଅଭି-
ନ କି ହେବାପାଦ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କ
ବା କ୍ଷୁଦ୍ର ମାତ୍ରକାରି ଏହି ଅଭିନ ଆଜନ
ବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା କଥାର ଯାହା
ଧାରାକ କାର୍ଯ୍ୟ ତ ଲୋଭିବର ରହିଲେ ଦଳ
ଧାରିବାର କାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଆଜନ
ରବା ଧର୍ମକୁ ସ୍ଵରୂପିର ନନ୍ଦର ସେବା
ଦେଖାଇ ସର୍ବଶର୍ମ ଥାଇତ ଲାଗୁ ହେଲା
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ କଥା ନ ସୁଖ । ଗାହା
ଗୋକୁଳ ଗାସାର ଦେଇ ପାଇ ମର୍ବିମେଶ

ଅରକ୍ତ ଦରାରେ ବୋଲି “ଏହାଦେନକେ ସୁରକ୍ଷିତ
ସଂଶୋଧନ ବସନ୍ତରେ ବ୍ରଜ ହୋଇଥାଇଲା । ଏହା
ଦର୍ଶନେ ଜାରି ସଙ୍ଗକ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୂରୀ ପାଇଁ
କହୁ ଏହା ବାଲେଁଏହ ଜାଣୟ ସଙ୍ଗ ଯାହା
ବନ୍ଦୁମେଷବ୍ରତ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନାଚାଳନକ
(unjustifiable) ବୋଲି ନହିଁ ଅଛନ୍ତି ତାହା
ଧୂରୀ ମାତ୍ରରେ ଜାରୁଥାଇ । ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେଖିବାକୁ
ବରତ ସାମା କରନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେମନ୍ତ କେବେଳା
କମ୍ବା ବେମନ୍ତ ଅନାଚାଳନକ ଅଟ୍ଟର । ଜାରେ-
କୁର ସାହେବ ଅନାଚାଳନକ ଥିବା ବିଷୟରେ
କିନ୍ତୁ କହିଲେ କାହିଁ । ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କମ୍ବି ଜମା । ତାରେକୁର ସାହେବ କହିଲେ
ସେ ଜମା ପ୍ରସଂଗ ଥିଲୋ ହୁଇଲେବ କାହିଁ । କେହି
ଆବେଦନ କରିଲେ ଜମା ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଲେ
ମାତ୍ର ସେ କେବଳ ଜମା ମୁହଁକ କାହା ଦଖଲରେ
ଅଛି ତାହାହିଁ ଲେଖି ଯିବେ । ଏହୁପରେ ଏହା
ମେଦାର ବନ୍ଦୁରୁ କେବେକ ଜମି ଅନ୍ୟ ଜମିଦା-
ରକୁ ଦଥାଯିବ ଅଥବା ତାହାର ବଜାସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେବ କାହିଁ । ଏହା କହୁରେ ଜମେ ଅନ୍ୟରୁଥିବା
ଆର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ଜମା କହିଲୁ କାହିଁ । ଏ
ହେଉଁ କେଣର ବିଧା ? ଜାରେରକୁ ବାହେବ
କହିଲେ ଦେମନ୍ତ ହେଲେ କଲେକ୍ଟରରେ
ଆବେଦନ ଦିଲେ ଅବଶ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ଥିଲେ । କଲେକ୍ଟର ସାହେବର ଫୁଲେ
ପାନ୍ତି । ଏବେ ସହ ନ ଶୁଣିବେ ତେବେ
ଜମା ବହବ ଦେଇଠାରେ ? ଫଳଟା ଅରାଜ
ପାଦ କିନା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ନାମ ଅନିମ୍ନ ପାଇବ ।
ଜମି ମୁହଁକ ଅରାଜର ଅଣା ରାଜ୍ୟରେ
ଜମକୁ ତାହା ଜଣାଇଦେଇ ଗାନ୍ଧର ଅଧିକି ଶୁଣି
ଆର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ତ ଥାରି ତେବେ ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀ-
ର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ହୋଇଅଛି ତାହା ବୋର୍ଡ
ଫୁଲ୍କ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇନ ଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟରୁର
ନନ୍ଦ ଦିନ ପରେ ଅଛି ଅକ୍ଷୁଦିନ ହେଲା
ହା ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଇ । ପ୍ରଜାପାତ୍ର ଅରାଜରେ
ନିୟମାବଳୀ (Rules) ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରାର
ଏ ବନ୍ଦୁମେଷବ୍ରତ ଉପରେ ଏବା ତାହା କଲି-
ପାଇଲେଟରେ ଝପା ନ ହେଲେ ପ୍ରକଳ୍ପ
କାହିଁ । ଏ ନିୟମାବଳ ଗଲେଟରେ
ହୋଇ ନ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କିମାନ୍ତେ ତାର-
କୁଟର ସାହେବ କହିଲେ ଏହା ଉପଦେଶ
(Instructions)-ସତରଂ ଗର୍ଭ-
ନିଜକୁଟର ଝପା ଦେବ କାହିଁ । ହାର-
କୁଟ ଏ ଉପଦେଶ ନାଶିବ ମାନବେ କାହିଁ ?
କୁଟର ନିୟମାବଳର ହାରହୋର୍ଟ ଅରାଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ନ ଖୁବାର ଆର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇ । ଏହାକୁ
ବୋର୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମାବଳ ଯିବା ହୁଏଗୁ

କୁପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ସହଜରେ
ଶୁଣା ଯାଏ ଗାଁ । ପଳଗଟ ଲୋକେ ଯାଏ
ଦୃଢ଼ଖଲୁ ଗର୍ଭମେଷ ରହିଲନାହିଁ ଏହି ଓ
ବିଚାରଥ ଦେଖି ଯଥେତ୍ର ବାସନ କରୁଥିଲୁ
ଏହା ଅମେମାକେ ବିଶ୍ଵାସକରୁ କରୁଥିଲୁ
କୋଣିବୁ ? ଅମେମାକେ ବିଶ୍ଵାସକରୁ କରୁଥିଲୁ
ନାହିଁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁବେ ଏ ଅପରିମାନ ଧର୍ମ
ଧାରନ କରିବେ । ଏଠା ଲେବେ ନିମ୍ନ ହୃଦୀ
ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ତାର୍ପି ଥର ଥିଲାଜ ପୂର୍ବେ
ଦେଖ ହୋଇଥିଲେହଁ କୋବଳ ତାହା ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ଆଏ ଲବିଥିଲୁ । ହଁ ଉପରେ ସ୍ତର ସମ୍ମାନ
ବିନୋଦପ୍ର ଅତି ଦେଖିଲ ଲାଗୁଣ୍ଣ ଓ ଅସ୍ତର
ଏବି କିନ୍ତୁ ଅତିରକ୍ତ୍ୟ କରିଯାଇଥିରେ ପରାମରଶ
ପାଇବା ସୁମଧୁର ଚାଲ ବୋଲ ଯାଏ ନ
ଥାରେ । ଜିମଦାରଙ୍କ କୁଳସ୍ଵଭବ ବ୍ୟାପରେ
“ସାମାଜିକ ବିନୋଦପ୍ର ବିବାଦ ବିମାନ
ଅଳିଶ କୌଣସି କାହିନ ନେଇୁ ସରକାରଙ୍କର
କୌଣସି କୁଳସ ମନେ ଯେବେ ସମ୍ମାନ ପରମାଣୁ
ବସାପାଦ କମା କୁଳସ୍ଵଭବ ବାଚନାକ ପ୍ରପତ୍ତି
କର୍ଯ୍ୟାଦ” ଦେବେ ଛାତାରମନେ ଅଭିନ୍ନ
କରିଗାର କୁଳସ ଥିଲା । <ହି ପାରେ ଲୋକି
ଥୁବା “ଅବ୍ୟାପ୍ତି କାରଣ ହେଲୁ” କଥିବୁ
ଦୃଢ଼ଖଲେଷ ଏରାଥିଲୁ । ମାତ୍ର ସଜ୍ଜ ନମୋଦୁ
କରୁ ହେବୁ ହେଉ ଅଥବା ନ ହେବୁ ଗୋଟିଏ
ଦୃଢ଼ଖଲେଷ କି ଦେଲେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେବା
ନାହିଁ ଏବା ରହ ହେବର ମଧ୍ୟ କୁଳସର କାରଣ
ଥିବ । ଗର୍ଭମେଷ ଛାତା କଲେ ସହିତି
ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳନ ବିଜରେ ବାହା ନ କଲେ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ମୋଟିବା ।

SILK INDUSTRY IN JAPAN

Among the silk producing countries of the world, Japan occupies a very prominent place. She now produces the largest quantity in the world after China. Since the restoration her attempts in making her existing arts and industries up-to-date and establishing new ones, have always been steady and unceasing, not to speak of the silk industry alone which has attained perfection in some respects. That there is yet room for the expansion of this industry in its various aspects, is always kept in view. Japan, after meeting the demands for her domestic consumption which is not the largest, was in 1872 able to export silk in raw material to the value of more than \$300,000.

The places where the sericultural industry is carried on extensively are Nagano, Gunma, Fukushima, and Saitama provinces; the general hilly character of the ground in these places being not so much favourable to the cultivation of rice as elsewhere. In many of these places it is mainly in the hands of farmers who carry it on as their chief subsidiary occupation.

It is a well-known fact that this art of silkworm-rearing first originated in China more than 5000 years before the Christians, and the Chinese kept it secret for a very long time by passing laws by which any person who may attempt to give out this secret or to exportable worm eggs or

mulberry seeds, was liable to lose his life.

The authentic history of the art of silk-worm rearing in Japan dates from the latter part of the second century of the Christian era, when a Chinese prince came over to settle in this country. He brought with him some silk worm eggs and reared the worms here. Later on another Chinese prince came and settled here bringing with him a number of weavers from his own country. These weavers were distributed in different silk-producing centres and were made to teach silk weaving to the people of those localities. Sericulture and silk industry flourished very soon as the industry received every encouragement and substantial help from successive Emperors. Silk was ascertained as the payment of some of the taxes paid in kind. Tributes were paid and contributions were made to the Imperial Government with this precious fibre and by the tenth century A. D. silk came to be used in general for wearing purposes. This way the silk industry received its further development in these days. Then came the "dark ages" in which the country was laid waste by constant wars. This state of things lasted for nearly 700 years during which this flourishing industry was almost ruined. In the beginning of the 17th century it began to revive again gradually under the Tokugawa Shogunate. But it did not receive so much encouragement as before owing to the enforcement of a severe law prohibiting certain persons from wearing silken robes. However with the opening of the trade ports to foreign countries in 1859 the demand for silk and silk stuffs became very great and consequently it improved rapidly with clear and bright future before it. Sometimes after a large and increasing demand for silk worm eggs came from Europe where owing to the prevalence of silk worm epidemic the sericultural industry was almost destroyed. This demand from Europe created for some time a new branch in the silk industry in Japan—the business of silk-worm egg-cards manufacturing and exporting them to foreign countries.

Since the Restoration which took place in 1867, the Imperial Government have all along been furthering the cause of sericulture and silk industry in the country by every means calculated to improve and develop it. In 1874 the Government established in Tokyo an Experimental Station to carry out various experiments in sericulture. After a few years it was abolished with a view to establish a sericultural school. But in the meanwhile finding some symptoms of the prevalence of *pebrine*, the silk worm scourge, that had devastated the flourishing sericulture in Europe, the Government in 1881 established a silk-worm disease Laboratory to carry out researches concerning *pebrine*. This Laboratory from time to time, made public the results obtained in the investigation. Selection of eggs after the Pasteur system — isolation and microscopic examination of the mother moth — was adopted with some modifications and official regulations for examining silk-worm eggs were promulgated. In this way this dreadful disease on the point of its breaking out with great force was checked. This Laboratory was later on removed from the Tokyo city to its suburb, a place called Nishimotera where it now stands and is known by its present designation "The Tokyo Sericultural Institute." Every year students from different prefectures are admitted here, follow the course of theoretic and practical sericulture and return to their respective places to improve the industry. Five years ago a fixture department was established in connection with this Institute with a view to train both male and female students in the art of raw silk manufacture according to the modern improvements and needs of the foreign markets. A similar Sericultural Institute also exists in Kyoto. These two Institutes, since the

time of their birth, have been doing much for the development of this industry. According to the Imperial Ordinance for the official regulations of the Institute, each of them take charge of the following matters. 1 Instruction in agriculture; 2. Sericultural experiments and investigations; 3. Lectures on sericulture in different localities; 4. Distribution of silk worm eggs; 5. Answers to queries.

A regular system of education in agriculture is imparted in many places in the country. It is taught in every agricultural school or College either with agriculture or as a special subject. It is taught as the only subject in agricultural schools or institutes. These are maintained either out of public funds or by private bodies. In such a small country like Japan, there now exist some 125 institutions where agriculture is taught.

In Japan, silk worms are reared at four different periods of the year, viz.—in May, July, August and in September. But in May the Spring rearing season, the worms are reared more extensively than in other two seasons; that is, in Summer and in Autumn. Many of the silk worms of Japan are *univoltines*. Almost all the worms produce white cocoons. There are only two or three kinds of worms that spin yellow or greenish-yellow cocoons.

Owing to the often changeable character of the weather eggs are never allowed to hatch in natural temperature. For the hatching in natural temperature takes long time, is irregular and produces larvae of different ages in rearing. To set the uniform hatching egg-cards are placed in a specially constructed box for the purpose. The temperature is allowed to increase inside the box by a mild heat under it, a degree or two every day very gradually, for five or seven days from 64° or 65° F. to 70° F. Placed at this temperature the 70° F. for a day or two the eggs hatch out uniformly. To get a good hatching certain percentage of humidity is allowed. Keeping in a temperature of 70° to 75° F. gives very satisfactory results. The worms arrive at maturity in 23-25 days. The pupal life of the larva lasts from 18 to 21 days according to temperature, after which the moth comes out. In every rearing room there is a fireplace and there is means to regulate the temperature in the room.

Among the diseases of silk worms, flacherie and grasseerie are seen in every rearing season and almost in every rearing house, specially the former disease, with more or less pervasive character according to circumstances. Cases of pebrine and maladie de la vigne are met with sometimes and not in all places,

About 20 to 30 percent of the silk worm mostly of the Spring brood, are attacked by the maggot of a fly called *Ugimya Sericaria*. This fly does not enter into the rearing house, nor does it deposit its eggs on the body of the silk worm. It lays its eggs on the mulberry leaves. The egg being very minute in size is taken by the larva into the stomach with the mulberry leaves served as food. In one to nine hours time after its laying the egg hatches out a maggot. This maggot grows parasitically in the body of the silk worm till it overtakes its vitality and kills it. The silk worm dies before or after it has spun a cocoon. In the latter case it dies either while passing or after it has passed into the chrysalis stage. The maggot then finds its way out by eating a hole through one of the pores of the cocoon. Prof. Sasaki who has written its history, silk worms were being destroyed at the rate of 50 to 70 percent and sometimes 80 percent. As the result of his study, he has suggested various preventive measures, the adoption of which has been very useful and has saved the silk worms, to a large extent, from the attack of this so-called "ugimya" disease.

The preparation of "seed" for reeducation is very carefully carried out. As soon as the moths emerge from the cocoons, those that appear to be perfect and healthy are allowed to pair among themselves — the imperfect or deformed or sickly ones, if any being thrown away. Then each pair is kept covered over with a tin funnel. When the pairs separate, the moths are in this way (sometimes they also undergo microscopic examination) and the mother moths are placed on a sheet of ordinary paper or newspaper which is held slantingly by both the hands and is given some twangs forwards and backwards. The moths when they are a little disturbed in this way, very soon discharge a dirty whitish reddish liquid on the paper. Otherwise, if they are at once placed on the egg-card, they are sure to soil it by the dirty liquid before they lay their eggs on it. The moths are then, one by one, transferred to the egg-card which is a rectangular piece of comparatively thick paper containing twenty-eight equal square divisions, each of which is marked with a number and is given to a moth under place to lay her eggs on. Here also she is covered over with the tin funnel so that she may lay her eggs uniformly on that place and may not go out of it. When she has finished laying eggs, she is removed and kept shut up in a small paper bag having the same number as she had on the egg-card. Twenty-eight such paper bags containing twenty-eight moths of the same egg-card, are tied together and kept in a large paper bag. Afterwards the moth is taken out of the bag and is crushed with a drop or two of pure water by means of a porcelain mortar and pestle or by the help of a mechanical crushing apparatus, "*pesaritrix mechanica*" by which the moths are crushed at a time. A drop of the liquid of the crushed moth is examined carefully under the microscope. If any sign of hereditary disease is discovered, the portion of the egg-card containing her eggs is discarded.

In 1961 there were more than 17000 egg card manufacturers throughout Japan and the number of egg cards officially examined was more than 200000. There might have been many more made by the dealers themselves for their own private use.

In reeling Japan has made much improvement. There are machine reeling establishments in every place of large production of raw materials. The farmers generally rear silk worms and "reel their" green cocoons with worms and "reel them" green cocoons to reeling factories where they are studded, dried and stored for reeling. The studding is carried out either by steam or hot air, but the former is generally given preference to the latter. The places where machine reeling is largely carried on and where big and famous factories stand are Nagano, Gifu, Gunma, Kyoto, Nagaoka &c. Almost everywhere the Kermel method of reeling has been adopted in preference to the Chambon system and generally the work of reeling and reeling is in practice instead of "circuit" reeling. In 1962 there were 2669 factories throughout Japan, of which 2072 were machine reeling establishments and 597 frame reeling factories that employed more than 9 persons. The number of work men employed in both kinds of factory was

With the increasing production of raw silk and growth of the raw silk trade with the foreign countries, the need of an authorized silk "Conditioning house" was felt keenly. The Government in 1886 established two such conditioning houses, one in Yokohama and another at Kobe. The Kobe "House" was closed in 1901 owing to slow business in raw silk at that port. The business at the Yokohama Conditioning House became of great importance. It is purely a government establishment and charges no fee for the examination of raw silk. Applications are received and operations done very promptly. The apparatus to be used here, are made just after

what are used at Lyons in France, and the work is carried out mostly by experts who gained their experience of the work in Europe.

The waste-silk spinning industry of Japan is not very important now. The wastes are, for the most part, exported to Europe and America. A portion of it only is spun here. Some factories for waste-silk spinning have been established and it is hoped that before long, Japan, instead of exporting her wastes to other countries, will turn them useful at home. There is a great prospect of the development of this branch of silk industry in Japan. As her domestic production of waste silk is large and her labour is cheaper than that of America or European countries and again, as China, the monster producer of waste silk, is her next door neighbour, no doubt, with the use of modern machinery for the purpose, Japan's production from the wastes will be cheaper than that of America or Europe that largely derive their raw material from China.

In raw silk and piece goods dyeing, Japan is not behind the time. With the introduction of aniline and alizarine colours this branch of the industry is rapidly advancing towards its development. Japan can now claim to occupy equal position with the European countries in dyeing her articles with all shades of colour and producing varieties of fancy coloured silk piece goods.

Silk weaving is not a new industry in Japan. It is nearly as old as her sericulture. But this important branch of silk industry has made great advance by the use of improved looms and appliances. All sorts of artistically finished silk goods are now produced Nishijin in Kyoto, Kiri, Ashikaga, Fukushima, Akita, Sendai and other places are well known for the production of silk fabrics of all kinds.

Though the reeling and weaving factories are increasing in number they have not destroyed the cottage silk industry. In villages, generally the female members of many a former family reel their cocoons by a hand reeling apparatus (*jugets*) and weave them chiefly by a simple handloom, for their *kimono* and *haori*.

With the widening of her sericultural area Japan's export trade in silk from fibre to fabric is rapidly increasing every year. America is the great customer of Japanese silk. This country alone buys Japanese raw silk about as much as France and Italy buy it together. Large quantities of *habutae*, *kaiki*, *ta*, *hanaukerchiefs* &c. are exported from Japan every year. Her finished silk piece goods are receiving increasing demand in many countries of Asia. Japan's market is rapidly widening in India where greed for swallowing goods of foreign manufacture has no satisfaction. The *Japan Times* in its issue of December 8th 1900 wrote, "Japanese silk goods are meeting with increasing favour in India. Out of 12,116,061 rupees paid for the imported silk last year (1900) 6,06,403 rupees were for Japanese, while ten years ago it was only 1,600 rupees." In 1900 Japan exported to various countries of the world only raw silk to the value of more than 387,40,000 yen and last year (1901) to the value of nearly 1,100,000 yen. The silk industry of Japan has never enjoyed such prosperity before as it does at present and there is greater and brighter prospect before it in future.

M. C. Roy,
Tokyo.

ସାହୁପିଲମ୍ବନ

ବିଜ୍ଞାନ-ଶୈଳୀ

ଦୀର୍ଘ ପାହାନ୍ତିର କେ ପ୍ରଥମ କ୍ଷେତ୍ର ମୁହଁସମ୍ବନ୍ଧ ପଢ଼ି
ତୁମିବାଳ ନିମନ୍ତେ ଉଦୟ ଗାଇଲୋ ।

କୁର୍ରାଙ୍ଗର ମହି ଦେବ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚପାତ୍ର ଏବଂ
ଦେଖିବାର ସାଥୀ ଦଶଅଧିକ ଅଳ୍ପଯାତ୍ରା ପରିଷାର ଏକ ଯତ୍ନ
ମୋହମ୍ମଦ ହୀନ୍ଦୁ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ମାତ୍ର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର
ବାରାଣ୍ଡା ।

ଯାକ୍ଷୟର ସବ ଗୋ ବିଲେହିର ମାତ୍ର ନାରୀଙ୍କ-
ଦୟର ଗୋପ ସମଲ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ ମହିମା
ବିଦ୍ୟ ଦେଖିଲା ।

ମେଲାଟିକ ପ୍ଲଟମାତ୍ର ସାହୁଙ୍କ ହୋଇ ଥିଲାକୁ
ଦଶଶିରୀଯାମର କହି ହେଲା ଏଇବେଳେ ପରିଷ୍କାର ହେଲା
ବାବାଜାନ୍ତିରେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

ପ୍ରମାଣ ସୁଲ ପୁର
ପରମତନ ତୋଳ ପାଇଁଏହ
ପାପ କରି ଦିଲ ଦିଲ

শাস্ত্ৰোপস্থিৰ। ৭

ପର ଦେଖ ଶୁଣେଇ ସମ୍ଭବ ଆମଙ୍କିରୁ ଦିନକିମ୍ବ
ଗତକର ଉଠିବ ହୃଦୟ ହୃଦୟରେ ପାଦରୂପ ମେ-
ହିଏ କହିବା ଦେଇଯାଇ । ବେଳମାରେ ବୁଝାଗୁ ତେ କହିବା
ମାରୁନ୍ତି ଦିନକିମ୍ବାରେ କହିବା ।

ଦେବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଯକ୍ଷାରେ ମେଘନାଥ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧର
ହାତରୁକୁର ପାଧୀର ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ।

କଟକ ରେ ଅଶୋ ହୁଏ ପାଇଁ ଦିନେ ଦିନେ
ଯୋଗାନ । ପ୍ରାତି ପଦ୍ମତି ହେଲେ ଏଣେ ଧରି
ପାଇଁ ଚାରିଥମ୍ବୁ କଲ ସୁର ଯତନେ ହୋଇଦେଖ ।
ପାଇଁ ବିଷ ହାତେ ଦାରୀ କଲେ କିମ୍ ।

ଯଦ୍ବକ୍ଷଣ ଦାତୁ ମେ ପରିପାଳନ ପରିପାଳନ
ବାରେ କଥାର ଶଶୀଦାତ ହୁଏ । ଦେଶର
ବାତୁ ହୋଇ କାହିଁ ପରିଦିଲ ଯୋଗ ସହାଯେ
କାହିଁ ପରିପାଳନ ହେବାର ।

ବାର୍ଷିକ ଧୃତିର ଦଳନ ଧୃତି ସମ୍ବଲ ରହିଥି
ଜୟବା ନିଷେଷ ପୁର ପରମାପ ତା ଶିଖିବି ଦଳନ
ଧୃତି କାହା ତ ଅନିଯାର ଉଗେର କି ଧୃତି ବା ମନୀଯ,
କଥାର ଦୂର୍ବଳ ଧୃତିକାରୀ ଦଳନ ଧୃତିର ବାବ
କି ର ବଳ ଅଭିଯାପନକି କେତେକ ତ ମହୁର କରି
ଗେର ଦୂର୍ବଳ ଧୃତି ଧୃତିର ପରମାପ କି ମନୀ
ବା ଧୃତି କରିବାକି

ଦେବାକାଳ ଏବଂ ଶାରୀ ଶାରୀ ଗର୍ଭଧର ଦସ, ଦେବାକାଳ
ପାର ତିନିମଣ୍ଡର ସମ୍ମିଳନ କି ହେଲା ଏବଂ ଦେବାକାଳ
ଯଥି ପର କି ତା କୁଝ କେଇ ଶାସନରେ ଦେଖ
ପିଶା ବନ୍ଦକାନ୍ତି ଗତ ସାଇ ଏଠାକୁ ସାମା ଦେଖ-
ଦେଖି

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କର

ମହାପ୍ରସର କେତେବେଳେ ଦେଖିଲୁ ଏହାରେ କି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଧିକ ପାଇଁ ହୁନ୍ଦିଥିଲା ସମୟରେ ବିନାକ
କାହାର ଜୀବନକୁ ଛାଇ କରି ଉପରେରେ କିନାପରିବା
କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି

ଏହୁବେ ପ୍ରତି କୋଣାର କନୁହେ ଦେଖାଇ ମନ୍ଦର
କିମ୍ବା ଯେ ଧରିଯାଇ ଦୟାକିଳ ଦୋଷରେ ସମ୍ମରେ
ମୁଗ୍ଧଲିବ କିମ୍ବା ବା ଜନମାତା ହୋଇଥାଏ । ଏବେ
ଏ ଶେଷା ମେଦିନୀର କୌତୁକାବ୍ୟ ହେଲେ ମଞ୍ଜଳିର
କଣ୍ଠ ।

ଦିନମି କରିପାଇବି କଥେଲ ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଥେ
ଯେ ଆଜିହାର କମାଳରୀ ଯାହା ସବୁଛାଇବି ଯାଇବେ-
ରେ ଉପରୁ ହେଲାଇଲ ସି ସମ୍ବନ୍ଧ ମୋହରମା ଶାପଦ
କୁ ବିମାନିକୁ ପାଇବି ମାତ୍ର କଥିବି କିମ୍ବା ଏକ ଜାତି
ଯଥାର୍ଥ ଚିଠିକାର ଯାଦଗାର ଯାଦଗାର କଣ୍ଠ ସଠି-
କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣାଯାଏ କିମ୍ବା କାହାର
ପାଇବେ ମୁଖ୍ୟମାନ ଓ କଥା ପାଇବେ ।

ଜଳ ସ୍ଵର୍ଗର ଅନ୍ତର୍ମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଏହି
ମୁହାମଦ ଗାନ୍ଧି ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦି ମହାଦେଵର ଥିଲେ
କରେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂର ଦେଖିଲା । ହେଉଁ ରଜାନୀଷ
ମେଘ ଚିନ୍ତା କରି ତ ଶବ୍ଦ ପରିମଳାକରିବାକରି ନମ୍ରାତା
କାହିଁ ପରା ବସାନ୍ତ ମନ୍ଦିର ଅଭିନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଦେଇଥିଲା ଏହି ଉତ୍ସବରୀଗା ଜ୍ଞାତିର ଏହି ନିର୍ମାଣର
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତମଙ୍କ ହରିଅପାଇ । ଏହି ଉତ୍ସବରୀଗା
ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଏହି ପାଦପଥର କରିବାକରି ତଥାପିର
ନୃତ୍ୟମାୟ ଏହି ହଜର ଦୟାରୀଟି । ହଜରର
ଦିକ୍ଷାରୀ ‘ପ୍ରକାଶ ସର୍ବଜିତ’ ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟ ଛାତ୍ର-
ଯୋଗୀ ଏହି ଦିକ୍ଷାରୀର ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ତୁରନ୍ତର
କର ଆପଣକା ଓ ଅପଣକାରୀ ଅଭିନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କେବଳ ମୁହଁରେ ପ୍ରେସରର ଦେଖିଲା ବୁଝି ଯେ କୁଣ୍ଡା-
ମାର ମାନ ହେଁ ଏ ସହିତର କହ, ଏହି ଅନୁକାଳ
ମାରେ ଅଭିନ୍ୟରୀଣ ଘେରି ପରାପରା ନାର କର
ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଏହି ଉତ୍ସବରୀଗା କାହାରାକୁବର
ଯେପରି ଜୟନ୍ତୀ କାହାରାକୁବର ଯେପରି ଜୟନ୍ତୀର
ଅଛି କେବଳ ଅନୁମାନ ହୁଏ ଏହିରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କ ମାନ୍ଦ ଜଣେ କଥା ଆପଣର
ହୋଇ ବିଶେଷ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଇ ଚାହାଇ ବନ୍ଦୁ ପ୍ରସବ
ଦିଲ୍ଲିଯିରେ । କର୍ମମାହ ମାତା ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ
ବନ୍ଦୁ ହସାଯଦରେ ରହିଲାର ବ୍ୟବ ।

ପାଠେଶ୍ୱର ସମାବେଶ

ବିଜେତାରୁ ବାଲିପ ପଟ୍ଟାରେ କିମ୍ବା ଯେବେ
ମଦ୍ଧ୍ୟାମ୍ବା ହୁଏ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟାମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେବେତେ ଅନ୍ତର
ହେବୁ ମେଚ୍ଛ କଥେ ଶବ୍ଦାର ହେଲେ ଯେ ସେହି କାହିଁବି
ତଥିଏ ଏହିବାବାକୀଯର ନେମ୍ବାଯିବା ମାତ୍ର ହୁଏବି
କିମ୍ବା ସେହିବାକୀଯର କାହାର ହାଜାଯାଏ ତାବାକିମ୍ବା

ପ୍ରଦିତ୍ୟ

ପ୍ରଥମେ କରିଲା ମହାମତି ମହାଶ୍ରେ ଅମେରିକାରେ
ବାଣୀ ଲୋଡ଼ି ।

To The Editor of Utkal Dipika

Will your Uruguayan and Domiciled Bengali readers take notice of the following facts which, I believe, equally affects both the societies

According to the rules enforced in the Cuttack Survey school, 50 students are annually admitted to the 1st year class of the school of whom 30 are Uriya and Domiciled Bengali students and the rest are non-Utkalities. If the number of Uriya and Domiciled Bengali students are smaller, the remainings are taken from the

outsiders (non-Utkaliyas) to make up the total number 50. Moreover 5 scholarships are awarded every year to the 5 meritorious Oriya and Domi- ciled Bengali students who come out successful in the annual Examination of the 1st year class.

I understand, last year four students named Digendranath Ghosh, Chunilal Ghosh, Sailesh Chundra Gupta and Charu charan Mukerjee were admitted in the 1st year class of the school as Domiciled Bengali students of Orissa. It is said that they are Bengalis pure genuine in as much as they have no permanent home in Orissa. It may be that the students do not know the definition of "Domiciled Bengalis of Orissa" nor perhaps the authorities of the school took any care to distinguish between a Domicile and a pure Bengali. Whatever it may be, if the Students mentioned above are not Domiciled Bengalis, then a great loss has no doubt been done to the Utkaliya students in as much as 4 of them have been precluded from being admitted into the school, and if the Bengali students named above can secure scholarships, the Utkaliya students have been debarred at least in 4 cases from obtaining the encouragement which the Government has so kindly given them. I would therefore draw the attention of the school authorities and others to the fact and would ask that a careful enquiry may be made into the matter and if the students are found to be non-Utkaliyas, they may not be allowed the scholarships which have specially been allowed to the Utkaliya students. I would also request that the teachers of the school and the Principal of the Ravenshaw College would carefully scrutinize the nationality of the student who claims to be a Domiciled Bengali in future. I hope my Uriya and Domiciled brethren will take some trouble to think over the matter to protect in future the indulgence which has so kindly been given to them by the benign Government.

Yours truly
B. B.

ଶ୍ରୀ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ରିତିଲମାଧ୍ୱା ସମ୍ମାଦକ ନହାଶୟ—
ପରୀପେଣ

ମୁଦ୍ରଣ

ଅନୁପ୍ରକ୍ଷ ପୁଣ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଜୟମାଳ ଆପାଶକ ସମ୍ମାନ ସହିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଦାଖଲ କରିଛା ହେଲେ ।

କଳିକା ବନ୍ଦର ଶା ସମ୍ମୁଖ ବଜା ମଦେବପୁର
କଟକର ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଗୋପନୀୟ ସମ୍ମୁଖ
ଅଧୀକ୍ଷେ ପ୍ରୋଫେସର ଗୋପନୀୟ ବଜା
ଘୋଷଣାର୍ଥେ ଚଲିଥ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୭ ରୁ
ହରେ ଟ ୧୦୦ (ଏକଶତ) ଟଙ୍କା ବୁନ୍ଦା ଏକ
ତାଙ୍କିକ ବାଜା କର ତରି ସମ୍ମୁଖ କିମ୍ବାକରା

ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଶାଖାଭାବୀ ସମ୍ବଲ ମେମର ପଦରେ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

ଆଗବୋକର ଶୀ ସୁନ୍ଦର ଲଜା ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ
ଏଥୁପୁଣେ ଟ ୨୦ (କୋଡ଼ିଏ) କ୍ଷା ଓ ଚଳିବ
ଅତ୍ରେଲ ମାସ ରା ୨୫ ଜିଜରେ ଟ ୩୫
(ପନ୍ଦର) କା, ଏବୁଧ ଦୂରଥରେ ଟ ୩୫
(ପଦ୍ମତିଶି) କା ଉଚ୍ଚ ସବାକୁ ଦାନ କରି
ଅଛନ୍ତି।

ଦୁଇ ପାଇ ନିରିତ୍ତ ଗୋରଣୀରୀ ପରି ଉପ-
ହେତୁ ସହେତୁ ସୂମାନଙ୍କ ଜିବରରେ ଗର୍ଭ
ଅଟେ ଆଜି ।

ଅପଣବୁ
ଜୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦ୍ବନ୍ଧ
ମେହିକାଟିଥୀ
ଶିଖିଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରଭକାଶ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମିଳ୍ଲି ।

ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର ! ଦିବସାୟ ଜଗତ୍ପ୍ରାହିନୀ ପଢି କାରେ
ନିମ୍ନଲିଖ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମନୁଷ୍ୟ ନିମ୍ନ ଅଧେଶ
ସଦାକ କରିବା ହେଉଥିଲା । ଦିବସାୟ ସମୀକ୍ଷା
ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଶୋଭାବତ୍ତ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରେରଣ କଲ । ତକତ ମାତ୍ର ତା ମାତ୍ର କାହାର
ରହିବାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶୂନ୍ୟ ବା ସମ୍ମାନରେ ଶୁଦ୍ଧ
କରିବା କଲା ପୁରୁଷାତ୍ମନାମା ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ
ତତ୍ତ୍ଵ ମହାପାତ୍ର ଦେବପତ୍ରୀ ହରିଜନ ସୁରକ୍ଷା
କରୁଁ ଅଳିତ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କଣ୍ଠ କଲେ । ଏକ
ମହାଶୟା ଦୟାୟ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଛାନାଗ ଶ୍ରୀ କାରୁ
କପଳେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ଦେବପତ୍ରମାତ୍ରାତ୍ମ ସ୍ଵର୍ଗ ମହା-
ଶୁଭବ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାର ଉତ୍ତଳାନୁଗାବ ଲୋଙ୍ଗ-
ଅଞ୍ଚଳେ ସେହି ସମୟରେ
ଆମ୍ବାତ୍ମକ ମରଣ୍ଣ ହିନ୍ଦା ଦୈନୋକ ଜୀବକଣ୍ଠ,
ଅକାଶର ଗୋବିନ୍ଦ ଚରଣପ୍ରୟ ଛୁଟିବା କରିବା

ଏହି ପୋଷନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ଦିନ
ଜୀବିତ ଜୀବି ଥିଲା ଥିଲା ପରିଚୟ ଦେଇ ମଧ୍ୟ
ଦିନ ପାତ୍ରଙ୍କ ହେଉ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାସରେ ମାନ୍ଦିଲାଳା
ପ୍ରଭାବ ଦିଲେ । ଅର୍ପନୀ ଗୌଡ଼ରେ ବସ୍ତୁ
ବିଦ୍ୟାଲୟର କଲେକଶନ ଥିଲୁଣ୍ଣାର ଖଲକ ଗୋଟିଏ
ଗୁରୁ ଉଚ୍ଛଳ କଣ୍ଠପର ବିଭାଜିତ ଥିଲା । ପ୍ରାତିକ
ଦାସୀ ଉଚ୍ଛଳର କାପୁରିର ଗୋଟିଏ ନିର୍ମାଣ
ଦୂର ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିତ୍ତଦୟ ଫୁଲକଣ୍ଠ
ପ୍ରତି ଲୋକର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାସ ଶୋଭିଗ୍ରହ ହୋଇ
ଦିଲୁଣ୍ଣା । ଉତ୍ତର ମକାଣାଙ୍କର ତିର୍ଯ୍ୟକମ ଦିର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ସଙ୍ଗଜନୟ ଜଗନ୍ନାଥର
ପାଦ ଶହିର ପଦାନ ଦିଲନ ।

ବିଦ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ର - ଉତ୍ତରପଥ

69008

୧୯୮୫୦୭ ଶାର୍କରାର ପ୍ରକାଶି

ମହାଶୂନ୍ୟ ! କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗତ ଏପ୍ରେଲ ୧୯୫୮ ଶାର୍ଦ୍ଦାତୁ ବିଜନେଷର
ମନ୍ଦିର ବିମେଟିକ୍ ନିମ୍ନ ଲାଖିତ ବିନ୍ଦୁଘନ ଅଳ୍ପ
ସାରେ ପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘନ ହେବିବର ସେବା ପୂଜା
ଛେତ୍ର ଥିବ ସକଳ ମାତ୍ରମାତ୍ର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା
ହା । ୪୮/ ହୋଇ ମହା ଅର୍ଦ୍ଧବ କେବଳ
ଉଠୁଣ୍ଡା ଅଥବାଶ୍ରୀ ସେବକୁ କମେଟୀଏବା
ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବଳେ ସନ୍ଧାନ କରି ବନ୍ଦ କରିଲା
ଯାହିୟାନେ କେବଳ ଦର୍ଶନ କରି ମହାପ୍ରାସାଦ
କ ପାଇବାକୁ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଧେଇ ଯାଇଥିଲା
ଅର୍ଧର ବଜାହରେ ଧର୍ମର ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଏବା
ଦେଲକେ ନୁହି ଯାଇ ଯୋର ବିଷ୍ଵବିକାଳୀମା
ହିନ୍ଦୁ ସାଥୀବାନ୍ଦ ମୁଖରେ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା ।
ଅର୍ଦ୍ଧବ ଏ ଧାରା କାମ ଏକପ୍ରକାର ଶୈର୍ଷ
ହୋଇଲା । କମେଟିକ୍ ସେବକା ଏବା କିମ୍ବା
ବଳରେ ଦିଅ ଦେଇଲ ସବୁ ପଥର ହୋଇ
ଥିବ ରହିଲେଣି । <କିମ୍ବା ହାତହାତ ଲଜ୍ଜାର
ଆକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରା ଦିର୍ଗା କରିବାପାଇଁ
ପ୍ରେରିତଙ୍କ କରିଦେବ । ବିଜ୍ଞାନ—ସଥା

“ମହାସ୍ୱର ସେହିକମାନଙ୍କ ଦୌର୍ଘୟକୁ ଗତ
ଶବସନ୍ଧି ସାଥୀ ବନ୍ଦ ଫୋର୍ମ୍‌ବାରୁ ଉପର୍ତ୍ତିର
ମେଗରେମାକେ ଅଛିବାର ପ୍ରୋଟିଲାହୋଷ ସମ୍ମୁଖ
ମହାସ୍ୱରମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବାରୁ
ଚାହନ ଛଲେ; କିନ୍ତୁ ଯାହା କିନ୍ତୁ ସମଜେ
ମହାସ୍ୱରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଦୋଷୀ ବା
କିରୋଷୀ ଘରୀ ବିଶ୍ଵର ସଜାପେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦ୍ୱାରି କମେଡ଼ୀ ଧାରେ ବରଣ୍ସୁ କରି ପାଇବେ;
କମେଡ଼ୀ ସେ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର କରିବ ସଜାପେ
ପ୍ରସ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ମତ

ବା ୨୫୩୦୨୭ } ଶାକ୍ତ
ଶା ସାହକରାଣାମୁଖୀ) ମେମର
ଶା ପ୍ରେୟନାଥ ଗୁହ୍ୟଲ) }

ଧାରାଗ୍ରହ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦୁରଶ ରଖିବେ ତେ
ମହାପୂର୍ବ ସେବକ ଜୋର କମେଟୀ ଯାହାକ
ଲେଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମନ୍ଦର ଛବିର
ନିଯୋଗରୁ ପ୍ରାୟ ଲାଗଥାଳ ସେବାକାରୀ ଏବଂ
ସେମାନେ ହାତିଣ ମେହିତ ନାମକିରଣ କରିଛନ୍ତି
ମୁଦ୍ରା ଏ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସେବା ନାହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପ
ବସାନ୍ତିର ନିଯୋଗର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ରଳ ନ
ଥାରିବା ସୁଲେ ଏହିମୁଦ୍ରା ନିଯୋଗ ବା
ହେବାକାରିଙ୍କ ଏକବାର କାଷନ ରଖିବା ମୁହାସ-
ନ୍ତରରେ କଳକ ଯେବା ନାହିଁ କନ୍ଦ କରିବା
ପ୍ରମାଣିତ ହେଉ କାହିଁ କି ? ସେମାନଙ୍କ କାଷନ
କରିବାର ଯେ ହେଉ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ
କାହାର ଯାଥାର୍ଥ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କମେଟୀ କରି
ଥିଲୁ ଏକ ମୋହବରୀ ବିବସତି କରାର ଏ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ରଥିଲୁ । ମୋରଖା ଦିବେ ଅଟିଷଥିଲେ
ସେ ମୋକଳମା ଅଦ୍ୟପି ବିନ୍ଦୁଶାଖାକ ରହିଥିଲୁ
ମନୀର ଯଣ୍ଠୁ ଗପି ମୃଦୁ ଗ୍ରାହିରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ
ସେ ମୋକଳମା ବିଶୁର ଲିଙ୍ଗର କ ହେଉଥିଲା
ପରେଟୀ ଦୋଷୀ ଲିର୍ଦ୍ଦୀଶ୍ଵରୀ ଅବୈଶାଳ ନୟବାଚି
ସାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ “ମୁକ୍ତ ଛେଦେହେ ଗଣ୍ଠିଲୁ
ପ୍ରକର୍ଷଣ୍ୟ” ଏହି ମାତ୍ର ଅବୈଶାଳରେ ସେବା
ଦ୍ୱାରା ବାଧନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ପଦବିବାର
ଦେବତା କାଣ କରି ବସିଲେ । ରେଖ ଉପର
କରୁଥିଲୁ କଥାରେ ଅଛି “ତୃତୀ ମାରିଲେ ଯାଏ
ସବ, ଦେବଜ ସଙ୍ଗେ ହୋଇ ଦିଲୁ” । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୂରନେଶ୍ଵର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତର କରି ସାଧାରଣ
ହିନ୍ଦୁଙ୍କ କନରେ କ ପକାଇ ଭାବ ଉତ୍ତରେ
ହେବ ଭାବା କାହିଁମା ସହାଯେ ଏଠାରକ ବିଶ୍ଵାସ
ପ୍ରକାଶ କରି ଗଲା । ଦାସ୍ତାନରେ ଏ ସ୍ଥାନରେ
ସେ ଦାନ ଦେବୁଥିଲୁ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ପ୍ରସତ ଅଛି ।

ତା ୪୩୦୨ } ଅଧିକାର
କୁଳନ୍ଦେଶ୍ୱର } ଶ୍ରୀ ବସ୍ତ୍ରଦେବ ରଥଶ୍ରୀ

ମହାତ୍ମା ।

ବୌଣସେ ଭୁଲିଖଣ୍ଡର ଉଷାରଶକ୍ତି କଥା ଦେଇ
ଜାଗିବାକୁ ଯହା କଲେ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମାନ୍ୟବିଦ୍ୟା
ଜୀବ ହୋଇଥିବା ଗଛ ଜନକ ଦେଖି ତାହା
ଜାପେଇବେ । ମେହିପର ଗୋଣପି ଜାପିବ
ପ୍ରତିବଦତ ଶକ୍ତି କଲା ଲେହ କାନ୍ଦାନ୍ତା ଉଠି
ଚଳିଲେ ହେହ ନାହିଁ ହନ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା
ଜୀବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃ୍ଖ କଲେ ବାହା ଜାଣି
ଆବେ । ଏତୁପ୍ରାୟାମେ ଭାବୁ ବୋଲି ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ । ଆଜ ମୁଁ ମୋଟିଏ ତେଥିଣୀର
ବାଧା କଣ୍ଠ ବହେଲ କରିଛି । ଯାତାମା ଯଦ୍ବନ୍ଧ
କଳିବନ୍ଧ ଦୁଃ୍ଖ ଦେଖିଲାମ, ଭଥାପି ବାହାର

କେବଳ ତା ହେଲାନ୍ତିରୀରେ ନ ଝାଙ୍କିଲୁ
ଅମ୍ବର ଅବଜ୍ଞାତ ଡେଶ୍‌ ସ୍ଵାମୀବନ୍ଦିତରେ
ଯାହା ଜଣାଉଥିଲା ।
ନିଧୂର କଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ମାନନ୍ଦ-ଏହି ଘାସର ତ୍ରାଣୀ ନବାର ଶାଖା-
ଟିଆ ନବାର ଘୋବରିଆ ଅବବୋଟ କରିଟରେ
ପଢ଼ିବ । ଦିନେ ସରସ୍ଵତୀ ମାର୍ଗ କାମକ କରେଇ
ଲବର ଦ୍ୱାରାର । ୫ ଦିନ ଦସ୍ତର
ଅକୁ ନରରେ ଗାଧୋଇ ଦେଇଥିଲା । ପେହି
ଦୟରେ ଗୋଟିଏ କୁମୀର ଅମି ଚିନ୍ମୟ ଧରି
ଆମାଲ । ଦ୍ୱାରାର କରି ସରାଗ ଉଦୟରେ
ଦେଇଲା । ଧର ମୁହଁର୍ଗର କୃତ ଅନ୍ତର ତୌରେହି
ଅମ୍ବ କ ଦେଇ କୁମୀରର ଲାଙ୍ଘର (ଅଗର)ର
କୁକର କୁଣ୍ଡାର ଧରି କୁମୀର ବାହୀ
ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ଦିର ଧରି ଉଦୟମଧ୍ୟର ମରାଣିତାର

ତୁମ୍ହାର କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ଏପରି ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ
ଦେବାରୁ ବାଳକକୁ ପାଣିକିରଣକୁ ଘୋଷାତି
ଦେଇ ରୁଳିଗଲା । ବାଳକକୁ ଧୂନବାର କେ-
ଇଯିବା ଅବଶ୍ୟ ତାହାର ସେହାର କରିବାର ଅଛି
ପ୍ରାୟ ଥିଲା । ମାତ୍ର ନିଜେ ଧରି ଦେବାରୁ ଗୃହରେ
ଲଙ୍ଘନୀଖୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଅନ୍ୟଥାତେ ବାଲିଯିବାରୁ ଝାଁ
ଲୋକଟି ନିମିଷ ମାତ୍ରରେ ବାଲକକୁ ପାଇଁ ଧର-
ବାଇଲା ମାତ୍ର ସୋଠାରେ ଘାଣି ଗୁରୁତବ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ମାତ୍ର ପୁଅ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯେଉଁମା
କେ ମୁହଁ ପଥରେ ଉପରେ ଆସି ତମା ହୋଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ କେହି ବାହାରି କରିବାକୁ
ସାହସୀ ଦେଇଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନିକଟରୁ ପାଇଁ
ପଢ଼ୁଥିବା ହେଉ ସ୍ତୋତ୍ର ଦେଇ ଅଥକ ଥିଲା ।
ସେହି ଶ୍ରୋତ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦର ଗଲକୁ
ଯେଥାର ଦେଇ ଥିଲ ରହିଥିବା ଯାଏବେ ଯ ତୁ
ବାର ଦେବାରୁ ସୀ ଲୋକଟି ବାହାର ପୁଅକ
ହାତରେ ଉପରକୁ ଚେବି ଧରିଲା । ସେ ସମସରେ
ତାହାର ଜଣେ ଆସୁଥିଲୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇୟାଏ
ତରଫୁକୁ ଉପରକୁ ଦେଇଥିଲା । ବାଲକଟି କମ୍ପି
ରହାଏ ଶବ୍ଦରୁକୁ ତାହାରୁଥିବାରୁ ଅନେକ ଦଳେ
ଭଲହେଲା । ସୀ ଲୋକଟି ତୋଣାହି ଅଦାର
ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଲା । ତାହାର ପାଇଁ କିମ୍ବା

ତକ୍କଳର କଳ୍ପନାକଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଆଦର୍ଶ
ଥିବାପୁଣେ ସେହି କଳ୍ପନାକଳର ସ୍ଵାକ୍ଷର-
ମାନେ କାହିଁବ ଥାବୁ କେଉଁ ତୁମ୍ଭ ହେବେ କି
ହେବେ କଥା ହେବେଇ ଏହି ସେ ଅବ୍ୟାକତ
ଅଭିଭୂ ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଗୁଣଗୁଣ ଉତ୍ସବର
ସନ୍ନାନାକଳିତାରେ ପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଥିଲୁ ବାହି ।

ମଧ୍ୟପୁର

ମନ୍ଦିର ପ୍ରାୟି

କାନ୍ତ ପୋଷାମେହଳ ସେଇ	କଟିବ	ଟ ୫
କାନ୍ତ ପୋଷାମେହଳ ଶୁଭରେଣ୍ଡ	"	ଟ ୩
କାନ୍ତ ପୋଷାମେହଳ ମହାରାଜ	"	ଟ ୩
କାନ୍ତ ବନ୍ଦି ମନ୍ତ୍ର କରିବି ଦିଲାର	"	ଟ ୯
କାନ୍ତ ବେଳତ ପ୍ରୟ ରମାଶାଧାରିବଳ ଗନ୍ଧ	ବରାହି	ଟ ୯
କାନ୍ତ ଅଲମହାରାଜ ଚିଲାଦା	"	ଟ ୫
କାନ୍ତ ବନ୍ଦିବ୍ୟ କାମ୍ପି ରମାଶାଧାରି ବନ୍ଦିଲ	"	ଟ ୧
କାନ୍ତ ନାତଳାହାଥ କେଳା ଅଗରାଧାରି ବାନ୍ଦିଲର	"	ଟ ୧
କାନ୍ତ ନିଷାଧାରିବ୍ୟ କଳା ନନ୍ଦ ଏବନ୍ଦୀପାତ୍ର	"	ଟ ୯
କାନ୍ତ ବନ୍ଦିଲା ସମ୍ମାନ ତତ୍ତ୍ଵରେ	"	ଟ ୯
କାନ୍ତ ପୋଷାମେହଳର ସିଂହ ବନ୍ଦିଲାଟ ଜଳନାନ୍ଦ	"	ଟ ୯
କାନ୍ତ ନିଷାଧାରିବ୍ୟ ଅନ୍ତ ଚାରିବ୍ୟ ବିତିବ	"	ଟ ୯
କାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ନାନାମନୀ କମ୍ପ ମାନାନୀ	"	ଟ ୨
କାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରିବଳା ଦଳର କାରାର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର	"	ଟ ୧୦
କାନ୍ତ ମାନ୍ତ୍ରିବଳା କଳନନ୍ଦ ପୁରୁଷବଳାର୍ଦ୍ଦିତ୍ତ	"	ଟ ୯

ସାତ୍ରା ହକ ସମାଦପତ୍ରିକା ।
THE UTKAL DIPIKA.

四
八

CUTTACK SATURDAY THE 11th May 1907.

અદ્યતા ૧૦૮

କାନ୍ଦିର ପାଇଁ କାହାର କାମ କରିବାକୁ ଜୀବନରେ କାହାରଙ୍କ କାମ କରିବାକୁ

ଅକ୍ଷାତେଷ୍ଟ ଟ ପର

ପାଦବୀର କାଳର ଜ୍ଞାନ କାହାଠିଲାକ ହେ
କଥାରେ କୁଣ୍ଡ ଶାର୍ମି ପାଠୀଏଇ, ଯଥା—
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ॥ ୨ ॥ ତ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧ ୩୫୩ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧ ୨୩ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧ ୨୩ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧ ୨୩ କଥାରେ କଥାରେ । ୨୧

is hereby given that the Kathmandu
Perry is to be leased out for the year
1907-8 (i.e from 1st April 1907
to 31st March 1908) to the highest
bidder at a public Auction to be held
on Monday the 13th May 1907 at
5 P.M. in the Municipal office.
Persons desirous

Persons desirous to bid at the Auction must appear personally or by his Agent before the undersigned. The lessee shall have to deposit one-fourth of the total rental then and there as earnest money.

Cuttack Municipal office 7-5-07 J. N. Bose Chairman.

APPOINTMENT.

Wanted an experienced Overseer for the Public Works Department of Ranpur State on a salary of Rs. 10/- (ten) per mensa.m. None need apply who has not passed the Survey Examination from the Cuttack Survey School. The candidate must submit his age and health certificate with his application to the undersigned by the 31st instant.

P O Ranpur Dt Puri) Raja of Ranpur
Orissa Dtd 1-5-07) State

ADVERTISEMENT.

Applications are invited for the lease of the monopoly to purchase and export skins, hides and bones from the native State of Gangpur in Orissa. Particulars may be obtained from the office of the Feudatory Chief of Gangpur.

Sunder Garh P. O.
Via Jharsugada B.N. R.

NO. 152

WANTED a Head master for the
Shri-Ramchandrapur M. E. School
on a salary of Rupees 18 per month.
None need apply who have not passed
the Entrance Examination of the
Calcutta University. Applications
with copies of testimonials will be
received by the undersigned up to the
15th instant.

Gopinath Das,
Asstt. Settlement Officer
Came Anantapur
For Secretary,
Sri Ramchandrapur
M. L. School.

longer in service of mine or
of the Executors to the Estate
of the said deceased.

ISSUP AHMED MULLA
for self, and authorised to
Hajee Mohamed Cassim Morad,
Executor to the Estate of
Hajee Issup Mohamed Sulliman,
deceased.

Cuttack 8th May 1907.

ଏଥିବୁର ସର୍ବାଶାନକୁ ଜୀବାଦ ବନ୍ଧ
ସାହୁପୁଣ୍ଡ କି ତେବେବା ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଜୀବାଦ ବନ୍ଧେର-
ମାନ ଉଚ୍ଛବରରେ କ୍ଷୟ ବିବନ୍ଧକୁ ଓ ହାଲ
ଜୀବ ମହାନି ବୁନ୍ଦେମାନ ଏକାଶାନ୍ତ
ନନ୍ଦେଶ୍ଵର ଏକଳପୁଣ୍ଡରେ ପାଇ ମହାନି
କାଂପନ ପୁଣ୍ଡରକ ବନ୍ଧେର ଚାରପୁଣ୍ଡର ପୁଣ୍ଡ
ଭର୍ମରାଜଙ୍କ ହେବା ନାମକ୍ରେ ଅଭିନବଦିନ କାନ୍ତ
ମାନଙ୍କ ଆପଣ ଶିଖବାପାନଙ୍କ ପରମାନ୍ତର
ମାନର ଥାପ ଶିଖବାପାନଙ୍କ ପରମାନ୍ତର ଦେବ
ବୁନ୍ଦେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିରର ହେବାପୁଣ୍ଡରୁ
କ୍ରି ଷମାଯାଦମାନଙ୍କରେ ବେଳେ ଏକଳପୁଣ୍ଡର
କଳିବୁବକୁ ବନ୍ଧେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରପାଦ
କାବି ବନ୍ଧେଶ୍ଵର ବନ୍ଧ କବିତାରେ ଭବିତକରେ
ମେଲୁ ବନ୍ଧ ଦୁର୍ଲଭ ନାତ୍ପୁଣ୍ଡର ଦେବତାଙ୍କର
ବୁନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ ମାନପୁଣ୍ଡର ବନ୍ଧମାନ୍ତର ଦେବ
କାବ୍ୟ ରଜାରୀପେ ପୁର୍ବ ଜୀବେ ଗଢ଼ିଲ ଦେବ
ମାନି ଅଭିନବ ଦେବି ପାଇ ପାଇ ଦେବ
ବୁନ୍ଦେଶ୍ଵର ୧୦୭ ପରେତା

ଦେଖିବା ପାହାନ୍ତରେ କାହିଁବେ ଏଥି
ଏ ବାଜି କରିବା ମାତ୍ରରେ ପାହାନ୍ତରେ
ଦୁଃଖାପାଇଁ ଏହାହୁଟିର ଶାରୀ
ପଦମନବ ନାମର ମୋହମଦର ଧର-
ନେତାଙ୍କର କାହାରେ ।

23

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିନୀ ଦୀପାଲୀର ଓ ଚେତୁଳୀଙ୍କ ଅତ୍ର ଓ ହାତ
ସମସ୍ତ ମଦମଦ କରି ରଖାଯାଏଥାଏ । ସେ ବୌଲିଧି
ବଦୁଳିକୁ କେବୁଣ୍ୟ କେବାକୁ ମଜା ବହନ୍ତି ସେ
କଟକ ଜେନେଗେଲ ଦୀପାଲୀଗାଲ ଦେବାରେ
କିମ୍ବ ସ୍ଵାମୀରହାନ୍ତିକ ଆବେଦନ କରିବେ ।

କଟକ } C. R. Stevens
୨୦୧୯୫୮ } Major I. M. S.
ଭାରତ ସାହେବ

ମେଘଦୂତ

ପରିବହଣ, ତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବ ମୂଳ ସହିତ
ଓ ଲାହାର ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକ କୋଣ
କରିବ ହୁଏ ଉଚ୍ଛବାଚନ ସ୍ଵର୍ଗକାଳସୟରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଖିଥିଲୁ ।

କେବଳ	୫୦ ଟଙ୍କା
ଜୋଷେଲ ପାଇ ଛାକମୁଲ	୮୦୯୩

କଳ ବୀର୍ଯ୍ୟ

Singer's sewing machines.

卷之三

ପ୍ରଦୀପାଳ, ସନ୍ତା, ଜମେଦାର, ପ୍ରୋକ୍ରିଏଟର ହିନ୍ଦୁର ଉତ୍ସେଧୀୟଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଚତରେଷେସ୍ଵାନ
ଏହି ପ୍ଲାନେଟ୍ ଉତ୍ସବକୁ ଦିଲା !

卷之三

THE SINGER MANUFACTURING CO.
District Office:—VIZIGATARAM

Subs:- Berhampur, Gajam, Bezwada, Cocanad, Gosthani, Nellore

‘ଏ ଶିଖିଲ ପାତମ୍ବରକୁହି କୋଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଇବାରୁ ମାତ୍ରାକୁହୁଣୁ କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏହି ସବୁର ଚନ୍ଦମାତ୍ରୀଙ୍କ ହରବଜ୍ର ଆବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅପରାଧ ଗୋଠା କେବଳ୍ୟା
ଦିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଅଛି । ଏହାର ମାତ୍ରିକ କେବଳ୍ୟା
ଦିଲ୍ଲିମ୍ବିପାଇଁ ଟାକ୍ତି ଛାତ୍ରା ଟେଲିଫିଲ୍ ଗା ଯତ୍ତ
ଲୋକଙ୍କର କାମୋଡ଼େଗୋଟି ଛାତ୍ରା ଗୋଠା ଏ

ରତ୍ନମଳ

ମୟୁରବଳ ଚେଷ୍ଟାଟ ଅକ୍ରମ ତ୍ରୀତ୍ତିଗାନ୍ଧି
ସବଦିକଳାର ଅପେକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୂରଜଣ ଅମିକ
ପାପକ ଟ ଏହି କେତେକରେ ଅକ୍ଷମାକ ।
ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସା ପରିଷଦ କମିଶିବଳାରିଙ୍କ ନିନଟିଲୁ ଜଳଇ ମର ଯାଏ
ତାପରିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବେଦନକ କରନ୍ତୁ । ଆବେ-
ଦନକାରୀମାନଙ୍କର ଲାଗୁ, କଣେଖିଛାଯ ତୁଳିଲ
କୁଣ୍ଡାରେ ବିଶେଷବୁଦ୍ଧ କାନ ଥିବା ଥିବାକି,
ଯେଉଁମାନେ କଟକ ସର୍ବେଷ୍ଟଲବୁ ପାପ କର
କାହାକୁ କମା ସବୁଲ ପ୍ରକାର ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉତ୍ସବୁଦ୍ଧ କାରଣ୍ଟ ନାହିଁ ସେମା କର ଥା-
ବେଦନ କରିବା ଅନ୍ତରିଷ୍ଟକ । ୧୩

R. K. Tripathy
Sub-Divisional Officer
Bamanghat Sub-Division
P. O. Bahalada

ଏତେବୁଷ ସହାୟାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅଯାଇ
ଅଛି ସେ ସଙ୍ଗ ୧୯୦—୮ ସାଲର ଏହି
ମେତ୍ରପିଯାନିଟର ଅନୁମାନକ ଅୟ କଥ୍ଯର
ବଳେଟ ଓ ପେନ୍‌ର ତେଣୁ ଅନୁବାଦ ଯାହା
ତା ଲାଇୟୋଗ ଗେ ବ୍ୟବସାୟାଳ୍ପରେ
ବସାରଙ୍କ ସକାଶେ ରଖା ରହିଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତରେ, ତାହା
ଏଠା କେବଳମେଘ ସୀମାର ଅୟ କଥ୍ଯର
ମେତ୍ରପି ବଳେଟ ଥିଲା ଓ କେବଳମେଘ ସୀମା
ବଳେଟ ମେତ୍ରପିଯାନିଟା ସୀମାର ଅନୁର୍ଦ୍ଧର
ବସାର ଜବାଣିମେଘ ବଳେଟ ପ୍ରକଳ୍ପ କୋର
ନ ଥିଲାକୁ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୀମା ପଢାନ୍ତି
ମେତ୍ରପିଯାନିଟର ବଳେଟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାର
ଆବେଦନ କେବଳ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୂତି ବଳେଟ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହେଉ କରିବାକାମାଳୀର ବସାରଙ୍କ ସକାଶେ
ମେତ୍ରପିଯାର ଅଧିକରେ ରଖା ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତରେ
ବସାରକେ ଅନୁବାତାକୁ ଏ ଏକ କମଧରେ
ଦୁଇଟି ଏ ୫୫ ମାତ୍ରାକୁ ଅଧିକରୁ ଏ ୫ ହାତା
ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ବଳେଟ କେବଳ ମାଧ୍ୟମେ
ଯାହିଁ କରିବାକାମାଳେ ଦିକ୍ଷା ଅୟ କଥ୍ଯ
ମଧ୍ୟରେ କୋଣେ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାକୁ ରହା
ଦେଖି ତାହା ବେମାନେ ଡିକ୍ଷା ନିର୍ମାନ ମଧ୍ୟରେ
ଦିକ୍ଷା ଦାଖଲ କରି ପାଇବେ ।

Cuttack Municipal J. N. Bose,
office. Chairman
8-5-1927.

ଅଳ୍ପଲବ୍ଧିକା

ଜୀବନ୍ତ ମହାସେତିର ଅଗାମୀ କର୍ତ୍ତର ଅନୁକଳ
ପଠ ଲାଗୁଥିଲାଗେ ଦେବ । ସେହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମକା-
ରେ ପ୍ରେରଣେ ଦେବାପାଠ ଦୂରଦୂରାଦ୍ୱାରା
କାମ ଭାବେରେ ଦୋଷାଶ୍ଵା । ସମ୍ଭବ ସବ ବିଷୟରେ

ଏକମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାର ପ୍ରସ୍ତାବୀ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା
ପାଇଁ ହୃଦୟର ବାହାରିଥାଇଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କି
ବାହାରିଥାର କିଳିକଳୁ ଓ ଅଳ୍ପବଳ ସାଧକାଣ୍ଡ
ଦୋଷକୁ ସମ୍ପର୍କ କରିବାରେ ଉପରେ କଣ୍ଠେ
ଥାଇଛନ୍ତି । ଦେଖାଯାଇ ଫଳରେ କଥା ହେବ ?

ଗତ ଅପ୍ରେଲମାସ ଶା ୨୭ ରିକରେ କଣ୍ଠେ
ଦେବା ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଟି ସାହାଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ଦୂର
ସଧାରି ପରି ଦେବଳ ବଜାସ୍ତ୍ରଦେଶରେ କିଆ ଯାଇ
ଥିଲା ୩୦ ମୀ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଥିଲେ । ପୂର୍ବ ସପ୍ତା-
ହରେ ୩୮୨୨୦ ଶାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଥିଲେ ସୁଚରାଙ୍ଗ
୨୦୫୮ ବରି ଥିଲୁ । ସାହାଯ୍ୟ ସଖୀ ଦୂରି ହେଉ
ଥିଲୁ । ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଅଧିକ ଯାହା ପୂର୍ବବିଶ୍ଵରେ
ଦିଥା ଦେଉଥିଲା ତାହା ବର୍ଷିତ ସପ୍ତାହକୁ କର-
ଥିଲା ।

ବନ୍ଦ ଅପ୍ରେନ୍‌ମାସ ତା ୨୭ ଜାନୁଆରୀରେ ଶେଷଟିକା
ବ୍ୟାକରେ ଘରଗରେ ପେଲେଗସ୍ତରରେ ୨୭-
୨୯ ମୂଳ ଟଟିଥିଲା ତହଁ ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରେ
୨୭୨୭ ଥିଲା । ସଙ୍ଗ୍ୟା ମାନାନାମରେ ଜେମେଅଛି ।
ତୁ ପ୍ରଦେଶରେ ୧୫୫୨୯ କୁ ୧୫୨୭୩ କୁ
କ୍ଷାକରେ ୧୭୦୪୭ କୁ ୧୭୦୪ କୁ ଆହି-
କି । ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୃଢ଼ ଓ ଅଳବ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଦ୍ରୁଷ ବୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ
ବାମ୍ପାଇରେ ୧୫୧୯ କୁ ୧୫୧୭ କୁ କଞ୍ଚକା
ବି ୧୫୧୯ କୁ ୧୫୧୭ କୁ ଅପିଆଇ । ଅଳବନ୍ୟ
ଦେଶର ଅଧିକ ସମାଜ ଜୀବରେ ଅଛି ।

ବାନ୍ଧିବୁ ଓ ବୁଦ୍ଧିଶାଖା ବାଲୀ ।

କମିଟାରିର ରାଜସ୍ତାନ ନା ମାର୍ଗସ୍ଥଳୀଙ୍କ ଅବଧି
କମ୍ପେନ୍ୟୁ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଦୂରତ୍ତ ଲବନେନ୍ଦ୍ରିୟାର୍ଥୀ
ଅଛା ଏହା କଲାରେ ସେ ସମୟ ମାହାରିଲାର
କାଳସ୍ତାନ ଅବଧି ନ ହୁଏ ସେ ମାହାରିମାଳି ଶ୍ରୀ-
କଣ୍ଠସ୍ଵାରେ ନିଜାମ ହୁଏ ମାତ୍ର ନିଜାମ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଏ କଲେକ୍ଟ୍ ମାହେମଣ୍ଡ୍ ବିବେଳନାମତେ
ମାହାରିକୁ ଜେତା ପ୍ରତିବେଳୀର ଅଖିଯାର ଶୁଦ୍ଧାରୁ
କିଅନ୍ତି ମାହାରି ନିଜାମ ହୁଅଥାବା ସନ୍ତାନ ୧୫୦୩
୧୦୨ ଶ୍ରୀ ରାଜ୍ସ୍ ପ୍ରଦୀପ ସନ୍ତାନ ୧୫୦୪୧୯୫୯ ରେ
ତଥାରେ ଯେତେ ମାହାରି ବାଜା ପଞ୍ଚମୀ ଉ
ସତେ ନିଜାମ କୋରିଥିଲା ବହୁର ବିବେଳନ
ମେ ପକାଣିତ କେନ୍ତା ଦେବା :—

ସନ୍ଦର୍ଭ	୧୦୪୦୯	ଶକ	୧୦୫୦୦୭
କାଗଜ	ଛଇୟମ	ବାଜାର	କଲାପାଳି
ଟଙ୍କା	୩୯୯	୧୯	୫୮୭
ମେଥିର	୧୨୯	୯	୧୦୦
ଶତ	୧୨୭	୦	୮୭
ସମ୍ପଦ ଦେଖାଯାଏ ମେ କାଗଜ ମାହାଲର ଏ ମଧ୍ୟରେ କଟାଇରେ ହେଲୁଣାରୁ ଅଧିକ			

ଏହି ବାନ୍ଦରେ ସାମାଜିକ ବତ୍ତିଅଛି ଏହି
ସୁଧାରେ ବନ୍ଦ ଜୀବା ଚାହୁଅଥାତ୍ । ମାତ୍ର ବନ୍ଦେ-
କ୍ଷର ସାହେବମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅଧିକାଂଶ
ମାହାର ଉପାଧି ଅଟେ ସାମାଜିକ ସଂଖ୍ୟା ଦିନମେ
ହୋଇଅଛି । ବାଗର ଲାବର ସର୍ବଦାରାଜକୁର
ଦୃଢ଼, ଜମିଦାରର ସଙ୍ଗକର ଅର୍ପଣ, ସମ୍ମାନକର
ଦେଲା, ମୋଇ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ହୋଇ ବୋରଜଙ୍କର
ସାଲଗମୀମ ଗିପୋଟରେ ଲେଖାଅଛି । କନ୍ଦେକୁର
ସାହେବ ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତି ସଥେଷ୍ଠ ଅନୁଗ୍ରହ
ଦରିବାର ନଥ ପ୍ରତାପ ପାଇଁ ଅଛି ମାତ୍ର ସରଳାରୀ
ବିଧିବିଧାନ ଦେବୁ ଜମିଦାରଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ହରେ
ମନ ହେଉଅଛି ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପହେ କଥା
ଲେଖା ହୋଇ ଲାଗି । ପ୍ରତିତରେ ଗତ କନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁରେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଲାହ ବସ୍ତୁର ଜୀବା ପଡ଼ି
ଅଛି ଏହି ଏଣ୍ଠିକ ଶର୍ଷକର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ତେ ମନ୍ଦିରା
ରଜାର କାଳାପ୍ରକାର ନୟ କିମାଗତ ବନ୍ଦୁଅଛି ।
ଜମିଦାରର ଅବସ୍ଥା ଏଥରୁ ପାଠୁମାନେ ବନ୍ଦୁର
ଦିନିରେ ।

ଦାଙ୍ଗ ଝଳଖା ମୋହନମାର ସେହି ଦୁଇ-
ବର୍ଷର ବବରଣ ଚିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏଥା ।

କଟକ	୫୫୪୫	୮୮୮
କାଲେଘର	୩୮୨୦	୪୨୯
ପୁଣ୍ୟ	୪୫୬୬	୪୮୮୩
ମନ୍ଦିରପୁର	୧	୫୨

ଏଥେରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାଲେଷରରେ
ପରିବର୍ତ୍ତତାକୁ ହେଉ ଚାହିଁ ଏବଂ କଟକ ଓ ପୁରୁଷରେ
ହେଉ ଯାଇ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରାଣକୁବି
ନାମିତି ଓ ସବଳ ହୁଲରେ ବାଜା ବାଜିଆ
ଅଳ୍ପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଥିଲେ । ତରକତ୍ତ
ବାରଙ୍ଗ ଶର୍ଷର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହେଉ ବହି
ବାଲାର ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ବହିଥାଲୁକୁ ଯେ
ଦୋଷସୁରେ ଜନିବାରକର ଅବୁ ଖାଲାତକବି
ବି ବାଜା ଅଜାଣୀ ପ୍ରମାଣର ଅଧିକ ସୁନ୍ଦରୀ
ହୁବାଦେଇ ଅଛନ୍ତି ମନ୍ଦିର ହେଉଥାଏ ।
ଏ କନ୍ଦୋମନସ୍ତରେ ରହୁକିଲ ଟିମା ଅଧିକାଂଶ
ପେ କୁବିଦୋର କ ଥିବା ଓ ଏକବି ପରମାନନ୍ଦ
ର ବୁଝିବୋଲିଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଯେ କାହିଁବ
ଅଧିମନ୍ୟରେ ଲଜାର ହେଉ ନାହିଁ ତହିଁର

କାନ୍ତରଳ ବା ଅଟେଲୁଟ୍ କିମ୍ବା କାନ୍ତରଳ କାହା
ବୁଗ କଥା ଏହାକ କଳା ଅଧିକାରୀଙ୍କା ସମ୍ମାନ
କାନ୍ତରଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କା ପାଇର ଦୁଇ କଥାର
କଳାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ନାହାନ୍ତି କଥାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ବସି ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିମେସୁର କାନ୍ତାର

ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଜୀବିତାଳ ଦେବ-
କୁଳ ପଥମ ଚରଣ ଯେଉଁ ଗୋଲମ୍ବଳ ଛୟ-
ଦୁଇ ହୋଇଥିବ କରନ୍ତରେ ଥମ୍ଭେମାନେ
ସ୍ଵାପାୟ କରେଇବ ମେମ୍ପର ମାତ୍ରକୁ ଦିବକରୁ ନୟ-
ରଖିବ କର୍ଷାରଣମନକର ପ୍ରତିଲିପି ପାଇଥିବାର
କୃତ୍ତବ୍ୟା ସହିବ ଧୂକର ରତ୍ନଅଞ୍ଚଳ । ଏଥି ସମ-
ନ୍ତରେ ଆସମାନଙ୍କର ମନ ମନ ବାଜାରୁରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

ଦୁଇନେମର ମନ୍ତ୍ରକଟିଟାର ତ୍ରୈପ୍ଲିଟ ମେମର
ବାବୁ ସିଷ୍ଟମଟାର୍ କାହୁକ ଓ ବାବୁ ପ୍ରେଯକାଥ
କଟୋପାଞ୍ଚାୟକର ଅଧିବେଶନ କା ୨୫ ଏ ୩
ମଣିବା ଘୋମଦାର ।

ଗର ପିଲାରୁଟି କବ ପଞ୍ଜିହେବନ ଅଳ୍ପବ୍ୟ
ମତେ ଦସଦର ଶ୍ରୀମତ୍ରୂପ ଠା କରିବାକୁ
ଅଜେଳ ତେର କରିଥିବାକୁ ଯାଏ ମାଳେ ମହା
ପ୍ରଥାତ ଖାଇବାକୁ କି ପାଇବାକୁ ଅଛିଯୋଗ
କଲେ, ସ୍ଵପ୍ନଟେଣ୍ଡେଜ ଫଳିଷେବନକୁ ଠା କରି
ବାକୁ ବହିବାକୁ ସେ ସପ୍ରତ୍ୟେଶବଳ ବିଅଳ ମାଳ
ସୋବୁ ବ୍ୟାକିଲେ ସ୍ଵପ୍ନଟେଣ୍ଡେଜ ଉପରୁ ତ
ମେମର ବାବୁ ପ୍ରୟୁକ୍ତି ଚଣ୍ଡେଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନିକଟକୁ
ମୟବ ପଠାଇଲେ ମେମର ମହାଶୟ ପ୍ରିୟକାଳ
ତରୋପାଥୟ ମନୀରରେ ଆହୁତିପ୍ରତିକ ଦେଲେ,
ସେବନର ଧର୍ମୀସେବକ ରଗପୁଣ୍ୟ ଗାଳ ନିହାଟରେ
ଉପରୁ ଦେଖ ଉପରୁ କ ସମୟ ସେବକମାନଙ୍କ
ମୁକ୍ତାବିଲାରେ କବନ୍ତୁ କର ରଗପୁଣ୍ୟାଳ ଦୋଷ
ଥିବାର ଦାର୍ଢାତ୍ମକ କର ବାକୁ କେତେବୀ ଜରିମାତା
କରେ ସେ ମନୀର ଦେବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଦେଲୁ ତେ
ଉପରୁ ର ମହାଶୟର ସେବକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିରେ
କେ କବା ଦେବ ନାହିଁ ସତରଂ ଏପରି ଅନ୍ତିମ
ଶ୍ରୀର ଏବ ଅପ୍ରମାଦ ଅକର୍ମା ଦୁଷ୍ଟେ ବାକୁ
ପଦ୍ମାବେଦନହାର ପଞ୍ଜିହେବା କର କ ଯାଇ
ପରାକ କୃତିରାତି ମହାପାଦହାରୀ ହାତୁ ପାହୀ
ଦେବବା ସଙ୍ଗାଦିନ ବିଦେଶବା ସରାଶେ ପ୍ରିୟବାଦ
ମେମର ମହାଶୟ ଅଦେଶ କଲେ, ମଧ୍ୟପରି
ତେର ମହାଶୟରମାନେ କୃତିକାର ମହାପାଦହାରୀ
କର୍ମ୍ୟ କହିଲାକୁ କ ଦେଇ ବିଦେଶର ଦେଇ ବାହୀ
ଦେବଗୁ ପିଲାରୁଟି ଯାତା ପକ୍ଷ କମ ଦେଲୁ ଏହୁ
ଦେବକରେ ସରଜନାରୀ ମହାକୁମାରେ ମଜାପର
ଜୁଲୁଥାରୁ, ମହାଶୟର ସେବକମାନେ ସମୟେ ଏହା
ଯୋଗ ଦେଇ ଏହେ ଅକର୍ମାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
କର ଅମେମାନେ ଦେଖାଥିବୁ ସେମାନେ ଏହା
ଯୋଗ ଦେଇ କିମ୍ବାର ଆଜି ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା
ଏ ପଦର କଷ୍ଟକୁ କରିବାରମାନ୍ତ୍ର ମେଥାକାର
ଥୁମାର କହିଥିବାକୁ ଏ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଳ୍ପ
କରା ଅତିରକ କରିଥିବାକୁ କିମ୍ବା ଧରିପରିବା ଆପା

ନ ଦୁଃଖ କରିଛିଏ ଥାବେଶ ହୁଅବର କରି ପିଲା-
ପିଲା ସାହା ଗନ୍ଧ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ମହା
ଶୁଦ୍ଧର ସେବା ଆହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ତ ଅଯୋଗ ଅଟକି ଥିବେକ ଅମୂଳନକ ବିବେ-
ଚେତାରେ ସେମାନଙ୍କବ୍ୟାପ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାଇବା ଅନୁଧାତ ଏଣୁକରି ମହାପୁଞ୍ଜର ଦୁଃଖ
ଶୈଶବତ୍ରମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମାନ ମେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
ସେବାରୁ ବାସବ କିମ୍ବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ
ବେବା ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ଷୋଠଗୋର ତେବେର
ହୃଦୟର ଜୀବନ ଶୈଶବ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ
ମାତ୍ର ମହାପୁଞ୍ଜରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ପରିଚାରୀ ମୋକଦମାରେ ବନାଇ
କବନ୍ଦୀ ଦୋଷ କି ପ୍ରବାଗୁ ହେଲେ ପିଲାପିଲ ପୁରୁଷ
ସମ୍ମଳରେ ପ୍ରକୃତରେ ବାଧା ଦେଇ ଯାଏବା କରେ
କରୁଥିଲୁଛି ପାଦା ଜଣା କି ମିବାରୁ ସୁଧାର
ପ୍ରାତିରେବତିରମାନଙ୍କ ଜଣାର ଦଶ୍ୟାତିରାଣ
ଯେ ସେମାନେ କମିଟୀ ସମୀକ୍ଷା ଏପରି ଦଳାପ୍ତ
କରିଥାଇବେ ସେମାନେ ଶିବମହିଳା ଯାଏ କରି
କରିବା ସକାରେ ମଧ୍ୟଶଶ୍ଵର୍ତ୍ତବରକୁ ପାହାପଦ କରିବା
ନାହାନ୍ତି କା ଅନ୍ୟପୁଲକାରୀ ଅନ୍ୟ ମହାପୁଞ୍ଜର
ସେବତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଯୋଗ ଦେଇ ଜୀବନକ
କ୍ଷମିତ୍ତର ଦୁଃଖ ଓ କମିଟୀର କର୍ମଶଶ୍ଵମାନଙ୍କ
ଦ୍ଵିତୀୟ ମାନବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛିଲୁ ଓ କରିବାରେ
ଖୁଲ୍ଲ ବାମଳରେ ଏକରିବାମା ଲେଖିଦେବାର
ପ୍ରସୁତ ଅଛିଲୁ କମିଟୀ ସେ ବିଷୟ ବିବେଚନ
କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକରିବ କାମ କେନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ସେବା ବାସନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

କାଏବା ପରିଚାରୀ ମନ୍ଦମାରେ ହେ
ବୁବେବ ମହାପୁଞ୍ଜରମାନେ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଇଅବହି
ତହିଁରୁ ଓ ଧାରିମାନଙ୍କ କରିବାରୁ ପ୍ରକାଶ ହେ
ପ୍ରତିଧନ ଦୂଳା ନକାରୀ ଅଠିକଣ ପ୍ରାତିର ଦେଇ
କରିବ ଅବଶ୍ୟକ ଏପରି ଥାଠକଣ କମିଟୀପାଇଁ
ଦ୍ୱିତୀୟ ନରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବା ମାତ୍ର
ଦେଇଗ ପିଲିବ ।

ଏ ଦରଖାସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରୀ ସବାରେ
ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କର ନକଳ ଏକଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରିବେ
ମାତ୍ର ଜନ୍ମଦିନୁ ମହାପାଦ କାମରେ ତେବେବେ
ନିଯୋଗକୁ ଲୋକନାଥ ପଶ୍ଚା କାମରେ ଓ ପୁରୁଷ
ପଶ୍ଚା ନିଯୋଗକ ପଥକ ପଶ୍ଚା କାମରେ ତା
ଦେଇବାରୁ ପାହାପଦ ପଠାଯାଇ ଓ ମାନନକ
ଝୋର୍ଦ୍ଦ୍ର ସକାରିବାକଳ ମାନନ୍ତକୁ ଥାବେଶ
ମାନନକର ପୁରୀ ତାମ୍ଭାକୁ ମାନନ୍ତକୁ ଥାବେଶ
ଓ ମାନନକର କଟକ କଟକ ତାମ୍ଭାକୁ ଜଳସନ୍ଦେଶ
ବଳ କଟକକୁ ଏଥର ଏକଟ ହୃଦୟ ନନ୍ଦିଲ କରିଲୁ
ହୃଦୟ କଟକମାନକ ଦିପରେବୁ ମନେ ହୃଦୟ
ଯାଇ ଓ ତାମ୍ଭା କଟକକୁ ନନ୍ଦିଲ ଶୁଣା ଦିପ
ସକାରେ ଉତ୍ତମଦେବା ପାହାପଦକୁ କିମ୍ବା

ପଠାଯାଇ ଓ ପ୍ରକାଶନ ଓ ଖୁଲ୍ଲ ତହିଲର
ସମ୍ବାଦବଳେ ନିଜଟଳେ ପଠାଯାଇ ଓ ବୁଦ୍ଧିନେତାର
ଆଁ ପୋଷ୍ଣ ସଂ ଉନ୍ନତିଚକ୍ରର ଜଳନ୍ତର ପଠା
ସାହି ।

କମେଟୀର ମେମର ଶା ସାମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦୂର
ବାପ ଦାସ ଯଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିବାରୁ କାହିଁ
ନବିଟକୁ ଏକପରିଷ୍ଠ ଭାବରେକୁ ମତେ ପଠାଯାଇ
ଚାହୁର ଓ ବର୍ଷଧରେ ଅସମିତ ହେଲେ କିମ୍ବା
ଦୂରନେଷ୍ଟରଠାକୁ ଆଏ କମେଟୀ କରିବାକୁ
ଆସିଲାକୁ ତକାଇଲେ ଆମେ କୁହେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବୁ ଓ ଏଥର ମୁଜିଲୀ ବିଶ୍ଵର ହେବ ।

ଯେବେବଳ ଅକ୍ଷ ଓ ତିଠା ମନ୍ଦିରପୁଣ୍ୟକାଳ କବି
ଭାଷାକ କେବେବଳ ଧର୍ମପ୍ରଥା ଅନୁଷ୍ଠାନକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୁଏ । ଯାହାରେ ଶୁଦ୍ଧାଗରେ ଗର୍ଭମ
ବୋଲି ହେବ ।

ସାହିତ୍ୟ କନ୍ଦେଳୀ

ବାଲେଗର ବାଣୀ ତେବେଳ ଲୋକେ ହୁଏଇ
ଅସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଅବସଦକ ପତ୍ର ଆଗର କଥା-
ଧିଲେ ପହଞ୍ଚିବେ ନିଜରୁଷଙ୍ଗଟି ପରିମୁଦ୍ରା ନୟନ-
ମାନକୁ ଅଛିଥାଳ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଏବଂ ଯାହା-
ହେଲେ ଜମୀ ନିଜରୁଷ କରି ରଖିବା ପରି
ବିଶେଷ ବାଧା ଜାଇ ଦେଇଥିଲା ବସ୍ତ୍ରପୁ ଲୋକା-
ଥିଲା । ସବୁର ସଙ୍ଗାଦିକ ମନ୍ଦାତ୍ୟ ବାଲେପରି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ କହିବାକୁ ପରି ଲୋରିଲେ
ଯେ ନିଜରୁଷ ଜମୀ ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଯୋଜରେ
ବୃଦ୍ଧିମାନେ ଧରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜରୁଷ ଜମୀ ଧରିଥିବା
ବୃଦ୍ଧିମାନର ଦ୍ୱାରା ଜମୀ ତେ କୌଣସି ଦଖଲ-
ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ବିଷୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ
ନିର୍ଣ୍ଣାତ୍ମକ । ତେବେ ବୃଦ୍ଧିମାନକୁ ଖରୁଅନ ଦିଅ-
ସାଇଥାରୁ ବି କା ଏବଂ ବିଅଯାହିଥିଲେ ଭାବୁ
ଜନ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କର ଦଖଲିବାର କି ଥିବା
ବିଷୟ ଖରୁଅନକରେ ଲୋକୋ ମାତ୍ରାଥାରୁ ବି ନାହିଁ
ଜାଣିବାକୁ ଲେଖିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧବେଦକୁ ସାତେବ
ସେଇଲମେତା ଅପ୍ରସରକ ସଙ୍ଗେ କରିପାର
ଦୋଷ ବୁଝୁଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଜଳ
ଧର୍ମ କମିରେ ରୁକ୍ତିର ଦଖଲ ମହି କି କେବାର
ତୌରେ ଅବେଳା ନାହିଁ ଏବଂ ସାହା ହଜାଏ ନାହିଁ
କେମନ୍ତୁ ବସ୍ତ୍ରପୁ ସେଇଲମେତା ଅପ୍ରସରକୁ ଜଣା-
ଥିବାର ବେଳିବା ଧ୍ୟାନ ମାତ୍ର । ଜାନ୍ମରେନୁକର
ପାହେଦାର ବକ ପାଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦର୍ଶନୀଶ
ଏକାବେଳକେ ଭବନଗରେ ଏବଂ ଚେନ୍ଦରେ
ଦିବେଶର ମୁଖିମାତ୍ର ଲହାରେ ଓକିଲମାନେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରମାନକୁ ଏହା କେତେବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ବି ଏବାପରି ଉପରେତ ଥିବା ହାର ମନ୍ଦାତ୍ୟ
ମୂଳର ବେଳ ପ୍ରତିକାମାନେ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗକର
ଦେଇଥିବା କରସ୍ତ୍ର ପକାଣ କରିଲ । ଜାନରେ

ବର ସାହୁଙ୍କ ଦେଇ ଥିଲା ମନେ ତାଙ୍କ
ଲେଖା ସାରଥିକର ଜୀବନରେ । ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିଯୁ
ପ୍ରକାଶିତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୮ ୧୯୫ ଟ ୧୦
ଟା ଏବଂ ସବ ୧୮୫୫ ମର୍ମିଆର ଅ ୨୦ ଲକ୍ଷ
ଟ ୨ ମାନ୍ଦାଳ ଦେଖାଇ ବାରାର କୃତ୍ତବ୍ୟର
ଯେ କୃତ୍ତବ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ପ୍ରକାଶି ପ୍ରଥା ପ୍ରତି
ବିଶେଷଗୁଡ଼େ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ଭାବୀ ମାନ୍ଦା
କୃତ୍ତବ୍ୟ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ ସଥଳ ରିପ୍ପ
ବେଳେ ବ ୧୯୫ ଟ ୨ ଟା ମାନ୍ଦାଳରେ ଘଣ୍ଟି-
ମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଥଥବା ବିଲୁକାଳ
ସତାବେ ପଣ୍ଡା କେନ୍ଦ୍ରିତର ଦିଗନ୍ଦିଶାର ନ
ପାଇବାର ଲେଖାଅଛୁ ଯେ କଥାମାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବେଳେ
ଲେଖାଯାଇ ନ ସ୍ଵର୍ଗରେ ତେଣା ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼େ ଉଚ୍ଚ ଜମି ଧ୍ୱନିବାର ନ ସ୍ଵର୍ଗା
ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଗାହା ଲେଖାଯାଇ ଥିଲାର କେ-
ଉଠାରୁ ପ୍ରକାଶି ଦେବ ? ସମ୍ବନ୍ଧାନେ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ସେ ଉଚ୍ଚଲର ବନ୍ଦେବିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେନି
କୁଟଳ ସରଗ ପଥ ଲେଖା ପାଇଥିବା କେବୁ
ବାହା ଉଚ୍ଚଲର କୁମରକ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଦ୍ଧିବାରୁ ଦେବ । କାନ୍ଦମେନ୍ଦ୍ରି
ସାହେବଙ୍କୁ ଏହା ଭାବର ବାରାନ୍ଦିଲେ ଜେ କାନ୍ଦ-
ହୋଇର କକ୍ଷର ମନେ ପଣ୍ଡା ଲାଗିଲ ନ ହୋଇ
ମୌର୍ଯ୍ୟର କୋଣପାରେ ଏବଂ ମୌର୍ଯ୍ୟକ ପଣ୍ଡା
ଦିନପାଇଥିବା ସୁଲମାନଙ୍କରେ କୁମରାନଙ୍କ
ମୌର୍ଯ୍ୟର କୋଣପାରେ ଆମାଳ ବର୍ଷରେ ଗାନ୍ଧୀ
ଜମିରୁ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଅବ୍ୟାପ୍ତି ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ଥଥବା ନିଜେ ଉଚ୍ଚକୁ । ପେଟିଲାରେ ବର୍ଷକୁ
ଅଧିକ କାଳିମନ୍ତ୍ରେ କୁମରଙ୍କୁ ପଣ୍ଡା ବିଅପାଏ
ଥେବାରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ସମ୍ପଦ ପଣ୍ଡା ବିଅପାଏ
ଯାଏ । ଭାରତେବଙ୍କୁ ସାହେବ କହିଲେ ଏହା
ପ୍ରମାଣ କି କହିବାଯାଏ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଜ-
ନିତିର କି କହିବାର ବୋଲିଯିବ ନାହିଁ । ସର୍ବ
ମାନେ କହିବେ ସେ ଏହା ଦେଶପ୍ରତିଳିଙ୍କ ପ୍ରଥା
ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥା ଅନ୍ତର୍ଗତଙ୍କାରୀ ଅଭିଭାବ
ପ୍ରତିକାର ଅଛି । କିମ୍ବା ପରିପ୍ରକାଶ କରି କେବି-
ଲେ ବାହା ଏକକାଳେ ପ୍ରକାଶକ ହେବ । ଏବଂ
ବିନୋଦକୁ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଵକରେ କରିଲୁଗୁ ତମ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଜାଣାବାକି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ
ଏବଂ କେବେତକୁଳେ କେବଳକ ଦିଆଯାଇଥିଲେ

ଦେବ ପରିଚୟ ଦଶାମୁଲ ଶୂନ୍ୟ ଜୀବି ହେଲୁ
ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କରସାଧାରଣ୍ୟ । ବର୍ଷମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ
ପଞ୍ଚରେ ନୃତ୍ୟ କରନାବସ୍ଥା କି କୋଣ ହେବଳ
ହେବଳାଧର କେଉଁଥାପ୍ରତିକଳ ସେ ସାହର ଦିନ-
ରାତି କାର୍ଯ୍ୟ କରି କୃତ୍ୟାମର୍ଦ୍ଦ କରି କରିଯେବେ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେବା ଅନ୍ତର ଅଥବା ନାତରଙ୍ଗତ
ନୁହଇ । କର୍ତ୍ତାକ ଗୋପାଲକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ନାହିଁ ଏବେ ଉତ୍ସବମାତ୍ରକ ଏତିଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ପାଠରେ ପାହାର ମାତ୍ର ବହୁଧର୍ମତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ପରି
ପାଇବା ମୋହରେ ସମ୍ମାନ୍ତ ହେବାର ମାରନ୍ତି
କରନାବୁ ଶୁଭ୍ରତାକୁ ଏହି ଅବିଭକ୍ତ ଅଣ୍ଟେ’
ଧ୍ୟାନ ଦେଇଲେ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦତ୍ତ ମନମୃଦ୍ଧି
ଜମିକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ୟୋତ୍ସରେ ଦାହାର କରି
ଦେବାକୁ ଏକାକୁ ଅସର୍ଥି ଦେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ
ସମ୍ମାନେ ଅବାଳର ଆଶ୍ୱର ନେବାକୁ ହେଲେ
ତୁମ୍ଭେ ପରି ଗର୍ଭକୁ ହୋଇ କଷ୍ଟ ହେବେ ।
ସୁତରା ପ୍ରକାଶକୁ ରଖି କରି ନ ହୋଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ-
ମାର ସରବାର ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ସଫଳତା ଯିଟା
ଲୁହେ । ଏ ହେବୁ ଏହି ଜୟେଷ୍ଠ ଦୂରାର ବିଅ
ଯିବା ଦୂରି । ଜାରବେକୁ ରୀତେବେ ହୁହିଲେ
ଅମିଳମାତ୍ରକ ବ୍ୟାପର ନାମ ଦେଖି ଥିଲିମେ ଏବଂ
ତହିଁ ପ୍ରତି ଅପରି ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦତ୍ତ
ବିଦ୍ୟାବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସମ୍ମାନକ ଉପରେ
ଦୋଷକୁ ମାତ୍ରା କରେବାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ପଢ଼େ
କରିଥରନ୍ତି ଏବଂ ଆଖଣା ନୟୁମାଦିନ ଉପରେ
ଅକାଟ୍ୟ ବକ୍ତି ଥିବାକୁ କୋର୍ଟ ବା ଜବାହିମେ
ବୁନ୍ଦିକ କାହା ଦୂର କି ହେବା ପୁରେ କଲାନ୍ତି
ବିଅସାଧ୍ୟତା ଏବଂ କେବୁ ପରେ କେହି ଅପରି
ଦେଲେ ଏକାବେଳକେ ରକ୍ଷାକୁଅଛନ୍ତି । ଏବଂ
ଧରେ “ମେଇ ଶୁଣ୍ଟ ଦାହାର” ଦାମ ଥିଲେବେ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିମାନ ପୃଷ୍ଠା ଦାମ ଧାରେ
ଗାଠିବର କଥା । ଅମିଳମାତ୍ରେ ଅପରା କାମ
ନରେ ଶବ୍ଦାକୁ ଫେରଣାର ଦେଖାର ଘରିଲେ
ଟ ୦ ୫୦ ପାଇବାର ଜୟେଷ୍ଠ ଦେଖିଥିଲୁ ଏବଂ
ପ୍ରତି ଦିନ ଶତରହୁଣ୍ଡ ୧ ୦ ପେରପାର ଯୁକ୍ତ ଶର
ନମ୍ରର ଜ୍ଞାନ ସାଧାରଣ କିମ୍ବ କେନ୍ଦ୍ରାଜଙ୍ଗୁ ।
ଏତେ କରୁଥିଲାରେ ତାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ
ଅମିଳମାନେ କୁଳକଣ୍ଠ ଫେରଧାରର ହର୍ଯ୍ୟ
ଦହାଇଲବେ । ସବକାର କାଳୁ ପରିଚ୍ଛି ୨ ୦ କି
ବେଶକ ଦେଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି
ଟ ୨ ୦ କା ଦେବା ସମ୍ମାନେ କରାବି କରି
ଶର ଫେରଣାରରେ ଗର୍ଭତ ଅଜା ପରେ
ଦେବାର ଜୟେଷ୍ଠ ଦେଇ କରିଲେବେ । ସୁତରା ଅମିଳ
ମାନେ ଯେ ଜାପାନ ହତର କର ପାଇବା ଅର୍ଥରେ

ତୁମିବା ତାରର ପ୍ରଜ୍ଞାନର ବଳେ ଚିତ୍ତବାଲୁ ଅବସଥା
ହବେ । ଏ ଶୁଣାଇ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠମରେ ହାର୍ଷି
କରୁ ନ କାହା ମାସିତ ଦେବନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ
ଯବା କାହାର ପ୍ରଜ୍ଞନମାତ୍ରେ ଆଶ୍ରୁ କରେ ।
ତାରମୁହୂର୍ତ୍ତ ଘାବେର ଗର୍ଭରେ ସବଳ-
ରହିର ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟ ପତିବା ଓ ଅମେରିକାମାନ-
କିତାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ୍ୟ ନରବା ବଠିବ କୋଣ
ବାହା ଦୀର୍ଘ ନ ଶାରବାଲ କରୁଣେ
ସବଳବ ଏତେବେଳେ ଖଲ କୋଇ ଏହି ଆମାମାନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସୁଫୁଳାନ୍ତି ! ନରୋବସ୍ତ କାଗଜ ଅରୁଳ
ଖବା ଦେଇ ବାହା ପୁଣ୍ୟବନର ଅନୁରୋଧରେ
ସମ୍ମାନକ ନରମାର ହେବେ ନିରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଇ ତହୁରେ କର୍ମକୁ ତରବା ବନ୍ଦପେ ଉଠିବ
ନୁହେ । ବରଂ ବନେବସ୍ତୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟର କାହିଁକୁ
ପ୍ରଜ୍ଞନମାତ୍ରେ ଅବ୍ୟବ ବନ୍ଦପ୍ରତ୍ୟେ ତାଙ୍କୁ କୋଇ
ନ ଶିବା ପୁଣେ ହେମାକର୍ମ ସେବତ୍ତର ବନ୍ଦପେ
ଖରବରୁ ଅନ୍ତର ରଖାଯାଉଥାରେ ତେବେ ନିର୍ମୟ
ସଙ୍କରଣ ଓ ସମ୍ମନକ କାର୍ଯ୍ୟଥାତେ । ଗାନ୍ଧି ପ୍ରେର
ପାଇ ଭବତରେ ତତ୍ତ୍ଵଥାର ନିରାକୁ ବେଳକ
ପାଇବାର ନିଷ୍ଠା ହେବାରୁ ଅମୀଳମାନେ ନିଳ-
ମୁକ୍ତ ଜମିରେ ସବଳରେ ପ୍ରେରଣାର ଦେଖାଇ
ବାର ଗୋଟିଏ ବାଟ ପାଇଲେ ଏହି ପ୍ରଥମଟିବେ
ସେହି ସବୁ ଜମିରେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର ତାମ ଦେଖି
ବାକୁ ଅପରାଧ ହବେ । ବାଲେବର କିନ୍ତୁ
ନିରାକାରମାତ୍ରେ ନିଳମୁଖ ତୁମେ ସମବରେ କାହିଁ
ମାନବମୁକ୍ତ ପରମାନନ୍ଦର କରୁଣାରୂପ ନେଇ ବାକୁ
ପଢ଼ୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମୀଳମାନଙ୍କ ନିରାକୁରେ
ତାହା ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରଜାକୁ କାମ କରିବାରରେ ନ
ଦେଖିବାର ପ୍ରାଥମିକ ହେବାରୁ ଅମେରିକାମାନେ ଉଚ୍ଚ
ପଢ଼ୁ ଓ କରୁଣାରୂପ ଦୟାକ୍ଷରୀ ଜୀବଶବ୍ଦ ଥିବାର
କହ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗୁ କରେ ଏବି ଏକଶ୍ରୀରେ
ନିରାକୁ କିମ୍ବ ବରବାରୁ ଅମୀଳମାନେ ବରହାର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜମିଦାରର ସମ୍ମାନାବଳୀ ହେଉଥିବ
ମର୍ମରେ ଉପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ହବେ । ଉପୋଟ ପ୍ରଦେଶ
ମାନବରେ ଶୁଭମାୟୁ ପରମାନନ୍ଦ ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ସମନ କରେ ଏବି ପରମାନନ୍ଦ ସହନ୍ତରେ
ପ୍ରଜାଶ ପାଇଲୁ ସେ ଶୁଭମାୟୁକର ଦୋଷ ନାହିଁ ।
କେବଳ ଅମୀଳମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭର ବନ୍ଦପରକ୍ଷେ
ହୋଇ ଏଥର ହାତୁ କରୁଣାରୂପ ଏବି ପ୍ରମାଣୀ-
ମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭର ବାଧା ଦେଇବୁ ତାହା
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପୋଟ ପରମାନନ୍ଦ । ଯେ ସବୁକଟିର
ଅବ୍ୟବ ପ୍ରେଷ ନିର୍ମଳ କହ ଦେଖିବାକ୍ଷରୀ ଏବି
ଦେଇବେ କହୁଅନ୍ତରୀ ଶୁଭମାୟୁମାନେ ଦେଖିବା
ଶୁଭର ସଭାମନ କରୁଣାକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ମଳ
ଦେଇବୁରେ ଏକଶ୍ରୀରକୁ ସୁଧାମାୟୁମାନେ ପରମ
ପାଇ ଅଧିକ ପରମାନନ୍ଦ ଦେଖି ପାଇଥାନ୍ତା । ଅମୀଳ

ପେଣନ୍ତି ଗହାର ଅବାର ଦିଲଙ୍କ ହେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ
ବିଦ୍ୟାବିଦେଶୀ ଥରିଲଗାଦିଲର ଲୁଟ ରୂପି ।
ସୁପ୍ରଦିଃ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜମି ଥିଲ ଦଶଲରେ ରଖିବା
ଏହାରୁ ବସ୍ତୁ କର ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବଲଗାନେ
ଅଳ୍ପଯୁକ୍ତ ଗୁଡ଼ି ମାଳକର ଲାମ ଦର୍ଜ କରସ୍ଥିତେ
ପ୍ରେସିଫିକ ଅଧିକ ଅଧିକ ବନୋବସ୍ତୁ କାବିମନୀଙ୍କେ
ଅବଶ୍ୟକ କଥାଯୁକ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ କରସ୍ଥିତେ
ବିବାହ କରିବେବା ଯେମନ୍ତ ଦୁନର ମେଲକ
ସହଜ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଶତ୍ରୁ ଜମର ଆପଣି
କାବିମନୀଙ୍କ ଗର ବନୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଯେପଣ୍ଡ
କବିରେ କାହାର କରିଅଛନ୍ତି ଗାହା ଅଧିକା
ଲୋକେ କୁଳ ନାଦାନ୍ତି ଏବଂ ସମୟ ପର ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ କି ପାରବା ଦେବୁ ବେଳେ ନମ୍ରର ଯେ
ଆଜିକ ହୋଇଥିବ ଭାବା ମଧ୍ୟ କିଏ ବହିପାରେ ?
ପଳକଟଃ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ପୁଣିକାର କରିବାରେ
ଅଳ୍ପଯୁକ୍ତ ହୋଇ କି ପାରିବା ଅଥବା ଯେବେ କମ
କେଇଶାରେ ତପ ପରେ ଦୁଷ୍ଟି ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ସମ୍ଭବ କଥାଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏ ଗୁହାର
ଶୁଣିବାର କେବ ଭାବାରୁ ? ଭାଇବେଳକଟର
ସାବେବ ଦୂରୀ ଅଧିକ କଟିବାକୁ କଥା କରୁଥିଲାନ୍ତି
ଏହି କମ୍ପାବସ୍ତୁ କମଳୀୟ ଓ ନନ୍ଦ କାବିମନୀଙ୍କ
ଦୁନର ପ୍ରତି ଭାବର ଏହାକୁ ବିଧାପ । ସୂଚବି
ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିତରେ ଗୁହାର ଅବଶ୍ୟକ ସେବକ
ତତ୍ତ୍ଵବି କୁଳେ ହୋଇଥିଲା । କହିଲାର କରେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଷ୍ଟିରେ ଯୁଗ ହୋଇଥିବା ବଜୀୟ ପ୍ରକାଶରୁ
ସଥିନୀୟ ଆଳନ ବିଶେଷ ବିବେଳା ନ କରି
ଗନ୍ଧିମେଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗଲାଇ ଦେଇଲା
ପଳକେ କାମକୋଟି ନିଃରି କଲେ ଯେ କଞ୍ଚିମୁହଁ
ପ୍ରକମ୍ପିତ ଅଳକର କେତେବେଳ ବିଦ୍ୟ ପରିବା ଦୁଷ୍ଟି
ରେ ଥିଲୁଗନର ଦିନରେ ଯତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି
ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ କି ପାରେ । ଏହି ଭାଙ୍ଗ ଦେବ
ଦୋଷ ଗନ୍ଧିମେଳ ବା ପ୍ରକା ବେହ ଘାଷି କ
ଥିଲେ । ସୁତରଂ ଗନ୍ଧିମେଳ ବିଦ୍ୟ ଦେଇ
ପ୍ରକମ୍ପିତ ଅଳକର କ ୨୨ ପାପକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଲୋକଦେଇ କବିବାକୁ ଲମ୍ବାରମାକୁର ନିଜ
ପରି ଭୂମି ଶିଖା କରେ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟହାତକରି
ମାଳକ ଏମନ୍ତେ ପାପକୁର ଅପରି ହୋଇ
ଥିଲେ ସୁକା ଅଳକ ପରିହର୍ତ୍ତିର କରିଲାକୁ କାମ
ମୁହଁମେଳ କାମ୍ପ କଲେ ଲାଗନ ମଧ୍ୟହାତକରି
ମାଳକ ଅଖିନରେ ଥୁବା ନିଜଗୁଡ଼ ଲମ୍ବା ପରି
ମାତ୍ର ଦେବକ ୧୫୦୦୦ ଏକର ଅଟେ ଏବଂ
ସେହି ସକାରେ ଅଳକ ପରିହର୍ତ୍ତିର କରିବାକୁ
ବଦିମୁହଁମେଳ ଅଖିନକ । ସୁତରଂ ଏମଣ୍ଣିମେଳକ

କାର୍ଣ୍ଣ-ହାତ୍ତ ମଧ୍ୟମାଧ୍ୟାନ୍ତରେ ନିଜଗୁଡ଼ ଛାଇ
ଏହାଦେଇକେ ଫଳଶ ଦୋଷଗଲ୍ଲ ଏକ ଅମ୍ରିନ୍
ମାନେ ଥାବ ବରୋକୁପ୍ରାର୍ଥନରେ କଟିଗାନ୍ତର
ଠାରୁ ଥାହା ଅଧିକ କରିବାରେ ତୁଳାତ୍ମା
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏକେ କଟିଗାନ୍ତମାନେ ସେଥିଥେଥାର୍ଥ
ଥାବ ବରୋକୁପ୍ରାର୍ଥ ନିୟମାବଳୀ ଧଳ୍ଯବାଦ
ଦେବେ ସିବା । ଆରେ ଶୁଣିମାନଙ୍କର ବାମ
ଶବ୍ଦଘୂର୍ଖ ମାନକରେ ବସ୍ତିଗଲେ ଅତି ଶାତାନବା
ପଢ଼କ ନୁହେ ଏବଂ ଅଭିନାନମାତ୍ରୀ ଦୁଃଖପୂର୍ବ
କାଗଜ ଝଣ୍ଟିକ ଅଧାରଦୟ ଲଜ୍ଜମାହେତେ ହାତମ-
ମାନେ ଛାହାକୁ ସବଳୋକନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଲେ ।
ଥାହା ବକ୍ତାରବା ପାଇଁ ଜମିଦାରକୁ ଅନିର୍ଣ୍ଣାରେ
ପତିବାକୁ ତେବେ କାହାରୁ । ଏକଥିଏ ଜମିଦାରମାନ-
ଦୟ ଲାଭର ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଭଣ୍ଟାୟ କଞ୍ଚ
ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତିକର ବିନ୍ଦେବପୁରେ ସେଉଁ
ବଜ୍ରସ୍ଵ ଧାର୍ଯ୍ୟକ କହାନ୍ତର ଭାବୁ ଯାଇ ଜନଦାର-
ମାନଙ୍କର ଜୀବର ପରିମାଣ କବାକୁ ବଣା ଥିଲେ ।
୫୧୦ ନିଜବ୍ସହାସ ଅନ୍ଦେକେ କିମ୍ବାହ ଦେବନ-
ଥିଲେ । ଥାହା ସବା ଉତ୍ସବ ଦେଇଲେ ଜମିଦାର
ମନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ଜୟବାକୁ ଦେବ
ପଞ୍ଚଦିଶ ଅଭିନନ୍ଦରେ ଥାନେହେ ହଳ ବଳଦ ଉପି
କ୍ରି କ କରି ବଜ୍ରପାତ୍ର ଲଗାଇ ନିଷ୍ଠାତ ଦୁଆରୀ
ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦ ଆସ୍ତାୟ ଦେଇ ତହିଁଲୁ ଜମିଦାରଙ୍କ
ବଳର କରିବା ଅଭିନନ୍ଦ ଜନ ଅନ୍ୟ ନୁହେ ।
ଜମିଦାରମାନେ ଏକବିନ୍ଦେକୁ ପରକ ହୋଇ
ଥିପଣାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ କରିଲୁ ।
ବସତା ଲୁଜଗରେ ତହିଁରେ କେଲ ଦେବ
ବନ୍ଧୁ ।

ମରନ୍ତିବୋପାଳ ସରକାର
 ଦାରୁମର ଥାକାର
 ବରତରତୁ ସାହି
 ପ୍ରମହମାଥ ଦାଶନି
 ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମୁଠକ
 ଦେବୁ ଲତାଧ ରାଜର୍ଣ୍ଣ
 ଚତୁମରନ୍ଦ୍ର କର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ
 ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦୂପ
 ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର
 ସାହିଦର କରନ୍ତିବୋପାଳ
 ସାହିଦର ମନ୍ଦିର

ଶ୍ରୀମଦ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ

୧ ସମ୍ବାଦର ଲେଖିତ କେବ ଏହି କଳପନ
ହିଂସା । ମୋରବୀ ଓ ସମ୍ବାଦର ଲେଖିତ ସମ୍ବାଦ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା ।

ମେଘଦୂତ ସାହିତ୍ୟରେ ପରିଚୟ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପରିଚୟ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ।

କର୍ମପାଦ ଉତ୍ସବରେ ହୃଦୟ ଧରିବି ଆମୁଳ କାନ୍ଦିଲ
ଏଇ ମନେ କରୁଥିଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ପଞ୍ଚଶିଖ ଅନ୍ତରେ
ଦୁଇବାରେ ଅହମାତରର ପଦ ଉତ୍ସବର ଝୁମୁଳ କର
କରୁଥିଲେ ହୃଦୟ ସମୀକ୍ଷାର ସାମକାର ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ

ପଦ୍ମଶିଳାର ଦୋ କାଠଗୁଡ଼ା ସାହୁରେ ଅଛି ତାଙ୍କୁ
କୁଣ୍ଡଳ ଘର ଲାପାବଳ ଗୋପନୀୟ ।

ଏଠା ରେ ୪୫୦ ଟଙ୍କାର ବୁନ୍ଦାର କାମର ଗେହୁ
ମତ୍ତେମା ଚତୁର୍ଥ ଘଟ ବେଳକାର ଝାସିଲ ପାଇଁ
କାମର ଦେଇବାରେ ଏହାର ମାତ୍ରମାତ୍ର

ଏ ସ୍ଥାନରେ ଦୂରମା ଜମାଇଥାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କମଳା ମିଶ୍ର ମୁହଁ ଉତ୍ସପନ !

କେବେ ଦୂରାହା କେବେ ପୁଷ୍ଟ ଶାହା କେବେ
କୁଳକୁ ମେ ଦରକାର ହୋଇମାନ୍ଦିର ଚାରାଙ୍ଗ ହୋଇ ଅଛିଜ୍ଞା
ବେମାନେ କେବେ କୁଳ କର ଲୁହାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ସାତକିର
ବହନ ହେବେ ।

ସାପ୍ତିକଦୟମାଦ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ୍ପ

ବୁଦ୍ଧାବନ୍ଧ ମହାତ୍ମା
ଏକିତର ଗତରେ ଜଗମନ୍ଦିଷେ କୁଟି ଶୋଭିଥିଲୁ
ବସିବମାରେ ଯେ ହାର୍ଷ ଶତରୂପ ବିନ୍ଦୁ

ମେତାରୁ କିନ୍ତୁ ଦୋଷର ମହିମାରେ ଏହି
ବ୍ୟବରେ ପରିଚାଳନା ଥାଏ । ଯଦ୍ୱା ଓ ଜୀ ଗୁଣ
ଟାଙ୍କେ ପୁଣ୍ଡର ଦୋଷରେ ଏହି ଦେଖା ବ୍ୟବରେ
ଅଧି କହେ ଦେବା ଉପରେ । ତେବେଳା, ପାଞ୍ଚାଳିର ଅଶ୍ଵ-
ପତି ପ୍ରସାଦ, ସାଙ୍କାରି ।

କବିତାରେ ହପ୍ତମ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ପତାଳ ହେଉଥିବାକୁ ଶାରୀରି କାନ୍ଦି ଦାଖଲା
ଯାଏ ମହାବୟବ ଦ୍ୱାରା ଶାଶ୍ଵତ ଶାରୀରିପରିବହନ ମୁକ୍ତ
ଘଟିଲା ଏବଂ ତା " ଇହ ଧୂକରା କିମ୍ବା ସମ୍ମାନିତ କର
ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ମନ୍ଦିର ହନ୍ତ ପରିବହନ ମନ୍ଦିର
ଦାମନ୍ତି ହେବା ।

କବିର ମର ମାତ୍ର ଗା ଏ ପୋଠୁ ହୋଇ ଥାଏ
ଫୁଲରୁ ସବାଟୁ ଯାଏ କଥା ସାର ମାନ୍ଦିବାରୁ କେ-
ନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବାହା କି ଦୟାବାଜାରେ ସମ୍ପଦ ପ୍ରତିକୁ ଫାହିଲ
ଫାହିଲୁ ଦୟାବାଜାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ହୋଇଥିଲା ?
ପ୍ରଦୟନରେ ଚାର୍ଷିତ ବଳ୍ଲ ଉତ୍ସବ କି କଲେ ? ସେ
କଥା ସେ ପ୍ରାନରେ ଗୋପନୀୟତାରେ ଯେ
ନର୍ତ୍ତମାନ ଛଠି ଅବାର୍ଦ୍ଦେ ବନ୍ଦହଳାରୁ ଆଶ୍ରମୀ
ସମ୍ମରଣରେ ଦେବା ମହାଶ୍ରମ ଉତ୍ସବରେ

ମୁହଁରଚାର ଦେବା ମନ୍ଦିରରୁ ଉତ୍ତରପଥରୀ
ମାତ୍ରକୁ ସୁବନ୍ଦର ଦେବେଶାବ ଟରା ଅତୁଳାର
କରିଅଛନ୍ତି ଅଥବା ନାହାତରୁ ବନ୍ଧିଲଙ୍କା ନାମ
ରେ ବନ୍ଧନ ଅଛି କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିରେ ଗାର୍ଜିକେ
ବନ୍ୟ ବରିଅଛନ୍ତି, ପ୍ରଦୂଷତ ମନ୍ଦିରରୁ ତାହାର
ହୃଦୟର ଦେବ ପାରିବେ କି ? କରଂ ପ୍ରଦୂଷକରି
ଏହି ସେଇମାନେ ବାଠିଯିବି ପାଇଁ ସଟିଲକୀ
ନାହିଁରେ ତାହାକୁର ଅବସ୍ଥାରେ କର ବନ୍ଧନ
ପ୍ରଦୂଷ ଖୋରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭୁ ମନ୍ଦିରରୁ
କର ଉତ୍ତରିପୁନାଦକ ପାଇଁ ସଥେଷ୍ଟ ବାର୍ତ୍ତକାଙ୍କ୍ଷା
କର କଥା ବରିଯାଏ ବାକି ପ୍ରତି ଅବସନ୍ଧନ
ଦେଖାଇବାକୁ ହୁଏ କରୁନାହାନ୍ତି !

ପରିବର୍ତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାବ କମେ ଦେଖିବ ଅଯ୍ୟ
ଆଟବା ଏବର୍ଗର ପ୍ରସ୍ତାବ କମେ ପ୍ରଶ୍ନର ଲିଖିଛି
ପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମହାଶୟ ଓ ଗାନ୍ଧି ଦଳାଷ୍ଟ
ଦୌର୍ଘ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କାର ପ୍ରଦର୍ଶ ଅର୍ଥର ଅଧୀ-
ନ୍ୟ ବା ଅନୁଦାନଦାତର ପ୍ରମାଣ କଲୁ
ଧାଇଅଛନ୍ତି କ ? ଆୟତ୍ତ ମଧ୍ୟଦିକ ଦାଖ ପିଲା
ଆଇଁ ଏ ସେଥି ପାଇଁ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାର
ଅଜ୍ଞାନାର କରିଅଛନ୍ତି ; ପ୍ରଦର୍ଶକେ ଏହଥାର
କାହାର ତ ?

ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟପୁରୀ ମନୋଦୟକୁ ନିଜ ବନ୍ଧୁରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାରାଣସାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଗାନ୍ଧାରୀ
ବାର୍ଷିକ ୫ ଶେଷ୍ଟା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ହରିଜନ
ପ୍ରକର୍ଷିତ ଜୀବତର ଜୀବୀୟ ମହାଶିଳକ୍ଷା ପ୍ରତି
ଶର୍କାର ଯେଉଁ କୃତ ପଦକ ପଢ଼ିବ ସ୍ବରୂପ
ପ୍ରତିତ ହୋଇଥିବ ଭାବା କ୍ରତୁ ମନୋଦୟକୁ ବିନ୍ଦୁ
ଲେଖ ଓ ପ୍ରଶଂସାର ବାରଣ ଗୋଲି ବିନ୍ଦେତର
ହେଲେବେଳେ ଉତ୍ତରର ଶୌରବ ଘରେଣ୍ଡା ଉତ୍ତର
ବନ୍ଦିଥିଲା ଏହି ଉତ୍ତରମୂଳକଙ୍କର ଜୀବନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ୫ ଅର୍ଥାତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅଛି
ସୁନ୍ଦର ଅଦର ଗୋଲି ବହୁରେ ଅଭିଜ୍ଞାନରେ
ବାହି । ଏହାକୁ ଯକ୍ଷମାର୍ତ୍ତ ଖେଳ ବୁଦ୍ଧଜୀବ
ହେଲେ ଏହିପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ମାତ୍ର
ଜୀବୀ । ପ୍ରଦରଜ ମନୋଦୟକୁ ପ୍ରଦରଜ ଏହିପରି ମାତ୍ର
ଖେଳ ଅବ୍ୟାପ କଲେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଜୀବନମାତ୍ର
ପାଇଁ ‘ଅତି ସୁରୁଷେଖରେ’ ଅପେକ୍ଷା ଜନଜାତି
ଦୁଃଖକୁ ଗାହି । The history of
nation is the history of a few
individuals. । ଏହିମାତ୍ର ଏହି ବାରଣାନ
ଶୁଭକୁ ଜୀବୀୟ ଧର୍ମରେ ପରିପ୍ରକାଶିତ

ଭାବୁରୁଷଙ୍କରେ ଅଧି କମ୍ପ ଦର ଏହାର ମୁଦ୍ରା
ଥିଲାଗ୍ରେ ତେବେ ନିର୍ମିତ ପାରମାର୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଯାଇଥିଲା । ହୃଦୟର ବସ୍ତୁ ସେ ପ୍ରଦେଶର ମହା
ଶମ୍ଭୁ ଏହି କଥା ବାର୍ଷିକର ପରିଶୋଭ କରିବାର
ତେଣୁ କି କରି ହୃଦୟର ତଥାହାରୁ ଲୁହ
ପଚାର ଦେଇ ତଳ ବଳୁଥିଲାନ୍ତି; ଅଧିକା ଜିନ୍ଦ
ରହନାହାର ନିର୍ମାତା ଓ ସହ ଜାଗି ଦେଉଥିଲାନ୍ତି
ଏହାର ସେ ଦେବତ ନିଜର ସଂଖ୍ୟାତିଟିକ
ଦରିଯାଣାରୁ ।

ସହିଲଗାର ଦେଖିବା ମହାଶୟଦଙ୍କ ମଳରେ ଉତ୍ତର
ନର ଭାବୀ ଦୁଇଜନ ସମ୍ପର୍କରେ ଘୋଷି କି ବନ୍ଧୁ
ଭାବେଷ୍ଣ ପ୍ରକରି ଅଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳେ
ଯାଏ ନ ଯାବେ ।

ପୁରୁଷ ସ୍ତରିଲମ୍ବର ଜୀବନଶ୍ଵର ପ୍ରଭାଗାଦି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେବେ କୌଣସି ପାଇଁ ପିଟାଇଲାବାବା
ପ୍ରଦୂଷକ ମହାଶୟ ଶୁଣାଇଲୁ, ଲାହୁରେ କଥ
ସମେ ବୁଝିଏ ଯୋଡ଼ାଯୋଡ଼ି ନର କିଛି ବ୍ୟବ୍ସ
ବାୟୁ ଓ ସ୍ତରିଲକର ଘରିବୟ ପ୍ରଦାନରେ ସୁହି କାହାରୁ
ଚାହାୟା । ଆମର ଏକଳଙ୍ଗ କବ୍ରି ସ୍ତରିଲମ୍ବା ମନ
ପରେ ବହୁଥିଲେ ଯେ ‘ଆମ ଗାମର ହୀ ଏ
ପୁରୁଷଗାନେ ସ୍ଥାପନ୍ତି ହିଦେଖି ବନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର
ଓ ହିଦେଖିବୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ହରବା ପାଇଁ ମୁହଁ
ପରିବର ହୋଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ବି ଏବଜ
ଶାକ ଖଣ୍ଡେ କିଦେଖି ବନ୍ଦ ପରିଧାନ କିମ୍ବା
କାହିଁ କୋଣେ ଯେ କାମାନ ହେବା କିମ୍ବା

କବେ : ଏହି ସମ୍ବାଦପୁରକ ବାତିରେ ଆପଣଙ୍କ
ଏ ପରିଚାଳନା କୋଣ କାହାରେ, ଯାକା କହ କଷି ଧୟା
କୁଳ ଗଢ଼ିରେ ଘୋବ ଲାଗିଥିଲା, ଶାରକରେ
ମୁଖ ଅବଶ୍ୟକମାନ୍ଦିବା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାଦେଶ୍ୱରାବୁ
ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷମ ବନ୍ଦୁ ନିଜରୁ କମ ଯୋଗ
ଏବଂ ସମ୍ମାନର ବାହାବିଷ୍ଟା ଯୋରୁ ବାହାର
ଚର୍ଚାତଳାପାଦାନ୍ତ ପରାପୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରତାପ ପାଇଁ
କାହାରୁ ଉପରେ ଉତ୍ତରାସମାନଙ୍କ ମନରେ
ଏବଂ କନଳାଟୀୟ ଲକ୍ଷ ଉତ୍ସ କୋରାଅଛି
ପ୍ରାଚୀକରି ଭୁବନେଶ୍ୱରାନେ ପରାବ ସହିତ
ସକାବ ଭବିଦାର ଓ ସମ୍ମାନରୁ ତରି ପାଇଦାରୁ
ଶିଖା ବନ୍ଧୁତାକୁ । କେତେବେ ପ୍ରାଦେଶେ ଭୁବନେ
ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରେ ନୃତ୍ୟ ପତ୍ର,
ଅବଲମ୍ବନ ବସନ୍ତରୁ ଅର୍ପେ ମରିଥାନ୍ତି ।
ଦେଶକାଳଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତଃ ଆବର କମରାଟ ବନ୍ଦିଶାସ୍ତ
ହେଉଥିଲା, ମାତ୍ରାବାର ଦ୍ରିଷ୍ଟର ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରେ
ଅପେକ୍ଷାକୁଟ ପାଇସ୍ତମ୍ଭ ଦେଇଥିଲାବୁ, ବାନୀକା
ଅକ୍ଷରୁ କେତେବେଳର ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଥିଲା ଏବଂ
ସମ୍ପର୍କ ଉତ୍ତରାସମାନକେ ଗୋଟିଏ ମହାଲାଭର
ଅନୁଭୂତ ଏହି ଧାରଣା ସେମାନଙ୍କ କୁଦାନ୍ତରେ
ପ୍ରାନ ପାଇଥିଲା ।

ପ୍ରାନେ ଶାଖା ସମେତମାନ ପ୍ରାପ୍ତିତହୋଇ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁୟା ଯୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ ଅଗ୍ରଭାବ ଦେବରୁଥୁ ଛାଇବା ଏହାର ସ୍ଵରୂ ଅନେକ ସ୍ମୀଳନ ବହୁଥିତ୍ତ ଲେଖିବାକୁ ଗଲେ ଗୋଟିଏ ତୁମ୍ଭି ଦୋଷରୀବା ପ୍ରଥମାଦସ୍ତାରୁ ପ୍ରଦରଶ ମହାଶୟ ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ କାହିଁ କି ? ଭାରତର ଭାଷାରୁ ମହା ସମ୍ମିଳନ ପ୍ରତି (Congress) ପ୍ରଥମାଦସ୍ତାରେ ଭାବରବାରୀ ବିଷର ଉପରୁ ଉପରୁ ଭାବା ସମୟେ ନାଶକୁ — କରି ଦିନ୍ଦି ଏହା କରିବୁ ସ୍ଵରୂ କାହିଁ କରି ନାହିଁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ କଷଣ ଦିଲୀଏ ରହିବା କରୁଥିବାରୁ ଏତେବୁଦ୍ଧ ଦିଲାଏ ଦେବରୁ ହେବାର ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ — ଉତ୍ତରାମାକଳେ ସମ୍ମିଳନ ପ୍ରତି ଉପରୁ କରିବାରୀ ଏହାରେ ପ୍ରକରଣେ ଦାୟା ନୁହନ୍ତି କି ? ଭାବରବ ଅନ୍ତରାଳେ ପ୍ରକରଣ ସହର ପ୍ରଦିଶୋଭିତା ଶେଷରେ ଉତ୍ତରାମାକଳେ ବା ଉତ୍ତରାମାକଳେ ସମ୍ମିଳନ ବାକୀଦିବ କରିବା କମିଟି ପ୍ରକରଣକୁ ଉତ୍ତରାମାକଳେ (ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଦରଶ ମହାଶୟକୁ ଶବ୍ଦରେ ଶିଖିବ ବାକୀରେ ନାହିଁ) ସାଇନ୍ ଦିଲାଏ କରିବା କରିବାର ମଧ୍ୟେ !

ଏହିପରିବାଳେ କବତ୍ରି ସେ ମେ ତୁମଙ୍କ କେ-
ଗେନାଥ କୁମେଦୀଆ ଦର କର୍ତ୍ତରାଜ କେବେ
ମାସ ହେଲା ତେବେବାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକିଟି ଆମେ
ମାତ୍ରେ ଯୁଗମ୍ ମେ ତ ମୁଖ ଏଇ, ଆସ କବି

